

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI
PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Ústav pedagogiky a sociálních studií

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Podpora kompetencí pedagoga střediska volného času

Bc. Radek Komínek

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem závěrečnou práci vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další informační zdroje, ze kterých jsem při zpracování čerpal, uvádím v seznamu použité literatury a zdrojů.

V Olomouci dne 15. dubna 2024

.....

Radek Komínek

Poděkování

Děkuji vedoucí práce, Ing. Aleně Opletalové, Ph.D., za odborné vedení, pomoc, rady i kolegiální přístup při zpracování této práce.

Děkuji mým kolegům a přátelům v Salesiánském středisku mládeže v Brně Žabovřeskách, kteří mi poskytli podklady pro tuto práci a podělili se se mnou o své profesní zkušenosti.

Děkuji své rodině, zvláště mojí ženě Martině a dceři Danielce, za velkou podporu, trpělivost, lásku a podpůrné zázemí během celého studia.

Anotace

Jméno a příjmení:	Bc. Radek Komínek
Katedra:	Ústav pedagogiky a sociálních studií
Vedoucí práce:	Ing. Alena Opletalová, Ph.D.
Rok obhajoby:	2024

Název práce:	Podpora kompetencí pedagoga střediska volného času
Název v angličtině:	Supporting Educator Competences in a Leisure-time Centre
Zvolený typ práce:	Diplomová práce výzkumného charakteru
Anotace práce:	Diplomová práce se zaměřuje na podporu kompetencí pedagoga střediska volného času, konkrétně v prostředí salesiánských středisek mládeže v ČR. V teoretické části práce jsou popsány klíčové kompetence nutné pro efektivní působení pedagogů v těchto střediscích. Empirická část práce pak zkoumá, jak jsou tyto kompetence rozvíjeny a aplikovány v praxi, a to především skrze specifické vzdělávací programy. Tato práce poskytuje ucelený pohled na aktuální stav a potřeby vzdělávání pedagogů konkrétní organizace, tj. Salesiánského střediska mládeže v Brně-Žabovřeskách, a nabízí přehled možností jejich dalšího profesního rozvoje.
Klíčová slova:	volný čas, kompetence, kompetence pedagoga, pedagog volného času, animátor, další vzdělávání pedagogických pracovníků, rozvoj pedagogických pracovníků, salesiánské středisko mládeže
Anotace v angličtině:	This thesis focuses on supporting educator competences in a leisure-time centre, specifically within Salesian Youth Centres in the Czech Republic. The theoretical part of the thesis describes the key competences necessary for effective educative work in these centres. The empirical part of the thesis then explores how these competences are developed and implemented, mainly through specific educational programs. This work provides a comprehensive view of the current state and educational needs of the educators of a particular organisation, i.e. the Salesian Youth Centre in Brno-Žabovřesky. It offers an overview of the possibilities for their further professional development.
Klíčová slova v angličtině:	Leisure time, competences, pedagogical competences, leisure time educator, animator, further education of pedagogical staff, development of pedagogical staff, Salesian Youth Centre
Přílohy vázané v práci:	Příloha č. 1 – Hodnotící dotazník vzdělávací akce Příloha č. 2 – Formulář pro rozhovory s řídicími pracovníky Střediska mládeže

	<p>Příloha č. 3 – Vyhodnocení Formuláře pro rozhovory s řídicími pracovníky Střediska mládeže</p> <p>Příloha č. 4 – Dotazník vzdělávacích potřeb vedoucích kroužků Sportovního oddělení</p> <p>Příloha č. 5 – Podklady ke strukturovanému rozhovoru před rozvojovou akcí</p> <p>Příloha č. 6 – Podklady ke strukturovanému rozhovoru po rozvojové akci</p> <p>Příloha č. 7 – Přepisy rozhovorů před rozvojovou akcí</p> <p>Příloha č. 8 – Přepisy rozhovorů po rozvojové</p> <p>Příloha č. 9 – Podklady ke kódování (přílohy 5-8 včetně kódování a poznámek)</p>
Rozsah práce:	83 stran
Jazyk práce:	Čeština

Obsah

Úvod	8
TEORETICKÁ ČÁST	
1 Pedagogika volného času	11
1.1 Volný čas a jeho vymezení.....	12
1.1.1 Funkce volného času	13
1.1.2 Cíle a podmínky výchovy volného času	14
1.2 Školská zařízení pro zájmové vzdělávání	15
1.2.1 Školská výchovná zařízení pro zájmové vzdělávání.....	16
1.2.2 Další školská zařízení.....	17
1.2.3 Další subjekty věnující se výchově ve volném čase.....	17
1.3 Pedagog volného času	18
1.4 Animátor – pedagog volného času v salesiánských zařízeních.....	19
1.4.1 Charakteristiky salesiánského animátora	20
1.4.2 Základní úkoly salesiánského animátora.....	21
2 Kompetence a kompetenční modely	23
2.1 Vymezení pojmu kompetence	24
2.2 Kompetence pedagoga volného času	25
2.3 Kompetenční modely	26
2.3.1 Kompetenční model pedagoga	27
2.3.2 Kompetenční model salesiánského animátora	28
3 Rozvoj pracovníků	31
3.1 Identifikace vzdělávacích potřeb.....	32
3.2 Realizace rozvojových opatření	33
3.2.1 Samostudium.....	34
3.2.2 Institucionální vzdělávání	34
3.2.3 Krátkodobé vzdělávání dle aktuální nabídky	35
3.2.4 Vzdělávání na základě výměny zkušenosti mezi pedagogy.....	35
3.2.5 Vzdělávání realizované samotnou organizací	35
3.3 Evaluace rozvojových opatření	36
EMPIRICKÁ ČÁST	
4 Výzkumné šetření.....	40
4.1 Cíle výzkumného šetření.....	40

4.2	Limity výzkumu...	41
4.3	Výzkumná metoda.....	42
4.4	Výzkumný soubor	43
4.5	Časový harmonogram průběhu výzkumu	44
4.6	Etický aspekt zpracování dat.....	44
4.7	Průběh výzkumu.....	44
4.7.1	Dílčí cíl č. 1 – stanovit sledované kompetence	45
4.7.2	Dílčí cíl č. 2 – zjistit vzdělávací potřeby animátorů.....	49
4.7.3	Dílčí cíl č. 3 – popsat v současné době používaná rozvojová opatření	61
4.7.4	Dílčí cíl č. 4 – posoudit změny ve sledovaných kompetencích u animátorů po absolvování konkrétního rozvojového opatření	65
4.8	Shrnutí, návrhy opatření pro praxi a diskuze ...	72
	Závěr.....	75
	Seznam použitých zkratk	77
	Seznam použité literatury a zdrojů	78
	Seznam tabulek a grafů	82
	Seznam příloh	83

Úvod

Tato diplomová práce se zabývá tématem podpory kompetencí pedagoga střediska volného času, což je oblast, jejíž důležitost a aktuálnost nelze přehlížet. V současném světě neustále se měnících požadavků na pedagogické pracovníky a v době, kdy se místo důrazu na získávání pouhých znalostí dětí zaměřuje vzdělávání více na získávání kompetencí, se stává zvyšování kvalifikace a rozvoj kompetencí pedagogů v neformálním vzdělávání důležitým prvkem pro úspěch ve výchově a vzdělávání.

Osobní motivace k výběru tohoto tématu pramení z mé vlastní životní zkušenosti. Vyrůstal jsem v prostředí Salesiánského střediska mládeže v Brně-Žabovřeskách a nyní zde působím jako vedoucí Sportovního oddělení. Toto prostředí mi nejen poskytlo nezbytné životní hodnoty a dovednosti, ale také mě inspirovalo k dalšímu osobnímu a profesnímu rozvoji. Moje pracovní pozice mi umožňuje přímo uplatnit poznatky získané během studia a přispět tak k rozvoji a obohacení týmu animátorů, o který se starám. Z toho důvodu je téma podpory kompetencí pedagoga pro mne nejen profesionálním zájmem, ale i zcela praktickou potřebou.

Hlavním cílem této práce je analyzovat změny v kompetencích pedagogů střediska volného času a zjistit adekvátnost použitých rozvojových opatření. V rámci tohoto cíle jsme si stanovili následující dílčí cíle:

1. stanovit sledované kompetence na základě vybraného kompetenčního modelu a rozhovorů s řídicími pracovníky;
2. zjistit vzdělávací potřeby animátorů;
3. popsat současné rozvojové opatření používané v praxi;
4. posoudit změny ve sledovaných kompetencích u animátorů po absolvování konkrétního rozvojového opatření.

Teoretická část práce je rozdělena do tří základních kapitol, zabývajících se postupně teoretickými východisky pedagogiky volného času, kompetencemi a kompetenčními modely, a rozvojem pracovníků.

První kapitola se soustředí na pedagogiku volného času jako disciplínu zkoumající výchovu a vzdělávání mimo formální školní prostředí, s důrazem na význam volného času ve školských zařízeních pro zájmové vzdělávání. Prostor je věnován roli pedagoga volného času, jeho klíčovými kompetencím a specifickým aspektům práce animátora v rámci salesiánských středisek mládeže. Kapitola dále objasňuje, jak pedagogická praxe v těchto

zařízeních přispívá k rozvoji osobnosti dětí a mládeže prostřednictvím smysluplně stráveného volného času.

Druhá kapitola je věnována konceptu kompetencí a kompetenčním modelům, které jsou zásadní pro efektivní pedagogickou praxi v neformálním vzdělávacím prostředí. Podrobně se zabývá definicí kompetencí, jejich dělením na klíčové a specifické, a zdůrazňuje význam těchto kompetencí pro osobní a profesní rozvoj pedagogů volného času. V této kapitole jsou představeny různé kompetenční modely, včetně těch, které se specificky vztahují k pedagogům volného času a animátorům v salesiánských zařízeních.

Třetí kapitola se věnuje rozvoji pracovníků ve školských zařízeních pro zájmové vzdělávání, s důrazem na identifikaci vzdělávacích potřeb a rozvojových opatření pro pedagogy volného času, včetně animátorů v salesiánských střediscích. Popisuje různé formy a metody dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků od samostudia přes institucionální vzdělávání až po sdílení zkušeností pedagogů organizované přímo jednotlivými zařízeními. Zmiňuje důležitost evaluace těchto opatření pro zlepšení pedagogické praxe a zdůrazňuje význam kontinuálního profesního rozvoje.

Výzkumná část této práce se zaměřuje na analýzu změn v kompetencích pedagogů střediska volného času a na hodnocení efektivity rozvojových opatření. Byl zvolen smíšený výzkumný design, kombinující kvantitativní a kvalitativní metody. Kvantitativní část využívá dotazníkové šetření pro vymezení sledovaných kompetencí a pro identifikaci vzdělávacích potřeb, zatímco kvalitativní část využívá analýzu dokumentů k popisu v současné době používaných rozvojových opatření a strukturované rozhovory k vyhodnocení účinnosti rozvojových opatření. Cílem je posoudit změny ve sledovaných kompetencích u animátorů po absolvování konkrétních rozvojových aktivit.

Diplomová práce tedy představuje nejen akademický přínos v oblasti pedagogiky volného času, ale pro mě osobně je také cenným nástrojem pro další profesní rozvoj a zlepšení praxe v salesiánském středisku mládeže, kde mám možnost pracovat a přispívat ke kvalitnímu a smysluplně prožívanému volnému času dětí a mládeže.

TEORETICKÁ ČÁST

1 Pedagogika volného času

Pedagogika volného času se řadí mezi pedagogické vědy a zabývá se výchovou a vzděláváním mimo tradiční školní prostředí, především během volného času. Tento obor věnuje pozornost aktivitám, které umožňují osobní rozvoj a vzdělávání mimo povinné školní vyučování, čímž rozšiřuje možnosti výchovného působení na děti a mládež.

Pojem pedagogiky volného času je v Pedagogickém slovníku (Průcha et al. 2003) charakterizován jako disciplína pedagogiky, která je „*zaměřená na výchovné a vzdělávací prostředky napomáhající autonomnímu a smysluplnému využívání volného času dětí, dospívajících i dospělých*“.

Knotková (2022, s. 13) vymezuje postavení pedagogiky volného času vzhledem k dalším vědním oborům jako „*samostatnou aplikovanou pedagogickou disciplínu, která má své pojmosloví a zaměření empirického šetření. Je zároveň vědou interdisciplinární a vědou integrální, neboť má blízký vztah např. k sociologii, ekonomice, sociologii*“.

V historii byly pro volnočasové činnosti používány různé termíny, jako je mimotřídní nebo mimoškolní výchova, které odkazovaly na aktivity organizované školou nebo mimo ni, mimo učební osnovy. Pojem "výchova mimo vyučování" lépe reflektuje skutečnost, že se jedná o aktivity vykonávané mimo školní vyučování, nezávisle na tom, zda se odehrávají ve škole nebo mimo ni, a zdůrazňuje volnočasový charakter těchto aktivit (Hofbauer, 2004, s. 16).

Podle Pávkové a kolektivu (2002, s. 37) je výchova mimo vyučování charakterizována čtyřmi hlavními aspekty: probíhá mimo povinné vyučování, mimo bezprostřední vliv rodiny, je institucionálně zajištěná a uskutečňuje se ve volném čase. Tato definice však naznačuje, že výchova mimo vyučování a výchova ve volném čase nejsou úplně totožné pojmy, protože ne všechny aktivity splňující první tři kritéria jsou zároveň volnočasovými aktivitami, tedy svobodně zvolenými a dobrovolně realizovanými.

S ohledem na terminologickou nejednoznačnost v této oblasti Hofbauer navrhuje termín "výchovné zhodnocování volného času" jako vhodný základ pro definování pedagogiky volného času (Hofbauer, 2004, s. 17). Tento přístup umožňuje komplexně pojednávat o výchově, která se uskutečňuje během volného času a je zaměřena na rozvoj osobnosti, sociálních dovedností a kompetencí dětí a mládeže mimo tradiční vzdělávací struktury, a to prostřednictvím různorodých aktivit a programů, které jsou pro ně atraktivní a smysluplné.

1.1 Volný čas a jeho vymezení

Volný čas představuje klíčovou a nenahraditelnou součástí lidského života, spojenou s převážně pozitivními a příjemnými pocity. Podle Hájka a kolektivu (2008, s. 10) lze den člověka rozčlenit do tří základních časových kategorií: pracovní čas, čas vázaný na nezbytné životní potřeby a povinnosti, a nakonec volný čas. Volný čas Pávková s kolektivem (2002, s. 31) vymezuje jako „*dobu, která nám zbývá po splnění povinností.*“

Tento přístup k definici volného času je označován jako negativní, protože volný čas specifikuje tím, co není – odčítá od celkového času práci, sociální závazky a biologické potřeby, neříká však nic o tom, co volný čas skutečně obsahuje (Vážanský a Smékal, 1995, s. 23). Naopak, pozitivní vymezení se snaží popsat, co volný čas je. Podle Pávkové (2014, s. 11) lze v pozitivním pojetí charakterizovat volný čas následujícími hlavními znaky:

- je to čas svobodné volby aktivit;
- vybrané aktivity jsou pro jedince příjemné, přinášejí radost;
- zvolené aktivity dávají příležitost k odpočinku, znovuobnovení sil a k osobnostnímu rozvoji.

Pozitivní vymezení na volnočasové aktivity přináší také americká autorka Vandell, která považuje za klíčové to, že jsou „*dobrovolné, vyznačují se trvalým zapojením a úsilím účastníků a poskytují příležitosti k budování nebo rozvoji schopností a dovedností*“ (Vandell, 2005 cit. podle Witt a Caldwell, 2018, s. 210).

Negativní vymezení volného času se zaměřuje na časový aspekt (kdy je volný čas dostupný), pozitivní vymezení se věnuje obsahu a smyslu trávení volného času (jaké činnosti volný čas naplňují). Oba pohledy nepopisují dva odlišné druhy volného času, ale spíše dva rozdílné přístupy k jeho chápání, které nám umožňují lépe pochopit jeho roli a význam v životě člověka (Vyhnálková, 2013).

Volný čas je možno vnímat jako „*čas, se kterým člověk může nakládat podle svého uvážení a na základě svých zájmů. Volný čas je doba, která zůstane z běžného dne po odečtení času věnovaného práci, péči o rodinu i domácnost, péči o vlastní fyzické potřeby, a to včetně spánku.*“ (Průcha et al. 2003).

Pospíšil (2023, s. 40-41) při vymezení volného času zmiňuje francouzského sociologa Joffreho Dumazediera, který vymezil čtyři klíčové charakteristiky přisuzované všem činnostem, jež bychom mohli považovat za volnočasové aktivity:

- osvobození – volnočasové aktivity závisejí na svobodné volbě a nejsou předmětem žádného pracovního ani sociálního tlaku;

- nezištnost – aktivity ve volném čase se nevykonávají za účelem dosažení zisku či jiných výhod;
- hédonismus – činnosti ve volném čase přinášejí radost a uspokojení;
- osobní charakter – volný čas je determinován potřebami a preferencemi toho, kdo jej prožívá. Nabízí mu možnost uniknout z rutiny a stereotypu.

Výše uvedené charakteristiky dle Dumazediera se odráží v definici volného času, kterou přináší americký sociolog Max Kaplan: *„Do sféry volného času patří relativně samostatně vybrané aktivity nebo prožitky, které rovněž spadají mezi aktivity ekonomicky volnočasové, jsou účastníky jako volnočasové vnímány, z psychologického hlediska přinášejí potěšení v očekáváních nebo ve vzpomínkách, potenciálně pokrývají úplný rozsah volby intenzity a odevzdání se prožívané aktivitě, jsou jim vlastní charakteristické normy a omezení a poskytují příležitost k rekreaci, osobnímu růstu a službě druhým.“* (Kaplan, 1975, s. 26)

1.1.1 Funkce volného času

Podle Pávkové (2014, s. 14-17) výchova ve volném čase představuje jedinečnou oblast výchovy, která se odlišuje specifickými funkcemi, jmenovitě výchovně-vzdělávací, zdravotní, sociální a preventivní. Výchovně-vzdělávací funkce má za cíl cílevědomě formovat osobnost jedinců prostřednictvím aktivit, které podporují jejich intelektuální, fyzický a sociální rozvoj, přičemž důležitá je volba pedagogických metod respektující specifika volného času. Zdravotní funkce zahrnuje podporu zdravého vývoje skrze vhodnou organizaci denního režimu a aktivit, včetně pohybových aktivit, zdravého stravování a hygienických návyků. Sociální funkce nabízí prostor pro budování sociálních vztahů a dovedností, zároveň pomáhá vyrovnávat rodinné rozdíly tím, že všem dětem poskytuje stejné možnosti. Preventivní funkce se soustředí na předcházení nežádoucím jevům, jako jsou agresivita či závislosti, skrze zapojení do konstruktivních aktivit. Tyto funkce se prolínají v praxi, přičemž každé zařízení je plní v různé míře a často specifickými způsoby. Historicky se zaměření těchto funkcí vyvíjelo od primárně sociální péče k důrazu na výchovně-vzdělávací účinky, přičemž ostatní funkce zůstávají důležité a jsou integrovány do výchovně-vzdělávacích cílů.

Pojednáváme-li o funkcích volného času je na místě zmínit také systém funkcí volného času, který sestavil německý pedagog Horst Opaschowski (Smékal a Vážanský, 1995). Ten se nezaměřuje přímo na funkce volného času, ale mluví o volnočasových potřebách, kterých identifikuje celkem osm. Tůma (2018, s. 21) je uvádí následovně:

- rekreace – zahrnuje regeneraci, relaxaci, zbavení se stresu a odpočinek;
- kompenzace – představuje vyrovnání jednostranného zatížení, doplnění toho, co v běžném životě chybí, a přinášení radosti;
- edukace – odkazuje na proces učení a poznávání, rozvoj zvědavosti, osobnosti a aktivaci vlastních schopností;
- kontemplace – znamená hledání klidu, meditace, sebepoznání, čas strávený sám se sebou a hledání vlastní identity;
- komunikace – podporuje sdílení, vytváření kontaktů a přátelství, rozvoj vztahů, empatie a blízkost;
- integrace – vyjadřuje zapojení do společnosti, vytváření a udržování skupinových vztahů, pocit bezpečí a sounáležitosti;
- participace – zahrnuje angažovanost, spoluodpovědnost a iniciativu v kolektivních aktivitách a rozhodování;
- enkulturace – odkazuje na kreativní rozvoj, zapojení do kulturního života, rozvoj fantazie a tvůrčí seberealizaci.

1.1.2 Cíle a podmínky výchovy volného času

Zaměřuje-li se celá tato práce na podporu kompetencí pedagoga volného času je nezbytné zmínit samotné cíle výchovy volného času, ke kterým všechno úsilí pedagogických pracovníků při volnočasových aktivitách směřuje.

Jak uvádí Pávková (2014, s.17-19) v pedagogice jsou pojmy cíle, podmínky a prostředky klíčové pro účinné výchovné působení. Pedagog si stanovuje výchovné cíle, které chce u jedinců dosáhnout, a to s přihlédnutím k podmínkám, v nichž výchovný proces probíhá, a na základě nichž vybírá odpovídající pedagogické prostředky. Tato zásada platí pro všechny sféry výchovy – rodinnou, školní i výchovu ve volném čase, přičemž každá má svá specifika.

Výchovné cíle se mohou stanovovat z různých perspektiv. Z pohledu věku osob, typu vzdělávacího zařízení, konkrétní aktivity nebo zaměření na určité aspekty osobnosti. Tyto cíle se liší mírou obecnosti, od obecných, přes specifické, až ke konkrétním. Základním úkolem výchovy ve volném čase je učit jedince, jak efektivně využívat svůj volný čas, jak ho vnímat jako důležitou součást života a jak z něj čerpat užitek. Z tohoto obecného cíle vyplývají specifičtější úkoly, jako je učení se relaxaci, výběr vhodných rekreačních aktivit, rozvoj a podpora zájmů, objevování a rozvíjení osobních dovedností, uspokojování potřeb a vhodné

využívání materiálních zdrojů, a také motivace k neustálému vzdělávání. Tyto cíle, ač obecné, se odvíjejí od specifik každé volnočasové aktivity nebo zájmového kroužku. Při plánování specifických výchovných aktivit pedagog stanovuje cíle přímo související s těmito aktivitami, například co nového se děti naučí, jaké dovednosti si posílí nebo jaké charakterové vlastnosti se budou rozvíjet.

Pro úspěšnou práci je klíčová znalost vnitřních a vnějších podmínek. Mezi vnitřní patří věkové a individuální charakteristiky vychovávaných, zatímco vnější zahrnují prostředí, ve kterém výchova probíhá, a sociální faktory ovlivňující výchovu. Výchova ve volném čase má své unikátní výzvy, jako je práce s různě starými jedinci a zajištění zajímavých aktivit pro všechny. Rovněž prostředí a sociální prostředí, v nichž se výchova odehrává, jsou různorodé a vyžadují flexibilní přístup od pedagoga, který často vystupuje v neformální roli a buduje s dětmi odlišný typ vztahu, než je tradiční učitel-žák. Významná je také schopnost pedagoga adekvátně reagovat na tyto podmínky a přizpůsobit jim výchovné cíle a používané prostředky, aby činnosti byly prospěšné a přitažlivé pro všechny účastníky.

1.2 Školská zařízení pro zájmové vzdělávání

Pojem školská zařízení je definován ve školském zákoně (zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání). § 7 pojednává o jednotlivých školských zařízeních včetně těch pro zájmové vzdělávání. V § 118 je uvedeno: „*Školská zařízení pro zájmové vzdělávání zajišťují podle účelu, k němuž byla zřízena, výchovné, vzdělávací, zájmové, popřípadě tematické rekreační akce, zajišťují osvětovou činnost pro žáky, studenty a pedagogické pracovníky, popřípadě i další osoby.*“ Zaměření jednotlivých zařízení dále definují příslušné vyhlášky.

Jak uvádí Tůma (2018, s. 62) v rámci českého vzdělávacího systému tvoří školní výchovná zařízení důležitou součást, přičemž každé z nich si vytváří a řídí se svým unikátním školním vzdělávacím programem. Tyto instituce hrají klíčovou roli v pedagogickém formování volného času jak dětí, tak dospělých. Pedagogičtí pracovníci disponují potřebným vzděláním a programy jsou navrženy na základě pedagogických a psychologických principů, zároveň reflektují potřeby a přání účastníků. Bezpečnost je zaručena dodržováním právních předpisů. Školská zařízení podléhají platným právním předpisům, ale zároveň disponují velkou mírou flexibility v určování struktury svých aktivit. Účast na volnočasových aktivitách je založena na dobrovolnosti a probíhá v prostředích, která splňují pedagogické,

psychologické, estetické a hygienické standardy. Školní výchovná zařízení zaměřená na volný čas lze kategorizovat do tří hlavních skupin:

- školská zařízení pro zájmové vzdělávání;
- školská výchovná zařízení;
- školská zařízení pro ústavní a ochrannou výchovu.

Jednotlivé typy zařízení mají svá specifická poslání, plní základní funkce různými způsoby, pedagogické ovlivňování volného času má své zvláštnosti (Pávková, 2014).

1.2.1 Školská výchovná zařízení pro zájmové vzdělávání

Zařízeními pro zájmové vzdělávání se rozumí školní družiny, školní kluby a střediska volného času.

Pávková (2014) charakterizuje jednotlivé zařízení zájmového vzdělávání následovně:

Školní družiny jsou důležitým zařízením pro žáky základních škol, především pro ty na prvním stupni, a nabízejí místo pro odpočinek a přípravu na vyučování po školních hodinách. Děti zde tráví významnou část svého volného času a mají příležitost zapojit se do různých aktivit, od klidových po pohybové, které pomáhají kompenzovat nedostatek pohybu během dne. Kromě toho družiny poskytují prostor pro rozvoj široké škály zájmů, což je klíčové pro další osobní rozvoj dětí. Programy družin jsou navrženy tak, aby podporovaly nejen přípravu na další vyučování, ale i pěstování hygienických návyků a zapojení do veřejně prospěšných činností. Školní družiny také umožňují zřízení zájmových kroužků, přičemž je kladen důraz na různorodost. Pedagogický personál tvoří kvalifikovaní vychovatelé, jejichž počet určuje ředitel školy.

Školní klub, jako forma školského zařízení pro zájmové vzdělávání, je typicky zřízen při školách a slouží převážně starším žákům základních škol, gymnázií či konzervatoří, avšak může být otevřen i pro mladší žáky, pokud nejsou zapojeni do školní družiny. Jeho provoz je možný během školních dnů i mimo ně. Klub nabízí různé formy činností od pravidelných zájmových aktivit po spontánní a rekreační programy, včetně podpory tvůrčích skupin žáků. Aktivity jsou navrženy s ohledem na zájmy a potřeby žáků, zároveň respektují výchovné cíle a materiální možnosti. Pedagogové, kteří v klubu působí, jsou vybíráni na základě vysokých nároků na jejich osobnost a schopnost adaptace na různé role od rádce po inspirátora, přičemž je důležitý nenásilný přístup k výchově. Prostory klubu jsou vybaveny tak, aby odpovídaly

potřebám dětí a podporovaly jejich zájem o účast na aktivitách. Financování klubu je zajištěno úplatou, jejíž výši určuje příslušná vyhláška a má je na starosti ředitel školy.

Střediska volného času jsou významná zařízení poskytující zájmové vzdělávání pro širokou škálu věkových skupin od dětí po dospělé. Nabízí dvě hlavní formy: domy dětí a mládeže s širokým spektrem činností a stanice zaměřené na konkrétní zájmové oblasti, jako jsou přírodovědci či turisté. Aktivity v těchto střediscích zahrnují pravidelné zájmové kroužky, příležitostné akce jako soutěže či výlety, a také táborovou činnost, která je obzvláště populární během prázdnin. Střediska se dále věnují rozvoji talentovaných jedinců a integraci osob s handicapem. Kromě organizovaných aktivit se střediska snaží vyjít vstříc rostoucímu zájmu o spontánní činnosti prostřednictvím volných klubů. Zároveň nabízí osvětovou činnost a podporují prevenci sociálně pedagogických jevů. Pedagogický tým tvoří jak stálí pracovníci, tak externisté a dobrovolníci, přičemž prostory a vybavení středisek jsou navrženy tak, aby vyhovovaly potřebám a přání účastníků. Financování těchto zařízení je zajištěno formou úplaty, jejíž výše je definována vyhláškou a může být upravena ředitelem střediska.

1.2.2 Další školská zařízení

Jak uvádí Hájek s kolektivem (2008, s. 147-149) řadí se mezi tato zařízení domovy mládeže, internáty a školy v přírodě, které zajišťují žákům a studentům vzdělávání, sportovní a další zájmové činnosti v době mimo vyučování, celodenní výchovu, stravování a ubytování.

Další skupinou zařízení jsou výchovná zařízení pro ústavní výchovu, kam se řadí dětský domov, diagnostický ústav, dětský domov se školou a výchovný ústav.

1.2.3 Další subjekty věnující se výchově ve volném čase

Vyjma rodiny, školy a školských zařízení se na výchově dětí a mladých v jejich volném čase podílí i rozličná řada dalších subjektů.

Patří sem nestatní neziskové organizace, největší a nejznámější např. Junák, Pionýr, Sokol, Orel, Klub českých turistů, Hnutí Brontosaurus, různé zastřešující organizace jako např. Česká rada dětí a mládeže. Také církve a náboženské společnosti se angažují v této oblasti. Kromě jednotlivých farností, diakonií či rozšířeného křesťanského sdružení YMCA se velmi výrazně dětem a mladým věnuje katolická kongregace salesiánů, kterou založil italský kněz Giovanni Bosco v polovině 19. století. Jeho následovníci, ať už řeholníci, řeholnice či laičtí spolupracovníci, se podílí různými způsoby na doprovázení dětí a mladých ve volném čase. V České republice hlavně v Salesiánských střediscích mládeže, kde nabízí prožívání

volného času v otevřených klubech, zájmovou činnost v kroužcích, víkendové i prázdninové aktivity, ale i v nízkoprahových zařízeních, která již spadají do oblasti sociálních služeb.

Dalšími subjekty, které vstupují do oblasti volného času jsou komerčně zaměřené společnosti, spolky, obce, nadace a další (Tůma, 2018, s. 75-80).

1.3 Pedagog volného času

Pedagog volného času je klíčovým průvodcem v procesu výchovy i rozvoje dětí a mládeže mimo tradiční školní prostředí. Tato role vyžaduje širokou škálu znalostí, dovedností a osobnostních kvalit, které umožňují pedagogovi efektivně naplňovat a obohacovat volný čas svých klientů. Pedagog volného času může působit v různých oblastech, od vzdělávání, kultury, přes práci v církvích, ve zdravotnictví a lázeňství, ve sportu, ale také v oblastech rekreace a cestovního ruchu, a to jak ve formálním, tak neformálním prostředí. V širším smyslu se jedná o každého, kdo edukačně působí ve volném čase s cílem rozvíjet osobnost a podporovat smysluplné aktivity. V užším výkladu je pedagog volného času definován zákonnými normami a často se uplatňuje v centrech volného času či školních klubech.

Pedagog volného času by měl být vybaven pedagogickými a psychologickými znalostmi, mít přehled o metodikách volnočasových aktivit a ovládat techniky pedagogického ovlivňování. Očekává se od něj také schopnost motivovat, být empatický, kreativní a schopný rozvíjet pozitivní mezilidské vztahy. Jeho autorita by měla být přirozená, založená na jeho odborných a osobnostních vlastnostech.

Pedagogika volného času jako disciplína se zaměřuje na výchovu ve volném čase, výchova volným časem a výchova k volnému času, přičemž zdůrazňuje specifika výchovného působení ve volném čase, které se liší od tradičního školního vzdělávání. Významem pedagoga volného času je tedy podpora a rozvoj individuálních a sociálních kompetencí dětí a mládeže prostřednictvím rozmanitých, smysluplných aktivit ve volném čase (Vyhnálková, 2013, s. 43-46).

Pedagog volného času v užším pojetí je pedagogickým pracovníkem, jehož činnost je upravena Zákonem č. 563/2004 Sb. o pedagogických pracovnících v aktuálně platném znění od 1. 1. 2024. Kromě obecných předpokladů pro výkon činnosti pedagogických pracovníků tento zákon v § 17 definuje pro pedagoga volného času kvalifikační předpoklady pro komplexní i dílčí pedagogickou činnost v zájmovém vzdělávání. Kromě pedagogů volného času však v zařízeních zájmového vzdělávání často pracují i další pedagogové s jinou

kvalifikací. Např. vychovatel, trenér či další absolventi studijních programů pedagogických věd.

Na půdě salesiánských středisek působí v rolích pedagogů volného času tzv. animátoři.

1.4 Animátor – pedagog volného času v salesiánských zařízeních

Jak uvádí Sklenář a kolektiv (2012) pedagogický přístup Dona Boska zůstává stále aktuální díky lidem, kterým je tento přístup blízký a sami jej ve své praxi používají. Tito lidé bývají často označováni jako animátoři, což je pojem odvozený z latinského výrazu pro duši, „anima“. Animátor je osoba, která vdechuje život a oživuje, a jejíž role vyžaduje zapojení a aktivitu.

Dle Kaplánka (2012, s. 87) se výraz animátor začal používat na území Česka i Slovenska po roce 1989, kdy se k nám rozšířil z Itálie. V italském prostředí slovo animovat neznámá pouze „oduševňovat“ či „oživovat“, ale také „dát přitažlivou formu“ nebo „udělat zajímavým“.

V současné době se v Česku dle Sklenáře a kol. (2012) nepoužívá jednotné označení pedagogů v zařízeních zřizovaných salesiány Dona Boska. Kromě termínu animátor se používají ještě další tři odlišené termíny, a to:

- praktikant – v tomto případě se má většinou na mysli student vyšší odborné školy či vysoké školy, který si vykonává v daném zařízení pedagogickou praxi;
- dobrovolník – jedná se o osobu, která se z vlastní vůle a bez očekávání finančního ohodnocení zapojuje do aktivit v rámci salesiánského zařízení, např. v Otevřených klubech, v oratořích, v zájmových kroužcích; status dobrovolníka nezávisí na tom, zda je oficiálně akreditovaný podle právních předpisů o dobrovolnictví;
- asistent – je osoba, která vykonává podpůrnou roli pro zkušenějšího animátora nebo je součástí týmu vedoucích, obvykle v kontextu táborů, kde pomáhá s organizací a vedením aktivit.

Označení animátor tedy není spjat s konkrétním druhem aktivity. Klíčovým aspektem je spíše způsob, jakým vykonává svou práci.

Taktéž pojem animátor nemá přímou souvislost s pojmem pedagogický pracovník či pedagog volného času. Ve většině případů sice animátor má kvalifikaci pedagoga volného času, který vykonává přímou pedagogickou činnost v zájmovém vzdělávání, není tomu však vždy. Obzvláště u začínajících či mladých dobrovolníků a asistentů.

Salesiánským animátorem v této práci rozumíme pracovníka, ať už interního či externího zaměstnance, nebo dobrovolníka zapojeného do výchovně-vzdělávacího procesu v rámci volnočasových aktivit v salesiánských domech dětí a mládeže.

1.4.1 Charakteristiky salesiánského animátora

Vybrané aspekty salesiánského animátora podle Sklenáře a kolektivu (2012):

Služba – Animátor má zájem o mladé lidi. Zapojuje se do konkrétní činnosti v práci pro ně. Jeho činnost je pro ty, pro které se nasazuje, důležitá a užitečná. Přináší nová řešení a přispívá do společně naplánovaných programů a aktivit svým vlastním osobitým způsobem.

Odbornost – Podle míry a typu zapojení si prohlubuje své kompetence v oblasti pedagogiky a dalších potřebných oborů.

Osobnost – Animátor se svou službou podílí na společné práci většího počtu osob. Nepostradatelnou je tak pro něj schopnost komunikace, spolupráce a rozvíjení zdravých vztahů. Očekává se, že je spolehlivý. Nestaví se do opozice proti ostatním animátorům a vychovatelům. Protože se podílí na výchově mladých lidí, vyžaduje se u animátora přiměřená osobní zralost, ochota dále se rozvíjet a nechat se doprovázet zkušenějšími lidmi.

Křesťanský postoj – Salesiánská výchova vychází z živé křesťanské víry, proto i život animátora je postaven na vztahu s Bohem. Podobně jako Donu Boskovi ani nám nic nebrání v tom, abychom spolupracovali s dalšími lidmi dobré vůle, protože výchova je záležitostí obecně lidskou a vyžaduje i profesionální odbornost. U těch, kteří se zapojují do přímé výchovné práce, je minimálním předpokladem respekt ke křesťanským hodnotám.

Salesiánské zakotvení – Animátor si cení salesiánské výchovné tradice. Proto poznává život Dona Boska i salesiánskou historii. Přijímá principy a hodnoty, o které se opírá salesiánský přístup.

Motivace – Animátorská služba vychází z vnitřní motivace. Je důsledkem způsobu života, který se chce dělit s druhými o své schopnosti a dary.

Vztahová výchova – Salesiánská výchova je postavena na vztahu mezi animátorem a mladým člověkem. Jedná se o výchovný vztah. Animátor se tak nestaví do pozice rovnocenného kamaráda s těmi, kteří mu jsou svěřeni. Naopak před nimi přijímá roli formální i neformální autority.

1.4.2 Základní úkoly salesiánského animátora

Hlavní úkoly animátora, které jsou základem pro všechny formy animace se sociálním nebo vzdělávacím zaměřením, které pojmenovává Kaplánek (2013) zahrnují pět klíčových oblastí. Těmito oblastmi jsou:

Navazování kontaktů – Animátor musí být schopen navázat kontakt s účastníky, což často zahrnuje překonání počátečních bariér a vytvoření vztahu založeného na vzájemném pochopení a respektu. Kontakt zahrnuje nejen osobní setkání, ale i pochopení a vnímání životního prostředí a potřeb jednotlivců.

Vytváření programu – Zahrnuje plánování a organizaci aktivit, které reflektují potřeby a přání účastníků. Animátor by měl být schopen vytvořit podmínky pro úspěšnou realizaci těchto aktivit, zatímco programy prezentují dané zařízení, jeho cíle a záměry.

Péče o účastníky a dobrovolníky – Animátor, pokud je chápán jako zaměstnanec daného zařízení, má za úkol starat se jak o účastníky, tak i o dobrovolníky, kde počet dobrovolníků odráží angažovanost komunity. Péče zahrnuje řízení a doprovázení dobrovolníků, zajištění, aby se cítili přijati, oceněni a respektováni, a umožnění realizace jejich osobních cílů.

Organizování a administrativa zařízení – Zajištění hladkého fungování zařízení obnáší management, administrativu, správu financí, péči o spolupracovníky, a také public relations a propagaci výsledků.

Reakce na sociálně-kulturní politiku – Animátor by měl být schopen reflektovat a zapojit se do širších sociálně-kulturních trendů a politik, přičemž je očekávána schopnost operativního myšlení a jednání v kontextu aktuálních sociálně-kulturních problémů.

Vymezené úkoly salesiánského animátora dle Kapláňka můžeme ještě doplnit pohledem anglického pedagoga Marka Smithe, který k různým typům pedagogů volného času uvádí: *„Co většina z nás sdílí, je snaha nabídnout příležitosti a zážitky, které lidem pomáhají růst, navazovat vztahy a žít šťastnější a plnější životy. Snažíme se budovat vztahy, kde děti, mladí lidé a dospělí:*

- *se učí více o sobě, ostatních a světě, který sdílejí;*
- *mluví o věcech, které jsou pro ně důležité, jsou slyšeni a pomáhá se jim;*
- *jednají tak, aby zlepšili své životy, vztahy a komunity.*

K tomu je nutné animovat, pečovat a vzdělávat.“ (Smith, 2020)

Tyto úkoly vyžadují od animátora komplexní soubor dovedností a schopností, včetně komunikativní kompetence, schopnosti plánování a organizace, empatie, schopnosti řízení a mentorství dobrovolníků, stejně jako schopnosti správy a administrativy. Celkově se od animátora očekává, že bude pracovat s ohledem na potřeby a přání lidí, s nimiž pracuje, a že se bude schopen adaptovat na dynamické sociální a kulturní prostředí a reagovat na něj.

2 Kompetence a kompetenční modely

Po prozkoumání pedagogiky volného času a role pedagoga ve střediscích volného času v první kapitole se druhá kapitola zaměřuje na klíčové aspekty kompetencí a kompetenčních modelů. Tímto přechodem rozšiřujeme naše porozumění o tom, jaké kompetence jsou nezbytné pro účinné působení pedagogů ve volnočasových aktivitách a jak mohou být tyto kompetence rozvíjeny a hodnoceny, což je zásadní pro další rozvoj pedagogické praxe v neformálním vzdělávacím prostředí.

Pojem kompetence v oblasti vzdělávání a řízení lidských zdrojů v Andragogickém slovníku (Průcha a Veteška, 2014, s. 158) zahrnuje jak „*vědomosti, dovednosti, schopnosti, tak i postoje a hodnoty, jejichž specifické kombinace v daném kontextu umožňují kompetentní výkon, k němuž termín kompetence odkazuje a směřuje*“. Jinými slovy představují soubor znalostí, dovedností, schopností a postojů, které jsou nezbytné pro účinné fungování v určitém oboru, profesi či v občanském i osobním životě. Tyto kompetence umožňují jedinci orientovat se v různých situacích, efektivně řešit problémy, přijímat informovaná rozhodnutí a účinně komunikovat s ostatními. Ve vzdělávacím kontextu se kompetence často dělí na klíčové, které jsou univerzální a přesahují specifika jednotlivých oborů, a specifické, které jsou příznačné pro konkrétní oblasti nebo disciplíny.

Klíčové kompetence zahrnují například schopnost kritického myšlení, komunikační dovednosti, digitální gramotnost nebo schopnost učit se a adaptovat se na nové situace. Tyto kompetence jsou považovány za základní pro osobní rozvoj, zaměstnatelnost a aktivní občanství v dnešní rychle se měnící společnosti.

Specifické kompetence jsou pak zaměřeny na určité oblasti znalostí nebo dovedností, jako je ovládání specifických nástrojů nebo metod v daném oboru, odborné znalosti a dovednosti potřebné pro vykonávání konkrétní profese či práce v určitém odvětví.

Vzdělávací programy jsou stále více orientovány na rozvoj kompetencí, což odráží potřebu připravit studenty nejen na získání konkrétních znalostí, ale i na to, aby byli schopni tyto znalosti aplikovat v praxi, pracovat v týmech, přizpůsobovat se novým podmínkám a neustále se dále vzdělávat a rozvíjet.

2.1 Vymezení pojmu kompetence

Pojem "kompetence" se v českém odborném jazyce začal více využívat v devadesátých letech 20. století jako náhrada za slova "znalosti" a "dovednosti", díky jeho schopnosti pokrývat širší spektrum, včetně zkušeností. V anglické literatuře rozlišujeme mezi "competence", což se většinou vztahuje na znalosti a dovednosti, a "competency", což se odvolává na pracovní úkoly definované organizací, a tedy na pravomoci a odpovědnosti pracovníka. Toto dělení je přijímáno také v české manažerské a pedagogické literatuře (Trojanová et al. 2012, s. 22-23). Z výše uvedeného lze tedy kompetence chápat ve dvou rovinách, a to:

1. v kompetenci od jiného (příslušnost, pravomoc, odpovědnost);
2. kompetence od sebe (způsobilost, schopnost, dovednost).

Na toto pojetí dále navazuje a rozšiřuje jej Hroník a kolektiv (2008), kdy přidává třetí rovinu – motivaci. Tuto rovinu lze někdy chápat jen jako rozšíření kompetence „od sebe“. Vzniká tak triáda „mohu – umím – chci“.

Kompetentní jedinec se vyznačuje tím, že:

1. má oprávnění využívat určité chování v příslušném prostředí (tj. kompetence od jiného – může);
2. disponuje nezbytnými kvalitami, schopnostmi, znalostmi, dovednostmi a zkušenostmi pro dané chování (tj. kompetence od sebe – umí);
3. cítí vnitřní pohnutku k uplatnění tohoto chování (tj. vnitřní motivace – chci).

Plamínek (2014) uvádí, že termín kompetence má v kontextu managementu dvojitý význam: na jedné straně označuje rozsah pravomocí, na straně druhé schopnost plnit určité úkoly. V obou situacích tento pojem slouží k určení, zda má daná osoba potřebné schopnosti či oprávnění k vykonávání specifických činností.

Podle Vetešky a Tureckiové (2020, s. 23) „*má pojem kompetence dva odlišené významy, byť funkčně spjaté, a to pokud se používá ve vztahu ke schopnosti vykonávat práci nebo část pracovních činností kompetentně (tj. zodpovědně a efektivně), nebo k souboru chování pracovníka (jak se měl chovat, aby kompetentně plnil svěřené úkoly či kompetentně zastával svoji funkci). První pojetí můžeme použít pro oblast práce či profese, kdy kompetence představuje jedinečnost lidského potenciálu, druhá jde-li o oblast chování a vztahuje-li se k osobnosti, tedy jejím osobnostním předpokladům či charakteristikám (tj. kompetentnost).*

S tímto druhým významem (s anglickým ekvivalentem competence) se v cizojazyčných zdrojích setkáváme nejčastěji. “

Anglický autor Malcom Tight (2003, s. 134) přináší jiný náhled a k pojmu kompetence uvádí: „*Představuje to, co lidé dokáží, nikoli to, co vědí. To má několik implikací:*

- 1. je-li kompetence o konání, pak musí mít kontext;*
- 2. kompetence je výsledkem, (...) nevypovídá o procesu učení, kterým jedinec prošel;*
- 3. abychom mohli spolehlivě změřit něčí schopnost konat, musí existovat jasné definované a obecně přístupné standardy, dle nichž je možno měřit a hodnotit výkon, kompetence je míra toho, co někdo dokáže udělat v daném okamžiku.“*

V odborné literatuře se setkáváme také s pojmem klíčové kompetence. Dokument Doporučení Evropského parlamentu a Rady o klíčových schopnostech pro celoživotní učení (2006/962/ES) pojímá termín kompetence jako kombinaci dovedností, znalostí a postojů, nezbytných pro osobní rozvoj, aktivní účast ve společnosti a úspěch v profesním životě, což zdůrazňuje jejich zásadní význam. Tento pohled je zohledněn ve výčtu klíčových kompetencí, kam se řadí:

1. komunikace v mateřském jazyce;
2. komunikace v cizích jazycích;
3. matematická schopnost a základní schopnosti v oblasti vědy a technologií;
4. schopnost práce s digitálními technologiemi;
5. schopnost učit se;
6. sociální a občanské schopnosti;
7. smysl pro iniciativu a podnikavost;
8. smysl pro kulturní povědomí a vyjádření.

Zaměření na klíčové kompetence podtrhuje význam efektivního vzdělávání a zdůrazňuje tři hlavní cíle: osobní rozvoj jedince, podporu aktivního občanství a zlepšení zaměstnatelnosti, což odkazuje na důležitost celoživotního učení a ocenění neformálního vzdělávání.

2.2 Kompetence pedagoga volného času

Pro naši práci, kdy se věnujeme podpoře kompetencí pedagoga střediska volného času, je důležité také vymezení specifických kompetencí tohoto typu pedagoga. Z větší části se prolínají s obecnými kompetencemi učitele, ze kterých vychází.

Pedagogický slovník (Průcha et al. 2003) pojem kompetence učitele definuje jako „soubor profesních dovedností a dispozic, kterými má být vybaven učitel, aby mohl efektivně vykonávat své povolání. Existují četné pokusy o vymezení kompetencí učitele, snažící se je sblížit s obsahem přípravy budoucích učitelů na pedagogických a jiných fakultách. Obvykle jsou uváděny jako hlavní kompetence osobnostní a kompetence profesní. Osobnostní kompetence zahrnují zodpovědnost, tvořivost, schopnost řešit problémy, týmově spolupracovat, být sociálně vnímavý a reflexivní. Profesní kompetence se vztahují k obsahové složce výkonu profese (znalost předmětu), ale dnes jsou zdůrazňovány zvláště komunikativní, řídicí, diagnostické aj. kompetence.“

Kompetence pedagoga volného času, zejména samostatného vedoucího dětí a mládeže, jsou specificky zaměřeny na řízení, plánování, realizaci a vyhodnocování činností kolektivu dětí či mládeže s ohledem na jejich individuální i skupinové potřeby. Tyto kompetence zahrnují analýzu potřeb dětí a mládeže, formulaci pedagogických cílů, organizaci aktivit, zajištění výchovných činností s různými specifickými cíli (např. environmentální výchova, multikulturní výchova), motivaci jednotlivců a skupin k dosažení cílů, a poskytování zpětné vazby. Dále zahrnují péči o zdraví a schopnost poskytování první pomoci, krizové řízení, prevenci rizikového chování a zajištění bezpečnosti. Pedagog volného času tak musí být schopen zapojovat děti a mládež do výběru aktivit, aplikovat pedagogické postupy a využívat nové a vhodné metody.

Na rozdíl od tradičního učitele, jehož kompetence jsou často více zaměřeny na specifické školní předměty a formální vzdělávací rámce, pedagog volného času musí disponovat širokou škálou kompetencí napříč disciplínami a být schopen práce v neformálním výchovně-vzdělávacím prostředí. To vyžaduje velkou míru flexibility, schopnost adaptace na různorodé potřeby a zájmy dětí a mládeže, a dovednost vytvářet prostředí podporující osobní a sociální rozvoj (Buňka, 2011).

2.3 Kompetenční modely

Kompetence ve vzdělávání a kompetenční profily jsou úzce propojené. Zatímco výchovně-vzdělávací programy definují kompetence jako cíle pro osobní a profesní rozvoj, kompetenční modely určují specifické soubory kompetencí nutných pro určitou pracovní pozici.

Kompetenční model je strukturovaný nástroj, který identifikuje a popisuje soubor klíčových kompetencí – to zahrnuje znalosti, dovednosti, schopnosti a postoje – nezbytných

pro efektivní výkon práce v konkrétní pracovní pozici nebo organizaci. Jeho hlavním účelem je sloužit jako základ pro řízení lidských zdrojů, včetně náboru, výběru, rozvoje, hodnocení a plánování kariéry zaměstnanců. Modely kompetencí podporují strategické cíle organizace tím, že jasně definují očekávání vůči zaměstnancům a poskytují kritéria pro měření jejich výkonu a rozvoje.

Vytváření kompetenčního modelu obvykle zahrnuje analýzu pracovních rolí a procesů v organizaci, identifikaci klíčových úkolů a činností a následné stanovení kompetencí potřebných k jejich úspěšnému zvládnutí. Tyto modely jsou zásadní pro zajištění souladu mezi individuálními schopnostmi a strategickými potřebami organizace, což napomáhá k efektivnějšímu využití lidských zdrojů a podporuje rozvoj zaměstnanců v souladu s potřebami organizace.

Kompetenční modely tedy představují cenný nástroj pro rozvoj pracovníků organizace, jelikož umožňují systematický přístup k hodnocení a rozvoji kompetencí.

Kromě pojmu kompetenční model se také v odborných publikacích používá termín kompetenční profil. Většinou jej autoři považují za synonymum, např. Průcha a Veteška (2014). I v této práci považujeme tyto dva pojmy za shodné.

2.3.1 Kompetenční model pedagoga

Hroník (2006, s. 68) uvádí, že „Kompetenční model obsahuje jednotlivé kompetence, které jsou vybrané ze všech možných a uspořádané podle nějakého klíče.“

Jde o kompetence nezbytné pro konkrétní pozici, které zaměstnanec potřebuje k dosahování cílů organizace. Tyto kompetence se určují na základě důkladného zkoumání dané pozice a struktury organizace, včetně eventuálních specifických požadavků nebo znalostí. V oblasti pedagogiky se termín kompetenční model dříve nepoužíval, místo toho se hovořilo o standardech (Trojanová et al. 2012). Jednou z prvních, která pojmenovává oblast kompetencí učitele je Vašutová (2004, s. 105). Sestavila je do následujících oblastí – kompetenční model učitele:

- oborově předmětová,
- didaktická a psychodidaktická,
- obecně pedagogická,
- diagnostická a intervenční,
- sociální, psychosociální a komunikativní,
- manažerská a normativní,

- profesně a osobně kultivující,
- ostatní.

Také klíčový dokument MŠMT Strategie 2030+, jak ji popisují Fryč et al. (2020), zahrnuje vytvoření kompetenčního profilu učitele pedagoga s cílem specifikovat klíčové znalosti, dovednosti a postoje nezbytné pro účinné pedagogické působení a přizpůsobení se rozmanitým vzdělávacím potřebám žáků. Profil má podporovat učitele v sebehodnocení a celkovém zlepšování kvality výuky, přičemž má pokrýt celou kariéru učitele od počátku přes průběžné vzdělávání. V návaznosti na to dojde k přepracování obsahu a struktury studijních programů, aby lépe odpovídaly potřebám současného a budoucího vzdělávacího prostředí.

2.3.2 Kompetenční model salesiánského animátora

V odborné literatuře jsme našli dva zpracované kompetenční modely, které se dají využít pro pozici a pracovní náplň pedagoga střediska volného času. Prvním z nich je model zpracovaný v rámci projektu Klíče pro život s názvem Sada minimálních kompetenčních profilů pro pozice v nestátních neziskových organizacích v oblasti práce s dětmi a mládeží. V rámci této publikace je zpracován i minimální kompetenční profil pro přímou práci samostatného vedoucího dětí a mládeže (Buňka, 2011, s. 32-38). Druhým z nich je Kompetenční profil salesiánského animátora, který byl zpracován kolektivem autorů přímo pro prostředí salesiánských středisek mládeže (Marčík et al. 2017). Jako podklad a pracovní materiál do výzkumné části pro další práci se sledovanými kompetencemi byl vybrán Kompetenční model salesiánského animátora, protože reflektuje hodnotové zakotvení a specifický salesiánský výchovný přístup, tzv. preventivní systém.

Kapitola o kompetenčním modelu salesiánského animátora nás přivádí do světa salesiánské pedagogiky, která klade důraz na výchovu mladých lidí podle přístupu zakladatele salesiánů¹ Dona Boska.

Kompetenční model salesiánského animátora je navržen tak, aby identifikoval klíčové kompetence, které by salesiánský animátor měl mít, aby efektivně naplňoval svou roli v rámci

---

¹ Salesiáni jsou římskokatolickou kongregací, která se věnuje výchově mládeže. Salesiány založil italský kněz Don Bosco roku 1859 v Turíně. Ve světě dnes působí zhruba 15 000 salesiánů ve 130 zemích světa. V ČR působí ve 13 městech (např. Praha, Brno, Č. Budějovice, Ostrava ad.), a to různou formou. Např. v zájmových aktivitách v DDM, ve farnostech, v sociálních službách, ve školách i v médiích.

salesiánské organizace a jejich aktivit. Tyto kompetence zahrnují širokou škálu dovedností, od osobních přes sociální až po odborné, které umožňují animátorům vytvářet prostředí podporující rozvoj mladých lidí v souladu s hodnotami a cíli dané salesiánské organizace.

Kompetenční model salesiánského animátora vznikl v rámci projektu Salesiánské asociace Dona Boska, z.s. v letech 2015-2017.

Proces vzniku kompetenčního modelu salesiánského animátora, jak ho popisuje Pavla Oklešťková, byl ovlivněn mnoha faktory, od rozdílnosti členů pracovní skupiny přes facilitátory až po specifika projektu, v rámci kterého byl vypracován. Přestože skupina čelila různým výzvám, jako např. omezená dostupnost koordinátorů dobrovolníků a rozdílné představy o kompetenčním modelu, spolupráce a vzájemné naslouchání mezi vedoucími pracovníky a mladými animátory, kteří profil zpracovávali, přinesli cenné podněty. Přestože kvalita spolupráce jednotlivých členů na tvorbě kompetenčního profilu byla hodnocena pozitivně, byly identifikované kompetence považovány za příliš obecné. Na základě zpětné vazby od účastníků a facilitátorů došlo na podzim 2016 k revizi kompetenčního profilu, což umožnilo později lepší vymezení specifík salesiánského animátora a jeho odlišení od jiných vedoucích v oblasti volného času. Tato revize také zdůraznila význam salesiánských hodnot jako základu pro definování kompetencí. Celý proces ukázal, jak je důležité mít jasné definované hodnoty a z nich vycházet při sestavování kompetenčního modelu, což nakonec umožnilo vytvoření modelu, který přesně reflektuje potřeby a cíle salesiánských středisek (Oklešťková, 2107, s. 21-22).

Autoři (Marčík et al. 2017) konečné podoby Salesiánského kompetenčního profilu jej charakterizují jako „*soubor kompetencí, to jest postojů, znalostí a dovedností, které si salesiánský animátor osvojuje na cestě svého osobního růstu a služby mladým. Kompetenční profil ukazuje směr růstu vzhledem k věku animátora, nejedná se však o nárok, který je vyžadován pro službu.*“ Marčík s kolektivem rozdělili Salesiánský kompetenční profil do pěti skupin. Nazvali je oblasti růstu a jsou následující:

1. lidská zralost;
2. křesťanská zralost;
3. identifikace se salesiánským charismatem;
4. pedagogické kompetence;
5. praktické kompetence.

Celý Kompetenční profil salesiánského animátora je součástí přílohy č. 2, což je Formulář pro rozhovory s řídicími pracovníky Střediska mládeže. S tímto formulářem pracujeme podrobně při zpracování dílčího výzkumného cíle č. 1 v empirické části této práce.

3 Rozvoj pracovníků

Ve druhé kapitole jsme se zaměřili na kompetence a kompetenční modely, které jsou zásadní pro efektivní práci pedagogů ve střediscích volného času. Tato kapitola nám poskytla hluboký vhled do toho, jaké schopnosti a dovednosti jsou potřebné pro plnění úkolů spojených s rolí pedagoga a animátora. Nyní, ve třetí kapitole, přecházíme od teoretického rámce k praktické aplikaci těchto poznatků skrze rozvoj pracovníků. Zaměříme se na proces identifikace vzdělávacích potřeb, realizaci rozvojových opatření a jejich evaluaci. Tato kapitola tedy logicky navazuje na předchozí poznatky o kompetencích, posunujíc se k otázce, jak můžeme tyto kompetence rozvíjet a udržovat v kontextu neustálého profesního růstu pedagogů a animátorů ve volnočasovém vzdělávání.

Cílem vzdělávání pedagogů není jen rozvíjet jejich profesní a osobnostní schopnosti, čímž se zlepšuje celý vzdělávací proces, ale také usiluje o celkový interní rozvoj školských zařízení a začleňování inovací a kurikulárních změn. (Průcha, 2009, s. 417).

Tato kapitola se zaměřuje na identifikaci vzdělávacích potřeb, realizaci rozvojových opatření a v konečné fázi na vyhodnocení použitých rozvojových opatření.

Záměrně je tato kapitola nazvána „rozvoj pracovníků“ a tohoto termínu je hojně využíváno v celé práci, protože pod pojmem vzdělání se rozumí pouze osvojení znalostí a dovedností. Oproti tomu termín rozvoj se týká také oblasti osobnosti člověka (Trojanová, 2017, s. 59). Tento celostně orientovaný přístup potvrzuje také Koubek (2015, s. 237), který k tomu podotýká: „Stále více jde o rozvojové aktivity zaměřené na formování širšího rejstříku znalostí a dovedností, než jaký vyžaduje momentálně zastávané pracovní místo, a v neposlední řadě i na formování osobnosti pracovníků.“ Dle výše uvedeného v celé této práci chápeme pojem vzdělávání v jeho širším významu včetně rozvoje osobnosti pedagoga. Rovněž častokrát místo pojmu vzdělávací programy používáme termín rozvojová opatření.

Legislativní rámec týkající se dalšího vzdělávání pedagogů je vymezen zákonem o pedagogických pracovnících (zákon č. 563/2004 Sb.), který ukládá všem pedagogům povinnost se v průběhu své profesní kariéry dále vzdělávat, aby si obnovovali, udržovali a rozšiřovali kvalifikaci (§ 24, odst. 1). Pro tyto účely mají nárok na 12 dnů volna každý školní rok (§ 24, odst. 7). Specifika dalšího vzdělávání upřesňuje vyhláška č. 317/2005 Sb., která rozlišuje mezi kvalifikačním vzděláváním pro splnění kvalifikačních požadavků a průběžným vzděláváním pro rozvoj odborných dovedností. Zatímco kvalifikační vzdělávání je podrobněji specifikováno, průběžné vzdělávání je definováno obecně, s důrazem na účast

na kurzech a seminářích s minimální délkou 4 vyučovací hodiny a dokladem v podobě osvědčení o absolvování (Starý, 2012, s. 17-18).

Oblast vzdělávání a podpory pedagogů má také oporu v klíčovém dokumentu MŠMT Strategie 2030+ (Fryč et al., 2020), kde je ve třetí strategické linii vytyčen systém komplexní profesní přípravy a podpory. Strategie 2030+ stanovuje, že další vzdělávání pedagogických pracovníků se bude opírat o nově vypracovaný kompetenční profil učitele, podporovat rozvoj kompetencí a respektovat celoživotní profesní rozvoj, aby plně odpovídalo potřebám škol a jejich personálu. Zaměří se na proměnu škol v učící se organizace a na efektivní metody spolupráce a vzájemného učení pedagogických týmů. Cílem je nejen osobnostní a profesní rozvoj pedagogů, ale také přímá podpora ve školách i školských zařízeních prostřednictvím sdílení osvědčených postupů a inovativních metod výuky.

3.1 Identifikace vzdělávacích potřeb

Začátek procesu vzdělávání a rozvoje spočívá v rozpoznání vzdělávacích potřeb, a to jak z hlediska dané organizace, tak z hlediska samotného pracovníka.

Analýza vzdělávacích potřeb se zakládá na sběru dat týkajících se aktuálních znalostí, schopností a dovedností pracovníků, výkonu jednotlivců, týmů i celé organizace, a jejich následném srovnání s požadovanou úrovní. Výsledkem analýzy je zjištěná aktuální úroveň pracovníka. Ta je v různých dílčích oblastech povětšinou odlišná od požadované úrovně. Rozdíl mezi těmito dvěma úrovněmi se v odborné literatuře nazývá výkonnostní mezerou (Vodák a Kucharčíková, 2011, s. 85).

Koubek (2015, s. 247) zohledňuje při identifikaci vzdělávacích potřeb tři aspekty. Jsou to: údaje týkající se celé organizace, údaje týkající se jednotlivých pracovních míst a činností a údaje o jednotlivých pracovnících.

Podle Trojanové (2017) má ředitel školského zařízení zohledňovat potřeby organizace jako celku, kvalifikační a odborné požadavky a také jedinečnou osobnost každého pedagoga. Zjišťování vzdělávacích a rozvojových potřeb učitelů patří k nejsložitějším úkolům. I když je školní vzdělávací program jeden pro celou organizace, každý pedagog je individualitou a nejde pouze o splnění kvalifikačních kritérií. K identifikaci potřeb vzdělávání lze například využít SWOT analýzu, viz tabulka č. 1 níže. Autoři Vodák a Kucharčíková (2011, s. 91-92) uvádí jako další metody k identifikaci vzdělávacích potřeb například strukturovaný rozhovor, pozorování, dotazník či skupinovou diskuzi.

Na základě aktuální situace v oblasti vzdělávacích potřeb si každý pedagog se svým vedoucím pracovníkem stanoví oblasti a cíle rozvoje v následujícím období. Za nejpřínosnější se považuje spojit cíle rozvoje daného pedagoga, s cíli školského zařízení i týmu dalších pedagogů, ve kterých nejvíce působí (Trojanová, 2017, s. 60).

	Silné stránky	Slabé stránky
Vnitřní faktory	<ol style="list-style-type: none"> 1. Co se mi v práci daří? <ul style="list-style-type: none"> - vzdělávací aktivita - spolupráce s kolegy - vzdělávání a výchova dětí - spolupráce s rodiči - ... 2. V čem jsem opravdu dobrý? 3. V čem mohu pomoci kolegům? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. V čem mám rezervy? 2. Co si potřebuji doplnit? 3. Na čem potřebuji zapracovat?
	Příležitosti	Hrozby
Vnější faktory	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kdo mi může pomoci? 2. Jaké potřebuji vzdělání? 3. Jaká změna by mi prospěla? 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Co mi nejvíce ztěžuje moji práci? 2. Kdo mi brání vykonávat moji práci co nejlépe?

Tabulka č. 1: SWOT analýza k identifikaci vzdělávacích potřeb (Trojanová, 2017)

3.2 Realizace rozvojových opatření

Po ukončení fáze identifikace vzdělávacích potřeb jednotlivých pracovníků a jejich vytyčených rozvojových cílů následuje samotná realizace vzdělávání.

Různí autoři rozdělují druhy vzdělávání dle rozdílných kritérií. Podle Koubka (2015, s. 265) lze zařadit širokou škálu vzdělávacích metod do dvou velkých skupin. A to na metody vzdělávání používané na pracovišti při výkonu práce anebo mimo pracoviště, ať už v organizaci či mimo ni. Pro školské zařízení a z pohledu samotného pedagoga jsme využili rozdělení druhů a metod vzdělávání podle vzoru Trojanové (2017). A to na samostudium, institucionální vzdělávání, krátkodobé vzdělávání dle aktuální nabídky, vzdělávání na základě výměny zkušeností mezi pedagogy a vzdělávání realizované samotným školským zařízením.

3.2.1 Samostudium

K samostudiu lze využít studijní volno, které pedagogickým pracovníkům náleží dle zákona č. 563/2004 Sb., pokud tomu nebrání vážné provozní důvody. Dobu čerpání určuje ředitel školy či školského zařízení. Nevyčerpané volno či jeho poměrná část bez dalších nároků zaniká. K samostudiu je možno využít:

- odborné časopisy (např. Psychologie DNES, Informatorium, Rodina a škola, Gymnasion, Prevence);
- odborné publikace;
- internetové zdroje a online kurzy;
- ostatní odborné materiály;
- návštěvy institucí.

3.2.2 Institucionální vzdělávání

Institucionální vzdělávání pedagoga volného času v České republice vychází především z akreditovaných studijních programů na vysokých školách, které jsou specificky zaměřené na pedagogiku volného času a na práci s dětmi a mládeží v rámci mimoškolních aktivit.

Přesné požadavky na kvalifikaci pedagoga volného času jsou vymezeny § 17 zákona č. 563/2004 Sb. o pedagogických pracovnících.

Další vzdělávání	Druh	Instituce
Studium ke splnění kvalifikačních předpokladů	Studium v oblasti pedagogických věd	VŠ – PdF
	Studium s pedagogickým zaměřením	VOŠ
	Studium s pedagogickým zaměřením	SŠ
	Studium pedagogiky, psychologie, sociální pedagogiky – programy ČŽV	VŠ Zařízení pro DVPP
Studium ke splnění dalších kvalifikačních předpokladů	Studium pro vedoucí pedagogické pracovníky	VŠ
Studium k prohloubení odborné kvalifikace	Různého zaměření dle odbornosti	VŠ Zařízení pro DVPP

Tabulka č. 2 – Přehled vybraných možností institucionálního vzdělávání pro pedagogy působící v Salesiánském středisku mládeže (zdroj: vlastní dle zákona č. 563/2004 Sb.)

3.2.3 Krátkodobé vzdělávání dle aktuální nabídky

Krátkodobé vzdělávací programy pro pedagogy volného času se zaměřují na specifické oblasti jejich odborné působnosti v rámci konkrétních zájmových aktivit a zároveň reflektují obecné požadavky kladené na pedagogy pracující s dětmi a mládeží. Mohou to například být kurzy, semináře, workshopy:

- zdravotnického zaměření;
- drobníček – her na stmelení skupiny;
- týkající se efektivní komunikace s dětmi i zákonnými zástupci;
- výtvarného/hudebního/pohybového/technického zaměření;
- osobního time managementu ad.

3.2.4 Vzdělávání na základě výměny zkušenosti mezi pedagogy

Vzájemné sdílení zkušeností mezi pedagogy, kteří vedou stejné nebo podobné zájmové aktivity, přináší vzájemné obohacení, jako je výměna metodických postupů, přístupů k výchově dětí, nebo ukázka specifických dovedností při navštěvování se v rámci hospitací. Kromě toho je možné si navzájem předávat poznatky získané z kurzů či odborné literatury.

3.2.5 Vzdělávání realizované samotnou organizací

Petrášová s kolektivem (2014, s. 98) vyzdvihuje možnost vzdělávání na pracovišti následovně: „Organizace na různých úrovních pochopily, že zapojení zaměstnanců, manažerů do vlastního vzdělávání a rozvoje je nejefektivnější způsob rozvoje a využití pracovní síly.“

Dle Trojanové (2017, s. 65) k vzdělávacím metodám mimo pracoviště, jako jsou semináře, konference či workshopy, se přidávají i metody rozvoje přímo na pracovišti, včetně instruktáže, asistence, delegování úkolů, pracovní rotace, mentorování, koučinku a porad. Tyto přístupy jsou přínosné pro pedagogické týmy, umožňují předávat zkušenosti a znalosti "na míru" potřebám daného školského zařízení i jednotlivcům v bezpečném prostředí vlastní organizace, kde školitelé, kolegové znají potřeb vzdělávaných, mohou poskytnout cílenou podporu. Kromě úspor finančních nákladů je však nutné pečlivě vybírat dvojice či kombinace vzdělavatelů a vzdělávaných s ohledem na jejich odbornost, charakter a vzájemnou sympatii, aby bylo vzdělávání účinné. Zásadní je rovněž předejít možnému uzavírání se organizace do sebe a omezení na málo témat, jakož i zajistit, aby vzdělavatel směřoval vzdělávaného ve shodě s cíli a zaměřením daného školského zařízení.

Mezi jednotlivé metody využívané na pracovišti patří:

- instruktáž, při které instruktor popisuje a předvádí jednoduché úkony zacvičujícím se pracovníkovi;
- asistování, kdy je nový pracovník přidělen zkušenějšímu jako pomocník a pomáhá mu při plnění jeho úkolu a učí se od něj přístupu i pracovním postupům, a to zejména tam, kde se naučení žádaných schopností vyžaduje více času (Koubek, 2015, s.117);
- pověření úkolem – tato metoda představuje rozšíření nebo konečnou etapu asistence a směřuje k nezávislému rozhodování a individuálnímu řešení úkolů;
- mentoring – je dlouhodobý proces, kdy zkušenější kolega podporuje méně zkušeného v různých profesních oblastech;
- koučink – „metoda rozvoje osobnosti, kdy kouč ovlivňuje v individuálním přístupu pracovníka tak, aby zvyšoval jeho iniciativnost, samostatnost a tvořivost a tím i jeho pracovní výkon“ (Průcha et al., 2003);
- porada – většinou je nástrojem pro komunikaci a předávání informací, může však sloužit i jako metoda rozvoje např. formou vzdělávacího okénka či vzájemným sdílením a tím obohacením;
- hospitace – lze chápat jako jedinečnou metodu profesního rozvoje, při níž dochází k pozorování něčí práce, které je následováno analýzou a zpětnou vazbou. Může ji provádět jak zkušený pedagog, který při tom vystupuje ve vzdělávací roli, tak i nováček nebo méně zkušený pedagog, který se díky hospitacím učí. Vzájemný rozvoj nastává na obou stranách, neboť i zkušený pedagog může získat nové poznatky od svých méně zkušených kolegů (Trojanová, 2017, s. 68).

3.3 Evaluace rozvojových opatření

Poslední fází procesu rozvoje pedagogů je jeho zhodnocení, aby se mohla reflektovat efektivita zvoleného rozvojového opatření. Jak uvádí Koubek (2015, s. 258) „Základním problémem vyhodnocování výsledků vzdělávání i vyhodnocování účinnosti vzdělávacího programu je stanovení kritérií hodnocení.“ Obecně častou oblastí hodnocení bývá obsah vzdělávací akce, případně způsob předávání informací lektorem. Kromě toho je však nezbytné jít dál a hodnotit také přínosy pro samotnou výuku, respektive pro účastníky výchovně vzdělávacích aktivit, které vedou pedagogové, jež absolvovali hodnocený vzdělávací program.

Jak uvádí Plitzová s kolektivem (2023, s. 8-12) vyhodnocování vzdělávacích aktivit je komplexní proces, který by měl zahrnovat více oblastí, jako jsou výkonnost, chování, zájem a spokojenost účastníků, a to nejen během vzdělávání, ale i před ním a po jeho ukončení. Modely hodnocení vzdělávání, jako jsou ty od A. C. Hamblina a D. L. Kirkpatricka, poskytují rámce pro vyhodnocení efektivity vzdělávacích programů na několika úrovních. Hamblin, vycházející z poznatků Kirkpatricka, definoval model s 5 úrovněmi, od bezprostřední reakce účastníků, přes hodnocení poznatků, hodnocení pracovního chování, dopad na organizaci, a nakonec hodnocení konečné hodnoty. Kirkpatrickův model, rozdělený do čtyř úrovní – reakce, učení, chování a výsledky, je široce využíván k evaluaci dopadů vzdělávání a zdůrazňuje význam sledování dlouhodobých efektů vzdělávacích aktivit na pracovní výkon a organizační úspěch.

Tento model umožňuje systematické hodnocení, kde první úroveň (reaction) zkoumá bezprostřední reakce účastníků a jejich vnímání relevance vzdělávání. Druhá úroveň (learning) se zaměřuje na to, co se účastníci naučili a jak si osvojili nové znalosti a dovednosti. Třetí úroveň (transfer, behavior) vyhodnocuje, jak se naučené koncepty a dovednosti přenášejí do pracovního chování a jak jsou aplikovány v praxi. Poslední úroveň (results) se věnuje hodnocení dopadu vzdělávání na celou organizaci, a to jak z hlediska výkonnosti, tak i celkového přínosu pro fungování instituce. Hodnocení na této úrovni je nejkompaktnější a zahrnuje analýzu dlouhodobých efektů vzdělávacích programů, což vyžaduje časový odstup od jejich ukončení pro získání objektivních dat.

Důležitým aspektem hodnocení je také zpětná vazba od žáků, kolegů a nadřízených, která pomáhá identifikovat změny ve výuce a přístupu pedagogů po absolvování vzdělávacích programů. Vzdělávací aktivity by měly vést k odbornějšímu vedení výuky, větší individualizaci přístupu k žákům a zapojení pedagogů do nových školních aktivit. Evaluace vzdělávání je klíčová pro zajištění kvality a efektivity vzdělávacích programů, a proto by měla být prováděna systematicky s využitím různých metod a nástrojů, aby poskytovala ucelený pohled na dosažené výsledky a umožňovala kontinuální zlepšování vzdělávacích procesů (Plitzová et al. 2023, s. 8-12).

Celý tento výše popsáný proces evaluace dle Kirkpatrickova modelu sice dovolí komplexně zhodnotit dopady rozvojových opatření, je však velmi časově i personálně náročný. Proto se v praxi užívají jednodušší metody, které hodnotí pouze určité fáze a nejsou tak komplexní, přesto užitečné a mající určitou vypovídající hodnotu.

Jedna z jednodušších a v praxi uplatnitelných metod, jak reflektovat absolvované rozvojové opatření, je hodnotící dotazník vzdělávací akce, viz příloha č. 1. K tomuto

dotazníku Trojanová (2017, s. 69) uvádí: „Prostřednictvím hodnotícího dotazníku získá ředitel zpětnou vazbu nejen o kvalitě vzdělávací akce, ale i o tom, zda poznatky z ní byly uplatněny ve výuce a předány ostatním pedagogům. Teprve tyto dva výstupy totiž naplní smysl profesního rozvoje pedagogických pracovníků.“ I pomocí takového jednoduchého dotazníku lze tedy hodnotit, jak se nově naučené poznatky přenáší do pracovního chování jednotlivého pedagoga a jak ovlivňují celý edukační proces dané organizace.

EMPIRICKÁ ČÁST

4 Výzkumné šetření

Teoretická část této diplomové práce se zaměřuje na pedagogiku volného času, rozvoj kompetencí a kompetenční modely, které jsou relevantní pro pedagogy pracující ve střediscích volného času.

Empirická část této diplomové práce se věnuje aplikaci teoretických poznatků z předchozích kapitol na konkrétní praktické situace v prostředí Salesiánského střediska mládeže v Brně-Žabovřeskách. Cílem tohoto výzkumného šetření je analyzovat změny v kompetencích pedagogů střediska volného času a zjistit adekvátnost použitých rozvojových opatření. Záměrem je představit, jak lze teoretický model kompetencí převést do praxe a jaké výsledky to přináší v reálném pedagogickém prostředí.

Tato výzkumná část propojuje teoretické poznatky s praktickým výzkumem realizovaným prostřednictvím smíšeného designu, tj. kvalitativními a kvantitativními metodami. Představí metodologii výzkumu, výběr účastníků výzkumu, metody sběru dat a způsoby jejich analýzy. Záměrem je identifikovat, jak se teoreticky popsané kompetence odrážejí v praktických dovednostech pedagogů a jaký má zvolený vzdělávací program vliv na jejich rozvoj.

4.1 Cíle výzkumného šetření

Hlavním cílem diplomové práce je **analyzovat změny v kompetencích pedagogů střediska volného času a zjistit adekvátnost použitých rozvojových opatření.**

Abychom tento hlavní cíl naplnili, stanovili jsme si následující dílčí cíle a k nim další výzkumné otázky. Dílčí cíle (dále jen DC):

1. Stanovit si sledované kompetence na základě vybraného kompetenčního modelu a podle rozhovorů s řídicími pracovníky.

- a. Jakým způsobem vybrat sledované kompetence? Dát jim nějakou prioritu? Z pohledu koho bude priorita stanovena, z pohledu vedoucího oddělení, vedoucího sekce, ředitele či dalších pracovníků?
- b. V čem je Kompetenční model salesiánského animátora vyhovující a v čem ne?
- c. V čem je kompetenční model učitele vyhovující a v čem ne pro prostředí střediska volného času?

- d. Vybrat si např. 3-5 konkrétních kompetencí z Kompetenčního modelu salesiánského animátora a ty sledovat.
- e. Využít hodnoticí formulář vybraných sledovaných kompetencí

2. Zjistit vzdělávací potřeby animátorů².

- a. Jaké konkrétní vzdělávací potřeby vnímají sami animátoři?

3. Popsat v současné době používaná rozvojová opatření.

(např. vzdělávací kurzy, animátorská setkání, hospitace ad.)

- a. Jaké jsou legislativní požadavky na pedagoga volného času?
- b. Jaké vzdělávací požadavky jsou zakotveny (a jestli jsou) v interních dokumentech organizace?
- c. Jaká jsou v současné době využívaná edukační opatření?

4. Posoudit změny ve sledovaných kompetencích u animátorů po absolvování konkrétního rozvojového opatření.

- a. K jakým změnám došlo ve sledovaných kompetencích?
- b. Jaká je efektivita vzdělávání?
- c. Co si pracovník přinesl do praxe?
- d. Vedla použitá opatření k posílení kompetencí?

4.2 Limity výzkumu

Limity výzkumu v této diplomové práci jsou spojeny jak s charakteristikami kompetenčního profilu, tak s metodologií sběru dat.

1. Jedním z hlavních omezení je nejednoznačnost některých kompetencí Kompetenčního profilu salesiánského animátora, což vyžadovalo dodatečné objasňování významu těchto kompetencí během rozhovorů s respondenty.
2. Autor práce, výzkumník, byl současně jedním z respondentů. Tato skutečnost sebou nesla subjektivní pohled na získaná data, současně se znalostí prostředí

---

² Animátorem pro tuto práci rozumíme pedagogického pracovníka, ať už interního či externího zaměstnance, nebo dobrovolníka Střediska mládeže.

a zkoumané problematiky. Na jedné straně možná výhoda, na druhé straně možnost zkreslení interpretace výsledků.

3. Etický aspekt výzkumu – informovaný souhlas byl získán ústně a je zachycen na audio nahrávkách. Pro větší přesnost a jasnost by bylo vhodné použít detailněji formulovaný souhlas, např. podle Příkladu poučeného souhlasu dle autorů Hendla a Remera (2017, s. 350).

Zmíněné limity mohou ovlivnit jak validitu, tak interpretaci výsledků výzkumu.

4.3 Výzkumná metoda

S ohledem na hlavní cíl i dílčí cíle byla zvolena kombinace kvantitativního i kvalitativního šetření, tedy tzv. smíšený design. Volba metody smíšeného designu byla provedena za účelem dosažení vyváženého a komplexního porozumění zkoumané problematiky. Kombinace kvantitativního a kvalitativního přístupu umožnila nejen kvantifikovat určité jevy a získat statisticky vyhodnotitelná data (např. přiřádaná míra důležitosti jednotlivým kompetencím od řídicích pracovníků u DC č. 1), ale také umožnila lepší porozumění kontextu, motivacím a osobním hlediskům účastníků výzkumu. Smíšený design poskytl flexibilitu v reakci na dynamicky se vyvíjející situace během výzkumného procesu a dovolil optimalizovat sběr a interpretaci dat tak, aby byly co nejlépe reflektovány specifika zkoumaného prostředí Sportovního oddělení Salesiánského střediska mládeže v Brně-Žabovřeskách.

Kvantitativní šetření formou dotazníku bylo využito pro zjištění sledovaných kompetencí s řídicími pracovníky (DC č.1). Pro identifikaci vzdělávacích potřeb (DC č.2) bylo využito dotazníkové šetření. Metody analýzy dokumentů bylo použito při popisu aktuálně používaných rozvojových opatření (DC č.3). Poslední metoda, strukturovaný rozhovor, byla použita při posouzení změn ve sledovaných kompetencích u pracovníků (animátorů) před a po absolvování konkrétního rozvojového opatření (DC č.4).

4.4 Výzkumný soubor

Protože hlavním cílem diplomové práce je analyzovat změny v kompetencích pedagogů střediska volného času a zjistit adekvátnost použitých rozvojových opatření, bylo pro výzkum zvoleno konkrétní pracoviště spadající do kategorie střediska volného času, a to Salesiánské středisko mládeže – dům dětí a mládeže v Brně-Žabovřeskách (dále jen Středisko mládeže). Pro jednoduchost provedení výzkumu a zúžení problematiky byl celý výzkum omezen na pracovníky Sportovního oddělení. Toto oddělení je součástí Sekce kroužků. Ve školním roce 2023/24 ve Sportovním oddělení Střediska mládeže působí 33 animátorů, kteří každý týden zajišťují 24 pravidelných zájmových pohybových aktivit pro ca 380 dětí.

Výběr respondentů probíhal dle záměru jednotlivých dílčích cílů z řad animátorů Střediska mládeže.

Pro dílčí cíl č. 1, stanovení sledovaných kompetencí na základě vybraného kompetenčního modelu a podle rozhovorů s řídicími pracovníky, byli vybráni za respondenty tři řídicí pracovníci na rozdílných úrovních managementu Střediska mládeže. Konkrétně to byli ředitel Střediska mládeže, vedoucí Sekce kroužků a vedoucí Sportovního oddělení.

Pro dílčí cíl č. 2, zjištění vzdělávacích potřeb animátorů, byli vybráni všichni animátoři Sportovního oddělení, tedy 33 respondentů. Věkově i pedagogickými zkušenostmi je tato skupina velmi různorodá. Nejmladšímu je 17 let, nejstaršímu 59 let. Z pohledu formálního vzdělání je úroveň zcela rozdílná, od studentů střední školy přes externisty věnující se profesně jinému oboru, až po pedagogy, kteří nabyli své vzdělání většinou na pedagogické fakultě. Profesně nejmladší začínali v letošním školním roce asistovat vedoucímu kroužku, nejzkušenější působí v oblasti vedení zájmových aktivit přes 15 let.

K naplnění dílčího cíle č. 3, popsání v současné době používaných rozvojových opatření, byly využity oficiální dokumenty Střediska mládeže, jako např. Výroční zpráva za rok 2022, Školní vzdělávací program.

K dosažení dílčího cíle č. 4, posouzení změny ve sledovaných kompetencích u animátorů po absolvování konkrétního rozvojového opatření, byli vybráni čtyři respondenti rozdílných charakteristik (různý věk, pohlaví, délka pedagogické praxe, vedoucí kroužku či asistent, typ sportu, zaměstnanec i dobrovolník) tak, aby byly zastoupeny nejčastější charakteristiky animátorů.

4.5 Časový harmonogram průběhu výzkumu

Časový harmonogram průběhu výzkumu je klíčovým nástrojem pro efektivní vedení výzkumného projektu. Náš výzkum se odvíjel podle následujícího plánu:

- 01/2023: Volba tématu diplomové práce.
- 7-12/2023: Průzkum odborné literatury.
- 9-11/2023: Příprava a realizace rozhovorů s řídicími pracovníky, související s dílčím cílem č. 1, následované jejich vyhodnocením.
- 1-3/2024: Příprava a provedení dotazníkového šetření mezi vedoucími kroužků k zjištění jejich vzdělávacích potřeb v rámci dílčího cíle č. 2 a jeho vyhodnocení.
- 2-3/2024: Analýza interních dokumentů Střediska mládeže pro dílčí cíl č. 3.
- 1-3/2024: Organizace a realizace vzdělávacího workshopu Save the Life, včetně předcházejících a následujících rozhovorů s účastníky v rámci dílčího cíle č. 4.
- 3-4/2024: Psaní závěrečné souhrnné zprávy o výsledcích výzkumu.
- 5/2024: Seznámení s výsledky práce vedoucí pracovníky Střediska mládeže.

4.6 Etický aspekt zpracování dat

Ve všech fázích výzkumu byla data zpracovávána v anonymní podobě a z finálních výsledků prezentovaných v této práci nelze určit identitu respondenta. Pokud byla data sbírána formou audio nahrávky, vždy byl respondent na začátku rozhovoru dotazován, zda souhlasí se záznamem a s použitím výsledků v anonymní podobě v této práci. Souhlasy jsou součástí přepisu rozhovorů.

4.7 Průběh výzkumu

Následující část práce poskytuje detailní pohled na procesy a fáze, kterými prošlo výzkumné šetření. V následujících oddílech 4.3.1 - 4.3.4 je představena metodologie, výběr respondentů, sběr dat a nakonec analýza těchto dat. Toto uspořádání umožňuje čtenáři lépe pochopit, jak byly informace získány a zpracovány. Detailní popis těchto kroků posiluje transparentnost výzkumného procesu a umožňuje hlubší pochopení získaných závěrů.

4.7.1 Dílčí cíl č. 1 – stanovit sledované kompetence

Při vypracování dílčího cíle č. 1, stanovení sledovaných kompetencí na základě vybraného kompetenčního modelu a podle rozhovorů s řídicími pracovníky, bylo vymezeno několik dalších výzkumných otázek, které nás dovedly ke splnění stanoveného cíle. Výzkumnými otázkami, které nás vedly ke konečnému výběru sledovaných kompetencí byly:

- a. Jakým způsobem vybrat sledované kompetence? Dát jim nějakou prioritu? Z pohledu koho bude priorita stanovena, z pohledu vedoucího oddělení, vedoucího sekce, ředitele či dalších pracovníků?
- b. V čem je Kompetenční profil salesiánského animátora vyhovující a v čem ne?
- c. V čem jsou další kompetenční modely učitele vyhovující a v čem ne pro prostředí střediska volného času?
- d. Vybrat si omezený počet konkrétních kompetencí z kompetenčního modelu a ty sledovat.
- e. Využít hodnotící formulář vybraných sledovaných kompetencí.

Popisem obecných kompetencí i specifickými kompetencemi pro pedagogy působící ve volnočasových aktivitách jsme se zabývali v kapitole 2.2 této práce. Na základě průzkumu odborné literatury týkající se kompetenčních modelů učitele a pedagoga volného času v kapitole 2.3 o kompetenčních modelech jsme vybrali pro naše výzkumné šetření Kompetenční profil salesiánského animátora (Marčík et al. 2017), který má největší provázanost s požadavky na volnočasové pedagogy v salesiánských organizacích. A to hlavně kvůli důrazu na osobnostní kvality a hodnotové zakotvení včetně duchovního aspektu.

Na základě vybraného Kompetenčního profilu salesiánského animátora bylo domluveno osobní setkání s řídicími pracovníky Střediska mládeže (ředitel, vedoucí Sekce kroužků a vedoucí Sportovního oddělení), při kterém formou vyplňování dotazníku zmínění vedoucí pracovníci přiřazovali míru důležitosti jednotlivým kompetencím. Použitý dotazník je přílohou č. 2 této práce – Formulář pro rozhovory s řídicími pracovníky Střediska mládeže. Tento formulář byl vyplňován během vzájemného rozhovoru, s cílem zjistit, které kompetence animátorů ve sportovním oddělení jsou více nebo méně preferované řídicími pracovníky. Respondenti měli vyjádřit na škále od 1 do 5, jakou váhu přiřazují jednotlivým kompetencím. Přičemž 1 byla nejméně důležitá a 5 nejvíce důležitá kompetence.

Vysoký počet pojmenovaných kompetencí (115) v Kompetenčním profilu salesiánského animátora a tím pádem i velká časová náročnost (přes 3 hodiny během dvou

setkání) byly důvodem toho, proč se setkání uskutečnilo dvakrát. Při prvním byli vedoucí pracovníci seznámeni se záměry výzkumu, byl jim představen dotazník a společně vyplnili 1. oblast dotazníku, tzn. ca 40 kompetencí. Původní úmysl byl ten, že dotazník budeme vyplňovat společně a při případných nejasnostech ohledně vnímání obsahu jednotlivých kompetencí je můžeme vzájemně konzultovat. Tento úmysl se naplnil s ředitelem a vedoucím Sportovních oddělení během dvou setkání. Vedoucí Sekce kroužků dokončila dotazník individuálně, z důvodu časové vytíženosti.

Před druhým setkáním jsme s vedoucími také doplnili některé Praktické kompetence z 5. oblasti Kompetenčního profilu. V Kompetenčním profilu salesiánského animátora je totiž přímo uvedeno, že „*kromě uvedených základních kompetencí si stanoví každé středisko soubor praktických kompetencí odpovídajících konkrétním úkolům a způsobu zapojení animátora v daném místě a v daném programu.*“ (Marčík et al., 2017, s. 10)

Po vyplnění dotazníku všemi třemi vedoucími pracovníky proběhlo jeho zpracování, kdy každé jednotlivé kompetenci byla přiřazena konečná hodnota, která je aritmetickým průměrem hodnocení respondentů. Celkové vyhodnocení všech kompetencí je přílohou č. 3 této práce. Níže je uvedeno 3-10 kompetencí z každé oblasti Kompetenčního profilu, které měly nejvyšší míru důležitosti podle odpovědí vedoucích pracovníků. V závorce jsou uvedeny hodnoty aritmetického průměru.

1. oblast: Lidská zralost

1.2.2 Dokáže překonávat těžkosti. (4,17)

1.6.1 Vidí oblasti, ve kterých se potřebuje rozvíjet. (4,33)

1.7.1 Má navázané vztahy s dětmi i vrstevníky. (4,33)

1.7.4 Nachází na druhých pozitivní stránky (dokáže je pojmenovat). (4,33)

1.8.1 Umí vyjádřit svůj názor. (4,33)

1.8.2 Umí vyslechnout a slyšet názor druhého. (4,67)

2. oblast: Křesťanská zralost

Oblast křesťanské zralosti z Kompetenčního modelu v celkovém hodnocení nebyla zpracována ze dvou důvodů. Jednak vzbuzovaly pojmenované kompetence určité nejasnosti, jejich výklad mohl být různý, a za druhé se respondenti včetně výzkumníka shodli, že oblast křesťanské zralosti je specifická oproti ostatním. Vzhledem k tomu, že křesťanské vyznání není podmínkou k tomu, aby animátor mohl pracovat ve Středisku mládeže, nechtějí mu přiřazovat míru důležitosti jako ostatním kompetencím.

3. oblast: Identifikace se salesiánským charismatem
  - 3.1.2 Zná konkrétní salesiánské dílo, zapojuje se v něm, dokáže být přiměřeně kritický a oceňuje jeho hodnotu. (4,33)
  - 3.2.1 Ví, jaký význam má slovo „animace“. (3,67)
  - 3.2.2 Zná charakteristiku a důležitost animátora v salesiánském kontextu. (3,67)

4. oblast: Pedagogické kompetence
  - 4.2.2 Dokáže vnímat mladého člověka v konkrétních situacích, jak v jeho možnostech rozvoje, tak v jeho stávajících omezeních. (4,5)
  - 4.2.5 V konkrétní výchovné situaci dokáže stanovit výchovné cíle. (4,33)
  - 4.2.6 Dokáže vyhodnotit dosažení těchto cílů, popř. přehodnotit. (4,33)
  - 4.3.2 Umí plánovat výchovné aktivity dle velikosti skupiny, věku, prostorových i finančních možností. (4,17)
  - 4.3.4 Umí použít výchovné aktivity v praxi a vyhodnotit, jak byly účinné. (4,33)
  - 4.4.2. Dokáže efektivně komunikovat s jednotlivcem. (4,17)
  - 4.4.5. Dokáže skupinu ovlivňovat a facilitovat. (4,17)
  - 4.5.2. Dokáže využívat prvky výchovného prostředí pro naplňování výchovných cílů. (4,17)

5. oblast: Praktické kompetence
  - 5.1.1 Umí vyplnit elektronickou třídní knihu (docházka, náplň kroužku, roční plán, hodnocení, ...) (5,00)
  - 5.1.3 Ví, jak postupovat v případě, že nemůže přijít na svůj kroužek (např. z důvodu nemoci) (5,00)
  - 5.1.4 Je seznámen s místem konání svého kroužku. Dokáže jej obsloužit. (5,00)
  - 5.1.6 Ví, na koho se obrátit, když si neví rady. (5,00)
  - 5.2.1 Dokáže komunikovat svoji nepřítomnost v kroužku s ostatními dotčenými, tedy interně ve Středisku (náhrada, vedoucí odd., recepce) i externě klientům a jejich zákonným zástupcům. (5,00)

- 5.3.1 Ví, kde je nejbližší lékárníčka a dokáže ošetřit jednoduchá zranění (např. odřeniny, bodnutí včelou) (5,00)
- 5.3.2 Ví, jak přivolat RZP. (5,00)
- 5.3.4 Ví, koho informovat v případě úrazu. (5,00)
- 5.3.5 Ví, kde najde v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku. (5,00)

Výsledky výzkum DC č. 1, shrnutí a jejich interpretace

Na základě teoretické části a vybraného Kompetenčního profilu salesiánského animátora se dotazníkové šetření zaměřilo na identifikaci sledovaných kompetencí animátorů Střediska mládeže. Proces výběru sledovaných kompetencí zahrnoval diskusi a spolupráci s řídicími pracovníky, což přispělo k vymezení a prioritizaci konkrétních kompetencí, jež jsou pro práci animátorů důležité. Výsledkem byl důraz na praktické kompetence, zejména na oblast kompetencí „5.3 Zná základy zdravotní péče a BOZP“ včetně dílčích kompetencí, kterým byla přiřazována nejvyšší míra důležitosti. Dílčí kompetence jsou:

- 5.3.1 Ví, kde je nejbližší lékárníčka a dokáže ošetřit jednoduchá zranění.
- 5.3.2 Ví, jak přivolat RZP.
- 5.3.4 Ví, koho informovat v případě úrazu.
- 5.3.5 Ví, kde najde v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku.

Výsledky toho dílčího šetření byly podkladem pro návrh rozvojového opatření, workshopu Save the Life, zaměřeného na rozvoj kompetencí v oblasti zdravotní péče, první pomoci, bezpečnosti a ochrany zdraví.

Oblast praktických kompetencí, konkrétně zdravotní péče a bezpečnost, byla zvolena pro následné výzkumné šetření (DC č. 4) také z důvodu jednodušší proveditelnosti vzdělávací akce a jednoduššího vyhodnocení rozvoje sledovaných kompetencí. Mnohem náročnější by bylo vytvořit a hodnotit vzdělávací akci pro rozvoj kompetencí jako např. „4.2.2 Dokáže vnímat mladého člověka v konkrétních situacích, jak v jeho možnostech rozvoje, tak v jeho stávajících omezeních. (4,5)“ nebo „4.2.5 V konkrétní výchovné situaci dokáže stanovit výchovné cíle. (4,33).“ Jak je vidět v závorkách za uvedenými kompetencemi, také tyto byly řídicími pracovníky vysoce hodnocené.

4.7.2 Dílčí cíl č. 2 – zjistit vzdělávací potřeby animátorů

Druhým dílčím cílem v našem výzkumném šetření bylo zjistit vzdělávací potřeby animátorů. Ke splnění tohoto cíle bylo využito dotazníkového šetření.

Mezi oslovenými respondenty byli téměř všichni animátoři Sportovního oddělení, což bylo toho času 31 pracovníků. Animátoři byli osloveni formou osobního e-mailu a informací v uzavřené skupině na Messengeru, kterou využívají ke vzájemné komunikaci ohledně organizačních záležitostí fungování sportovních kroužků. Dotazník vyplnilo 22 respondentů. návratnost dotazníku je tedy 71 %.

Dotazník byl anonymní. Obsahoval celkem 15 uzavřených i otevřených otázek, viz příloha č. 4. Byla využita forma online dotazníku přes nástroj Survio.

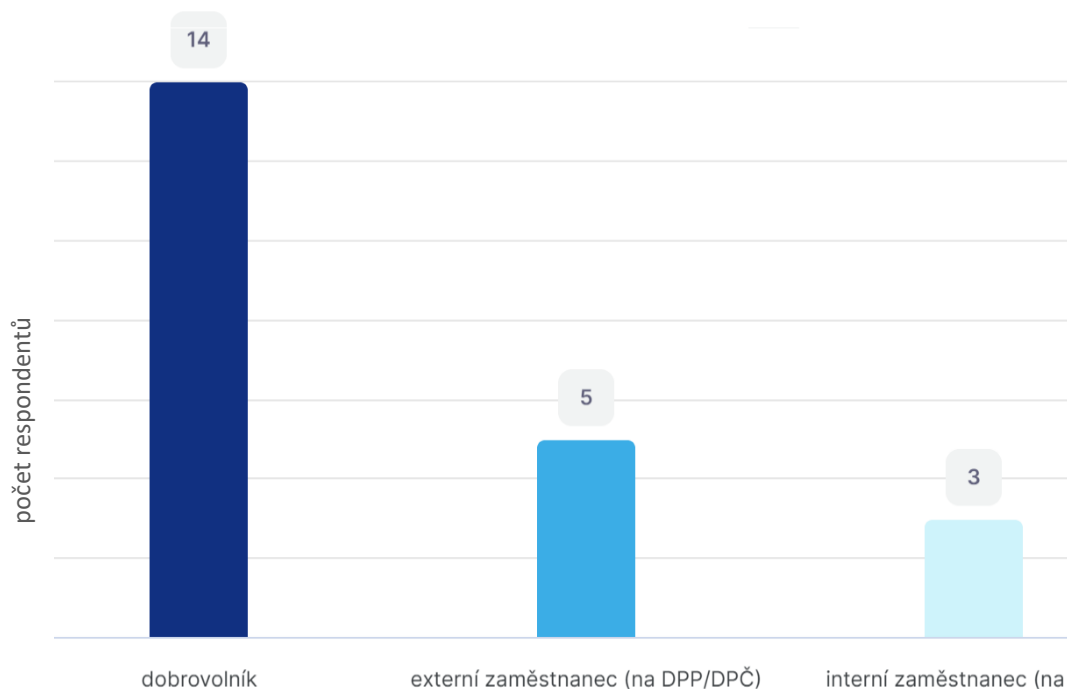
První část, otázky č. 1-5, dotazníku obsahovala základní informace, tedy věk, druh pracovního poměru, vzdělání, zkušenosti a délku působení v roli animátora ve Středisku mládeže. Druhá část, otázky č. 6-9, byla zaměřena na osobní postoj k dalšímu vzdělávání a samotný obsah vzdělávání, tedy konkrétní vzdělávací potřeby. Otázky č. 11-13 se věnovaly preferovaným formám vzdělávacích akcí, časovým možnostem a způsobu financování. Předposlední otázka zkoumala nedávno absolvované vzdělávací akce. Poslední otázka dávala prostor respondentům k libovolnému komentáři ke vzdělávání ve Sportovním oddělení.

Dotazník byl vyplňován ve dnech 14. - 21. 2. 2024. Většinu dotazovaných trvalo vyplnění do 10 minut. Získaná data byla zpracována automaticky přímo v platformě Survio.

Dotazník určený k zjištění vzdělávacích potřeb animátorů byl speciálně navržen tak, aby odpovídal konkrétním potřebám našeho výzkumu. Není převzat od jiných autorů.

Popis získaných dat

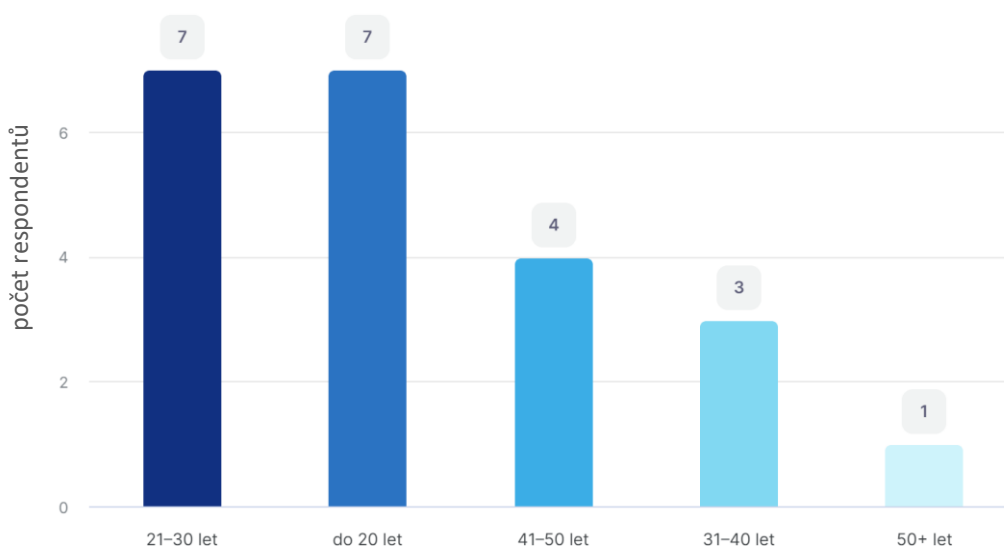
Otázka č. 1 – Pracuji ve Středisku jako:

Graf 1: Druh pracovního poměru

Na dotazníkovém šetření se podílelo 22 respondentů. Z nich bylo nejpočetnější skupinou 14 dobrovolníků. Druhou nejpočetnější skupinou bylo 5 externích zaměstnanců a nejméně početnou skupinou byli 3 interní zaměstnanci pracující na hlavní pracovní poměr. Toto rozložení pracovníků Sportovního oddělení odpovídá orientačně i poměru druhu pracovních poměrů v celém Středisku mládeže.

Otázka č. 2 – Můj věk:

Graf 2: Věkové rozložení

Nejpočetnějšími věkovými skupinami respondentů byly 2, do 20 let a 21-30 let, se stejnými zastoupením po 7 pracovnících. Další v pořadí byla věková skupina 41-50 let, kde byli 4 respondenti. V další skupině 31-40 let byli 3 pracovníci a v poslední skupině 50+ let byl jeden dotazovaný.

Otázka č. 3 – Jaké je Tvé dosažené vzdělání týkající se vedení zájmového kroužku:

Nejvíce zastoupenou odpovědí bylo žádné vzdělání, a to u 8 respondentů. 5 dotazovaných uvedlo, že absolvovali tzv. pedagogické minimum. 4 respondenti odpověděli, že studovali na vysoké škole obor pedagogického zaměření. 2 pracovníci absolvovali tzv. salesiánskou školu pro animátory³. 2 dotázaní uvedli kurz zdravotníka zotavovacích akcí. 1 respondent vystudoval střední školu pedagogického zaměření. Dále se v odpovědích objevilo po jednom: kurz hlavního vedoucího tábora, trenér volejbalu, aktivní praxe v rámci soutěží.

---

³ Salesiánská škola pro animátory je kurz určený pro mladé lidi ve věku 15–16 let, kteří mají zkušenost se salesiánským prostředím a chtějí se aktivně podílet na službě. Trvá dva roky. V každém roce se uskuteční čtyři víkendy, kdy se účastník postupně seznámí se základními poznatky z pedagogiky, psychologie, salesiánského stylu, praktickými znalostmi a dovednostmi v organizování akcí a aktivit a kde také dostane impulsy pro svůj osobnostní rozvoj, pro motivaci ke službě i podněty pro jeho cestu v životě víry.

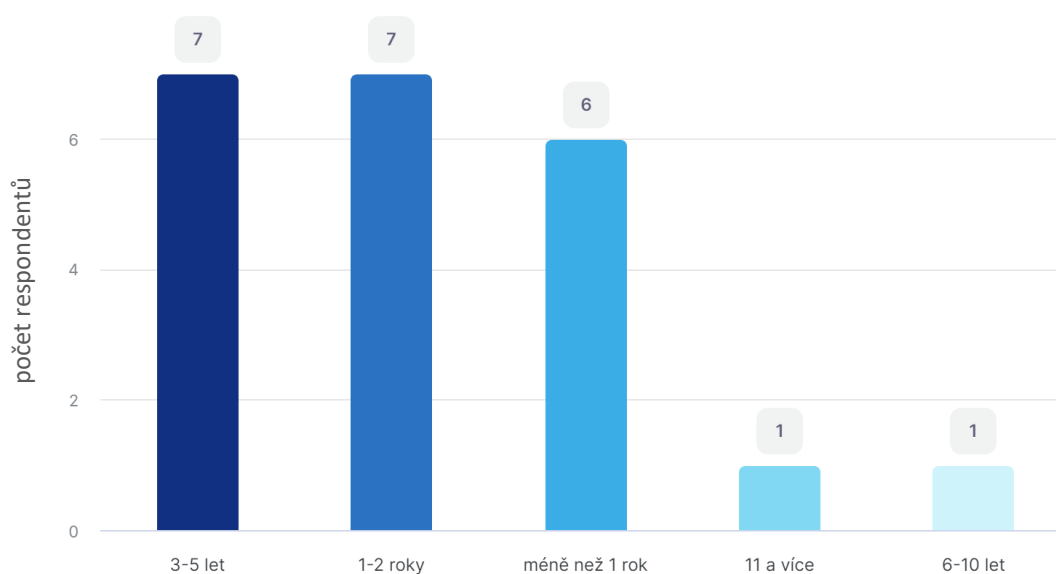
Otázka č. 4 – Jaké jsou Tvé dosavadní zkušenosti týkající se vedení zájmového kroužku:

Tato otázka, stejně jako předchozí, byla zaměřena na zjištění předpokladů animátorů pro vedení kroužku. V této otázce nebyla možnost výběru předpřipravených odpovědí a každý respondent tak napsal jiný komentář. Jeden aspekt, který byl v odpovědích čtenější, je mnoholeté provozování daného sportu animátory. Konkrétní reakce respondentů jsou uvedeny níže.

- „6 let hraní fotbalu, 2 roky trénování.“
- „4 roky som trenoval chlapcov na saleziánske turnaje s názvom KAMA 7 rokov som viedol „stretko“ - niečo na štýl, že sme sa stretávali s chlapcami v určitej vekovej skupine, mali sme vždycky nejaký šport, aktivitu a následne sme rozoberali nejakú tému pre ich rozvoj.“
- „4. rokem pracuji ve Středisku na pozici volnočasové ho pedagoga, vedoucí sekce. Předtím rodičovská dovolená.“
- „Žádné asi moc.“
- „Vedu Technický kroužek v MŠ Žabovresky.“
- „Trénování fotbalu 2 roky, vedení sportovních kroužků a táborů 4 roky.“
- „Trenér kroužku fotbalu ve Středisku 1 rok a závodně-hrající hráč futsalu.“
- „Trenérka volejbalu ve Středisku 4 roky, dlouholetá hráčka volejbalu (dříve závodně, nyní rekreačně).“
- „Skaut, pomocný vedoucí 1 rok.“
- „Půl roku kroužku ve středisku, do kterého jsem předchozích 7 let chodil.“
- „Nejdříve jsem pomáhal na táborech, poté rok vypomáhal jako asistent a nyní působím prvním rokem jako hlavní trenér skupinky ve Středisku. Vše se týká kopané. Jako účastník působím ve Středisku už 14 let.“
- „Hráč od dětství, ve středisku trenér třetím rokem.“
- „Dříve jsme spíše vedla výtvarné kroužky (na ZŠ v odpoledních hodinách), ve sportovním kroužku pomáhám poprvé.“
- „Druhý vedoucí Sportíku 2022/2023.“
- „Dlouholetý hráč volejbalu a trenér kroužku volejbalu ve Středisku 5 let.“
- „Dlouholetý hráč soutěže družstev, bývalý trenér s pětiletou praxí v jiném středisku.“
- „Dlouholetý hráč futsalu, trenér různých sportovních kroužků ve středisku.“

- „Dlouholetá hráčka fotbalu, jako malá jsem navštěvovala sportovní kroužky ve Středisku.“
- „Dlouhodobý hráč + druhý rok trenérem.“
- „Asistent trénera na fotbalovom krúžku, vedúci frisbee krúžku... a bezpočet rôznych činností a aktivít s mladými v rámci saleziánskych stredísk.“
- „Amatérsky se oblasti kr. (fotbalu) věnuji téměř 20 let, ve středisku se vedení kroužku a tematických táborů věnuji 5 let.“
- „Aktivní hráč volejbalu, vedoucí volejbalových a pohybových kroužků víc jak 10 let.“

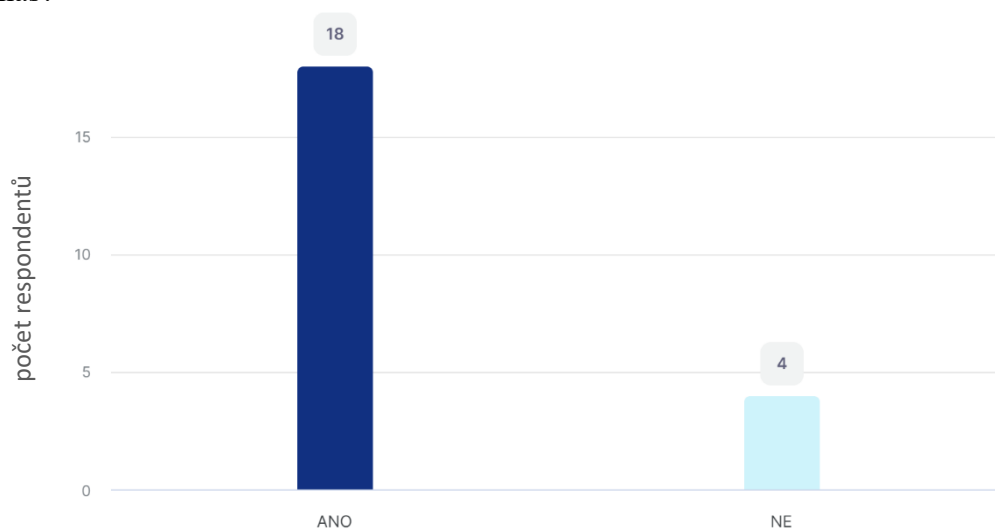
Otázka č. 5 – Jak dlouho děláš vedoucího zájmového kroužku:

Graf 3: Délka praxe vedoucího zájmového kroužku

Po 7 respondentech odpovědělo, že mají praxi 3-5 let, stejně tak 7 dotazovaných mají 1-2 roky. Zkušenost vedoucího (myšleno i asistenta) kratší než 1 rok má 6 odpovídajících. Po 1 respondentovi mají praxi v délce 6-10 let i 11 a více.

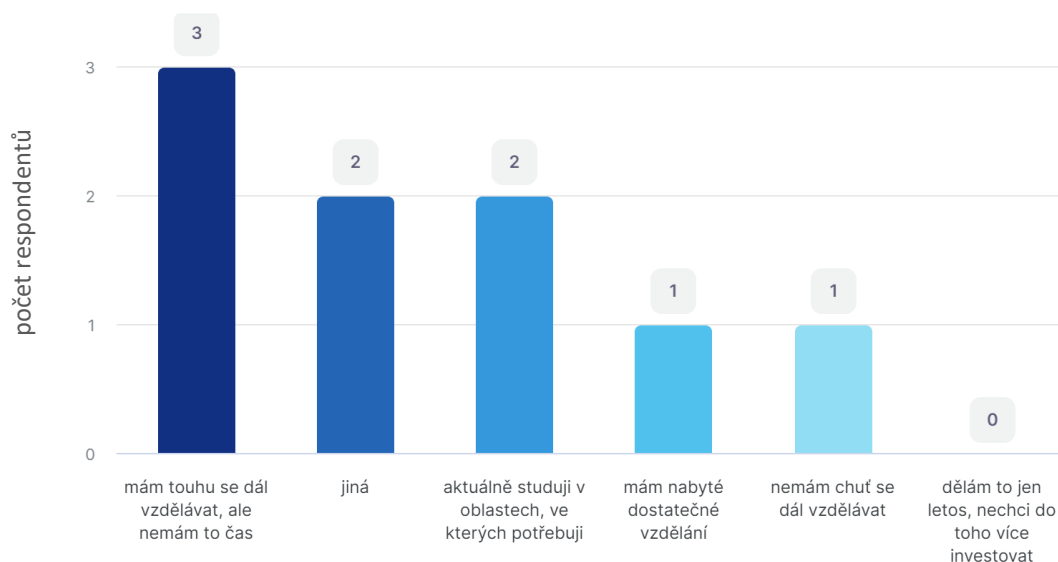
Otázka č. 6 – Pociťuješ potřebu vzdělávat se v oblasti spojené s vedením zájmového kroužku u nás?

Graf 4: Potřeba vzdělávat se v oblasti zájmového kroužku

18 respondentů má potřeba se nadále vzdělávat v oblasti spojené s vedením svého zájmového kroužku. 4 dotazovaní tuto potřebu nemají.

Otázka č. 7 – Pokud ne, tak prosím upřesnění, z jakého důvodu:

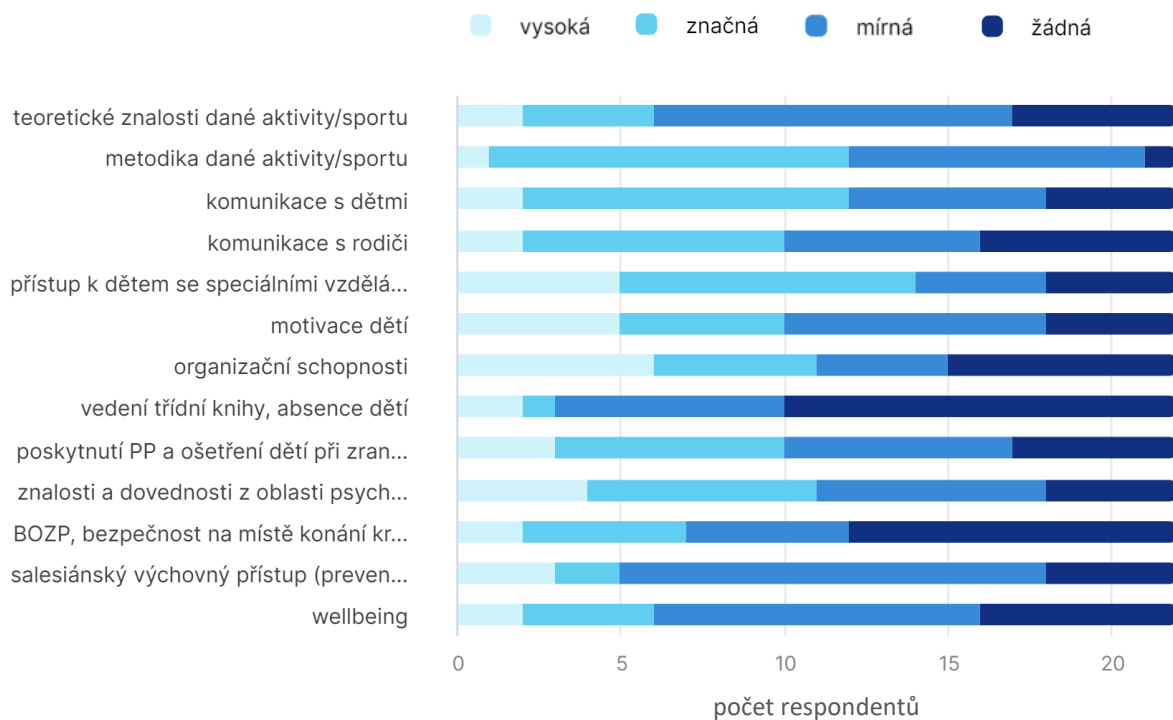

Graf 5: Důvody, proč se animátoři dále nechtějí vzdělávat

Na otázku směřující po důvodech, proč se animátoři nechtějí vzdělávat odpovědělo celkem 9 respondentů, což je více než v přechozí otázce 4, kteří se nechtějí dále vzdělávat. 3 dotazovaní odpověděli, že se chtějí dále vzdělávat, ale nemají na to dostatek času. 2 respondenti blíže nespecifikovali své důvody. 2 dotazovaní si aktuálně prohlubují

znalosti v oblastech, ve kterých potřebují. 1 respondent odpověděl, že vnímá své vzdělání za dostačující pro aktuální vedení svého kroužku a také 1 respondent reagoval, že nemá chuť se dále vzdělávat.

Otázka č. 8 – Jaká je míra Tvé potřeby vzdělávat se v níže nabízených oblastech?

Graf 6: Oblasti, ve kterých se animátoři chtějí vzdělávat

Toto je stěžejní otázka celého dotazníku. Pojmenovává konkrétní vzdělávací potřeby a respondentům umožňuje každé vzdělávací potřebě přidělit míru důležitosti.

Pokud z výsledků vybereme tři oblasti, ve kterých měli respondenti **nejmenší** potřebu rozvíjet se, byly by to oblasti:

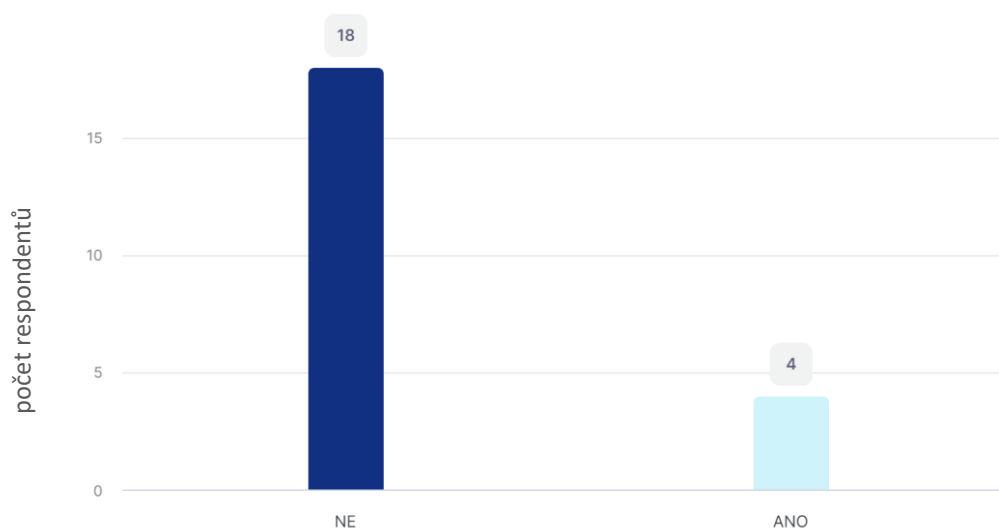
1. „vedení třídní knihy, absence dětí“, kde 12 dotazovaných uvedlo, že nemají žádnou potřebu vzdělávat se v této oblasti, 7 respondentů má mírnou potřebu, 1 značnou a 2 vysokou;
2. „BOZP, bezpečnost na místě konání kroužku“, kde 10 respondentů odpovědělo, že nemají žádnou potřebu vzdělávat se v této oblasti, 5 dotazovaných má mírnou potřebu, 5 značnou a 2 vysokou.
3. „wellbeing“, kde 6 dotazovaných uvedlo, že nemají žádnou potřebu vzdělávat se v této oblasti, 10 respondentů má mírnou potřebu, 4 značnou a 2 vysokou.

Téměř shodně jako wellbeing byla hodnocena vzdělávací potřeba „teoretické znalosti dané aktivity/sportu“, kde se 5 dotazovaných vyjádřilo, že nemají žádnou potřebu vzdělávat se v této oblasti a 11 respondentů má jen mírnou potřebu, 4 značnou a 2 vysokou.

Pokud z výsledků vybereme tři oblasti, ve kterých měli respondenti **největší** potřebu rozvíjet se, byly by to oblasti:

1. „přístup k dětem se speciálními vzdělávacími potřebami“, kde 5 dotazovaných uvedlo, že mají vysokou potřebu vzdělávat se v této oblasti, 9 respondentů má značnou potřebu, 4 mírnou a 4 žádnou;
2. „metodika dané aktivity/sportu“, kde 1 dotazovaný uvedl, že má vysokou potřebu vzdělávat se v této oblasti, 11 respondentů má značnou potřebu, 9 mírnou a 1 žádnou;
3. „komunikace s dětmi“, kde 2 respondenti uvedli, že mají vysokou potřebu vzdělávat se v této oblasti, 10 respondentů má značnou potřebu, 6 mírnou a 4 žádnou.

Otázka č. 9 – Je nějaká další oblast, která není uvedena výše a vnímáš, že by ses v ní rád/a vzdělával/a?

Graf 7: Další oblasti ke vzdělávání

18 respondentů odpovědělo, že nevnímají další oblasti ke vzdělávání, kromě uvedených v otázce č. 8. 4 dotazující reagovali, že existují další oblasti, ve kterých se chtějí rozvíjet. Ty jsou specifikovány v následující otázce č. 10.

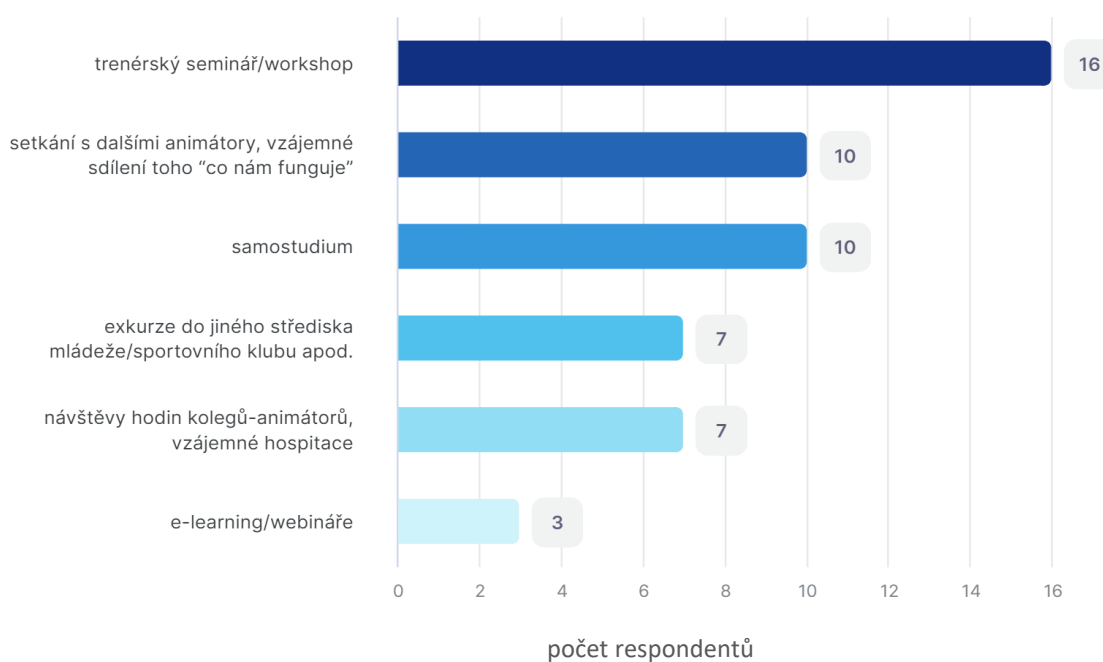

Otázka č. 10 – Pokud jsi v předchozí otázce uvedl/a ANO, uveď prosím, v jaké další oblasti se potřebuješ vzdělávat?

Na tuto otázku reagovali kladně 4 respondenti. 2 respondenti uvedli shodnou oblast rétorických schopností, další 2 jinou oblast, ve které by se rádi vzdělávali. Konkrétně to byly následující oblasti:

- trenérský kurz nebo týdenní letní kemp;
- rétorické schopnosti;
- mluvení před skupinou, práce s hlasem;
- praktické dovednosti v daném sportu, tedy zvyšování vlastní dovednostní úrovně, avšak nejen teoreticky ani metodicky, ale prakticky.

Otázka č. 11 – Vyber maximálně 3 způsoby profesního vzdělávání, které preferuješ:

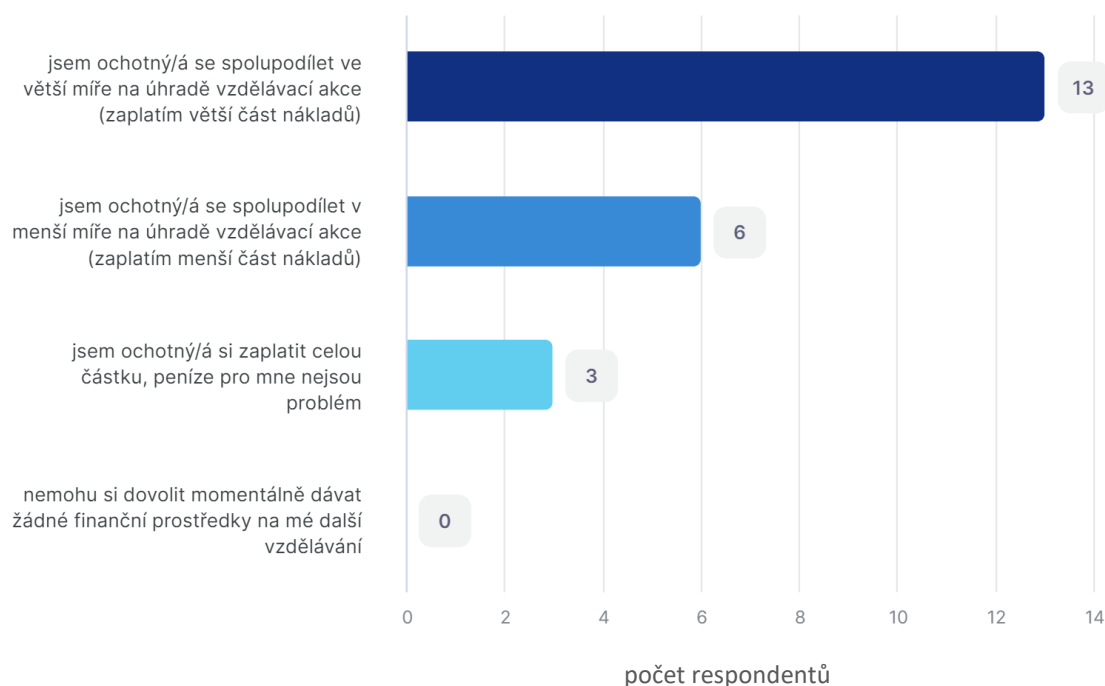
Graf 8: Preferované metody a formy dalšího vzdělávání

Tato otázka se týkala metod a forem dalšího vzdělávání, které respondenti upřednostňují. Respondenti mohli volit jednu nebo více možností.

16 respondentů preferuje trenérský seminář či workshop jako další způsob možného vzdělávání. Po 10 odpovědích získaly dvě možnosti, a to samostudium a setkání s dalšími animátory a vzájemné sdílení toho „co nám funguje“. Po 7 odpovědích získaly možnosti jako exkurze do jiného střediska mládeže či sportovního klubu a návštěvy tréninků kolegů-

animátorů se vzájemnou hospitací. Nejméně respondentů, a to 3, volilo možnost e-learning či webinarů.

Otázka č. 12 – Jaký je Tvůj postoj k financování vzdělávacích akcí:

Graf 9: Participace pracovníků na financování vzdělávacích akcí

Otázka č. 12 cílila na ochotu a možnosti animátorů k finanční úhradě vzdělávacích akcí. Největší počet respondentů, 13, uvedlo, že jsou ochotní se spolupodílet ve větší míře na úhradě vzdělávací akce. 6 dotazovaných je ochotno podílet se v menší míře. 3 respondenti jsou ochotni a schopni zaplatit celé finanční náklady vzdělávacích akcí. Nikdo z respondentů není úplně bez možnosti finančního příspěví na své vzdělávání.

Otázka č. 13 – Moje současné vzdělávací potřeby jsou řešitelné:

Tato otázka byla zaměřena na přehled animátorů o současné nabídce vzdělávacích akcí, ať už externích poskytovatelů či interního vzdělávání a jejich preferenci místa konání. 18 respondentů uvedlo, že jejich vzdělávací potřeby jsou řešitelné existující nabídkou (např. kurzy různých vzdělávacích institucí – SVC Lužánky nebo sportovní asociace). 4 dotazovaní uvedli, že jejich vzdělávací potřeba může být uskutečněna u nás ve Středisku mládeže.

Tato otázka nebyla formulována zcela dobře a srozumitelně. Chyběl jasný záměr, jestli se má zjišťovat preferované místo konání nebo možnosti stávajících kurzů versus potřeba speciálního nového kurzu na míru v rámci Střediska mládeže. Pokud bychom toto výzkumné šetření opakovali, bylo by lepší ptát se na preferenci místa konání a s ním spjaté možnosti vzdělávacích akcí.

Otázka č. 14 – Kolika a jakých vzdělávacích akcích ses v posledních 12 měsících zúčastnil/a?

Touto otázkou jsme zjišťovali počet a zaměření absolvovaných vzdělávacích akcí v posledním roce. Ze způsobu odpovědí by bylo příště lepší rozdělit tuto otázku na dvě. V jedné se ptát na počet vzdělávacích akcí, ve druhé na typ akcí.

8 respondentů odpovědělo, že nebylo v uplynulém roce na žádné vzdělávací akci. 5 odpovídajících sdělilo, že se účastnili jedné vzdělávací akce. 4 respondenti uvedli, že se účastnili 2 vzdělávacích akcí. 2 respondenti se účastnili 4 vzdělávacích akcí a 1 dotazovaný 6.

Mezi uváděnými absolvovanými vzdělávacími akcemi byli různé zdravotnické kurzy, kurz o komunikaci s rodiči, tematický kurz pro animátory v DIS Fryšták⁴, pedagogické minimum, dokončení VŠ studia a další.

Otázka č. 15 – Uvítám jakékoliv Tvoje další připomínky či komentář týkající se oblasti vzdělávání u nás ve Středisku:

Poslední otázka dávala prostor respondentům k vyjádření se k oblasti vzdělávání ve Středisku mládeže, ať už doplnění výše uvedených otázek či něčeho dalšího, co nebylo zmíněno.

17 respondentů neuplatnilo možnost přidat žádný komentář. Zbylých 5 dotazovaných poskytlo následující různorodé odpovědi:

- „Ve středisku jsem velmi spokojený a učím se od těch nejlepších.“
- „Ráda bych se zúčastnila Kurzu Vázání nízkých lanových překážek – netýká se střediska, ale případného tábora.“

---

⁴ DIS Fryšták je Dům Ignáce Stuchlého. Jedná se o první salesiánský dům v ČR, který založil český salesián Ignác Stuchlý. Organizují se tam zážitkové víkendy pro mládež, tematické kurzy pro školní třídy, duchovní obnovy, tábory a další akce pro mladé.

- „Přivítal bych nové inspirace a postupné pronikání/větší vhléd do salesiánské spirituality – třeba v rámci porad či společných setkání animátorů.“
- „Momentálně mi vyhovují jednorázové workshopy či kurzy, kde se naučím něco nového, když mám zrovna čas.“
- „Chybí mi setkání s ostatními trenéry fotbalových kroužků, kde bychom posdílili zkušenosti a sjednotili několik základních priorit a forem výuky, včetně salesiánského přístupu (konkrétně např. jednotný přístup k rozcvičce, proč vést děti k plácnutí po zápase, závěrečná rekapitulace-chválení protihráčů, pokřik), myslím že v tom nejsme úplně jednotní. Obecně považuji své vzdělání k vedení dané aktivity za dostatečné, proto menší míra v chuti se dál vzdělávat.“

Výsledky výzkumu DC č. 2, shrnutí a jejich interpretace

V dotazníkovém šetření bylo zapojeno 22 respondentů, přičemž dominující skupinou byli dobrovolníci, následováni externími zaměstnanci a nejméně zastoupení byli interní zaměstnanci na hlavní pracovní poměr. Tento poměr však odpovídá obecnému rozdělení pracovních poměrů ve Středisku mládeže. Věkově byli respondenti nejvíce zastoupeni v kategoriích do 20 let a 21-30 let. V oblasti vzdělání se ukázalo, že 8 respondentů nemělo žádné specifické vzdělání pro vedení zájmového kroužku, avšak mnozí měli relevantní praxi. V případě 8 dotazovaných, kteří nemají žádné konkrétní vzdělání pro vedení kroužku je potřeba vzít v úvahu to, že všichni jsou v roli asistenta vedoucího kroužku, jelikož podmínkou pro vedení kroužku je mít minimálně tzv. „pedagogické minimum“⁵.

Analýza dat z dotazníkového šetření s důrazem na otázku č. 8 o vzdělávacích potřebách animátorů odhalila, že největší zájem o rozvoj mají respondenti v oblasti „přístupu k dětem se speciálními vzdělávacími potřebami“, „metodiky dané aktivity/sportu“ a „komunikace s dětmi“, což naznačuje směřování k inkluzivnějšímu a odbornějšímu přístupu ve vedení kroužků. Naopak nejmenší potřeba vzdělání byla vyjádřena v oblastech administrativních, jako je vedení třídní knihy, a témat, která jsou již možná vnímána jako samozřejmosti, jako například BOZP.

---

⁵ Pod hovorovým pojmem „pedagogické minimum“, který oficiálně neexistuje, se v této práci rozumí vzdělání podle Zákona č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících.

Zajímavým zjištěním pro vedoucí pracovníky mohou být výsledky z otázky č. 12 o postoji respondentů k financování vzdělávání. Z výsledků vyplývá, že všichni dotazovaní jsou ochotni se minimálně částečně spolupodílet na financování vzdělávacích akcí.

Z uvedených odpovědí vyplývá, že animátoři cítí potřebu dalšího profesního rozvoje, přičemž kladen je důraz na specifické vzdělávací oblasti, které by podpořily jejich praxi ve volnočasových aktivitách Střediska mládeže.

4.7.3 Dílčí cíl č. 3 – popsat v současné době používaná rozvojová opatření

Třetím dílčím cílem v našem výzkumu je popis v současné době používaných rozvojových opatření ve Sportovním oddělení Střediska mládeže. K naplnění tohoto cíle byla použita metoda analýzy dokumentů Střediska mládeže.

Výzkumnými otázkami, které nás vedly k naplnění dílčího cíle č. 3 byly:

- a. Jaké jsou legislativní požadavky?
- b. Jaké vzdělávací požadavky jsou zakotveny (a jestli jsou) v interních dokumentech organizace?
- c. Soupis a popis aktuálně využívaných edukačních opatření.

Popis zkoumaných dat interních dokumentů Střediska mládeže

Obecný rámec týkající se vzdělávání pedagogů volného času včetně jeho legislativního ukotvení byl popsán v kapitole 3.3 Realizace rozvojových opatření.

Další kvalifikační podmínky a požadované profesní dovednosti pedagogických pracovníků jsou popsány ve Školním vzdělávacím programu SaSM-DDM Brno-Žabovřesky (2014). V tomto ŠVP, v kapitole 12 s názvem Popis personálních podmínek, je uvedeno, že tým pracovníků má splňovat následující kritéria:

- *kreativní kolektiv, který má vytvořený soubor hodnot, které považuje za důležité;*
- *klima důvěry, respektu mezi pracovníky;*
- *nízká absence;*
- *vysoké pracovní nasazení;*
- *doplňování kvalifikace a odbornosti;*
- *mobilita a přizpůsobivost novým trendům a formám práce;*

- *chuť do práce a systematicčnost při plnění úkolů.*

Dále jsou v této kapitole ŠVP Střediska mládeže definovány profesní dovednosti pedagogických pracovníků:

- *„kompetence pracovníků v jednotlivých oblastech jsou stanoveny v pracovních náplních;*
- *od pedagogických pracovníků se vyžaduje odpovídající pedagogické vzdělání, schopnost samostatné práce, řídicí schopnosti a vnímavost k problémům klientů;*
- *ve své práci se řídí salesiánskou výchovnou metodou.“*

O dalším vzdělávání pedagogických pracovníků pojednává ŠVP Střediska mládeže v kapitole 6.3. Zde se uvádí: *„Každý pedagogický a administrativní zaměstnanec SaSM – DDM Brno-Žabovřesky absolvuje v průběhu školního roku alespoň 1 seminář zaměřený na odbornou či problémovou oblast týkající se jeho pracovní náplně. Další vzdělávací možností je stáž v jiném Salesiánském středisku mládeže nebo organizaci s podobným zaměřením. Zaměstnanec dále průběžně aktivně studuje potřebné materiály k výkonu práce, např. zápisy z porady, zákony, vyhlášky, směrnice apod. Absolvované semináře nebo kurzy jsou následně zapsány do přehledu vzdělávání zaměstnanců SaSM, který vede pověřený pracovník.“*

Při průzkumu interních organizačních dokumentů Střediska mládeže jsme našli kromě již zmíněného ŠVP několik dalších dokumentů, které se týkají dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků a kde jsou požadavky na pracovníky blíže specifikovány. Patří sem hlavně:

- Vnitřní řád;
- Vnitřní předpis o evidenci pracovní doby;
- Roční plán činnosti 2023-2024.

Ve Vnitřním řádu Střediska mládeže ve IV. kapitole v bodě 4 je uvedeno, že *„pedagogický pracovník má právo na objektivní hodnocení své pedagogické činnosti.“* Toto právo vychází a je ukotveno v § 22a školského zákona č. 561/2004 Sb.

Ve Vnitřním předpisu o evidenci pracovní doby v VIII. kapitole je popsáno, kdy a za jakých okolností přísluší zaměstnanci studijní volno pro zvyšování jeho kvalifikace.

Soupis a stručný popis aktuálně využívaných edukačních opatření můžeme rozdělit dle místa konání následovně:

1. na samostudium – nezáleží, kde se pracovník nachází, zdali ve Středisku mládeže či jinde;
2. externí – edukační opatření probíhají mimo Středisko mládeže a uskutečňují se cizími lektory;
3. interní – edukační opatření probíhají ve Středisku mládeže či pod organizační záštitou Střediska mládeže.

O oblasti samostudia pojednává více kapitola 3.2.1 této práce na straně 35. Konkrétní příklad samostudia je studium odborných publikací, ať už dle daného sportu, všeobecně pedagogicky či psychologicky zaměřených nebo tak, aby to i jiným způsobem odpovídalo pracovnímu zaměření daného animátora.

Mezi externí rozvojová opatření radíme účast na externích vzdělávacích akcích mimo Středisko mládeže, např. na seminářích, workshopech a školeních různého zaměření. Konkrétní příklady:

- studium pedagogiky volného času pro pracovníky vykonávající dílčí přímou pedagogickou činnost, tzv. pedagogické minimum;
- kurz první pomoci ZDrSEM;
- školení trenérů Kurz licence Fotbalové asociace ČR nebo kurz minivolejbalu.

Interní aktuálně využívaná rozvojová opatření jsou:

Úvodní setkání – tato akce bývá na začátku každého školního roku v září. Jedná se o jednodenní setkání všech animátorů. Součástí je školení BOZP, organizační informace k novému školnímu roku, příležitost pro pracovníky poznat se více navzájem ad.

Instruktaž – při nástupu nového pracovníka do jakéhokoliv druhu pracovního poměru, bývá zaučen zkušenějším pracovníkem.

SPACE – program pro zachycení nových animátorů z řad klientů Střediska ve věku 14 až 16 let, zážitkové víkendové akce jednou měsíčně během roku a prázdninový tábor. Cíle programu: objevit sebe, poznat druhé, nechat se inspirovat.

Come out – zážitkově vzdělávací program pro animátory zapojené v našem Středisku ve věku 17–21 let. Program je otevřený v průběhu celého roku nově příchozím. Probíhá

formou jednodenních setkání, „přespávaček či víkendovek“. Kromě vlastních akcí se animátoři zapojí také na již probíhajících střediskových akcích, případně i na událostech mimo Středisko. Cíle programu: stmelení animátorské skupiny, metodická podpora, osobnostní rozvoj a rozšíření znalostí a dovedností salesiánské pedagogiky.

Přístav – vzdělávací program nabízející formou interakčních diskusních večerů aktuální témata pro rozvoj a vzdělávání animátorů ve Středisku ve věku 17 a více let. Cíle programu: rozvoj specifických kompetencí, sdílení, aktivní zapojení v organizaci.

Setkání 1na1 – individuální doprovázení – setkávání klíčového pracovníka s jemu svěřeným animátorem alespoň dvakrát ročně (v období podzimu a jara) připravované koordinátory dobrovolníků. Cíl programu: individuální podpora méně zkušených animátorů v konkrétních oblastech dle jeho individuálních potřeb, kde právě potřebuje.

Setkání animátorů sportovních kroužků – dvakrát ročně. Jednou v listopadu, jednou v březnu/dubnu. Kromě předání organizačních informací, probíhá vzájemné pedagogické sdílení či odpovídání vedoucího na dotazy animátorů.

Hospitace – je metoda profesního rozvoje založená na vzájemném sledování a analýze práce, která poskytuje cennou zpětnou vazbu. Tento proces, vhodný jak pro zkušené, tak pro začínající pedagogy, podporuje vzájemné učení a sdílení poznatků mezi všemi účastníky. Probíhá po individuální domluvě v průběhu roku.

Týmová supervize – je poskytována v současné době vedoucím pracovníkům oddělení kroužkové sekce s cílem odborné podpory, pomoci a zpětné vazby, které vedou ke zvyšování osobnostních i profesních kompetencí jednotlivců i týmů.

Další vzdělávací akce externími lektory – kromě výše uvedených rozvojových opatření, která probíhají v režii interních zaměstnanců, jsou pořádány i jiné, různě zaměřené vzdělávací akce a na ně jsou zváni externí lektori (např. zdravo-kurz, kurz zážitkové pedagogiky).

Výsledky výzkumu DC č. 3, jejich shrnutí a interpretace

V rámci Sportovního oddělení Střediska mládeže byla identifikována a popsána řada rozvojových opatření, která jsou v souladu s legislativními požadavky a odrážejí závazek k neustálému rozvoji pedagogických pracovníků. Opatření zahrnují samostudium, účast na externích vzdělávacích akcích a dále interně organizované programy, které jsou navrženy tak, aby odpovídaly specifickým potřebám animátorů. Zvláštní pozornost je věnována salesiánské

pedagogice a rozvoji osobnostních i profesních dovedností pracovníků. Tento integrovaný přístup ke vzdělávání a rozvoji nejenže zajišťuje vysokou kvalifikaci a motivaci týmu, ale také podporuje vytváření prostředí otevřeného učení, vzájemného respektu a spolupráce. Zajímavým zjištěním v rámci výzkumného šetření DC č. 3 je využívání týmové supervize pro vedoucí jednotlivých oddělení.

4.7.4 Dílčí cíl č. 4 – posoudit změny ve sledovaných kompetencích u animátorů po absolvování konkrétního rozvojového opatření

Čtvrtým dílčím cílem v našem výzkumu je posouzení změny ve sledovaných kompetencích u animátorů po absolvování konkrétního rozvojového opatření.

Výzkumnými otázkami, které nás vedly k naplnění dílčího cíle č. 4 byly:

- a. K jakým změnám došlo ve sledovaných kompetencích?
- b. Jaká je efektivita vzdělávání?
- c. Co si pracovník přinesl do praxe?
- d. Vedla použitá opatření k posílení kompetencí?

Na základě závěru z výzkumného šetření v dílčím cíli č. 1, kde byl řídicími pracovníky kladen důraz na praktické kompetence, byly vybrány následující sledované kompetence, kterým byla přiřazena maximální míra důležitosti (detaily viz příloha č. 3).

- 5.3.1 Ví, kde je nejbližší lékárnička a dokáže ošetřit jednoduchá zranění.
- 5.3.2 Ví, jak přivolat RZP.
- 5.3.4 Ví, koho informovat v případě úrazu.
- 5.3.5 Ví, kde najde v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku.

Tyto vybrané kompetence byly zadány jako cílové kompetence lektorům rozvojové akce Save the Life, který byl uspořádán jako 3,5hodinový workshop pro animátory Střediska mládeže. Na vedení tohoto workshopu byli pozváni externí lektoři ze SVC Lužánky, kteří pravidelně kurzy a workshopy tohoto zaměření pořádají. Kapacita kurzu byla 15 účastníků.

Pro výzkumné šetření v této části byli vybráni 4 respondenti různorodých profilů (různý věk, pohlaví, délka pedagogické praxe, vedoucí kroužku či asistent, typ sportu, zaměstnanec i dobrovolník) tak, aby byly zastoupeny nejčastější profily animátorů.

Metodou tohoto dílčího výzkumného šetření byl zvolen strukturovaný rozhovor před a po rozvojové akci, v tomto případě workshopu. Vyhodnocovací metodou bylo zvoleno otevřené kódování.

Otázky ke strukturovanému rozhovoru před rozvojovou akcí (příloha č. 5) byly z velké části voleny dle jednotlivých sledovaných kompetencí, které měly být posíleny. Otázky č. 1-3 cílily na doposud získané vzdělání či zkušenosti z oblasti zdravotní péče. Otázky č. 4, 5, 6, 8, 9 byly zaměřeny na sledované kompetence. Otázky 7 a 10 refletovaly další kompetence.

Otázky ke strukturovanému rozhovoru po rozvojové akci (příloha č. 6) byly opět z velké části voleny dle jednotlivých sledovaných kompetencí, které měly být posíleny. Otázky č. 1-2 byly zaměřeny na zjištění přínosu pro účastníky absolvovaného workshopu. Otázky č. 3-4 zjišťovaly kvalitu lektorů. Otázky č. 5-6 zjišťovaly kvalitu rozvojové akce. Otázky č. 7-13 znovu refletovaly sledované kompetence.

Popis způsobu zpracování získaných dat z rozhovorů před rozvojovým opatřením

Získané audio nahrávky z rozhovorů s vybranými animátory a data na nich získaná bylo třeba přepsat. Využita byla tzv. transkripce. Transkripce znamená přeměnu původních dat na formát, který je snadněji zpracovatelný (Hendl, 2016, s. 232). V našem případě byla využita pro přepis audio nahrávek online aplikace Beey, která automaticky převede mluvené slovo v podobě audio nahrávky na text (viz Beey.io). Po automatickém přepisu, který generoval drobné chyby, byla provedena ještě drobná korekce textu dle audio nahrávek.

Po transkripci následovala fáze segmentace, kdy byla data rozdělena do analytických jednotek. Segmenty byly rozděleny přirozeně dle jednotlivých otázek a odpovědí z podkladů ke strukturovanému rozhovoru před a po rozvojové akci. Viz přílohy č. 5 a 6. Tzn. v jednom segmentu se nachází jedna otázka a jedna odpověď respondenta, viz příloha č. 9.

Dále následovala fáze kódování. Při vyhodnocování bylo využito metody otevřeného kódování.

Popis získaných dat

Před prezentací získaných dat jsme zvažovali míru podrobnosti získaných údajů. Dospěli jsem k závěru, že kdybychom se touto problematikou zabývali podrobněji, vydalo by to na samostatnou diplomovou práci. Proto se k získaným údajům vyjadřujeme jen stručně. Při popisu dat jsme se zaměřili na témata a odpovědi z rozhovorů týkající se sledovaných kompetencí.

Na otázku „Víš, kde je nejbližší lékárníčka?“ před rozvojovou akcí dokázali určit všichni respondenti 2 místa. Po rozvojové akci 3 respondenti definovali 3 místa a 1 respondent stejně jako před akcí 2 místa.

Resp.	Před rozvojovou akcí	Po rozvojové akci
1	na recepci; ta, co nosím u sebe; (2)	na baru u sálu; ta, kterou nosím v baťohe; na půjčovně (3)
2	místnost s pomůckami pro hokejbalisty; vedle baru jsou dveře v sále pod kostelem (2)	vrátnice-půjčovna; u baru za dveřmi v sále pod kostelem (2)
3	na starém baru za dveřma; v horní budově; na recepci (2)	v sále pod kostelem; na recepci; na staré půjčovně (3)
4	na hřišti na půjčovně; tady v učebně za rohem; v tělocvičnách tam vůbec nevím (2)	na půjčovně; v sále pod kostelem za barem; přenosnou s sebou do tělocvičen (3)

Tabulka 3: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Víš, kde je nejbližší lékárníčka?“

K další otázce a sledované kompetenci „Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění?“ byly navíc pojmenovány 3 konkrétní situace, a to odřenina, bodnutí včelou a podvrtnutý kotník.

Resp.		Před rozvojovou akcí	Po rozvojové akci
1	Odřenina	se vydezinfikuje; bych to zalepil	dezinfikovat; zalepit / nechat dýchat
	Bodnutí včelou	chladit; záleží ... alergik	chladit; kdyby zhoršovalo ... záchranku
	Podvrtnutý kotník	nejspíš zafixovalo	zafixovat
2	Odřenina	v menší míře ... vydezinfikoval, vyčistit, přelepit – zabránit infekci	dokázal
	Bodnutí včelou	zeptat se zda alergické; sledovat; když alergické, volat záchranku	dokázal
	Podvrtnutý kotník	obvázat, aby neopuchlo, zafixovat, k lékaři	dokázal
3	Odřenina	vydezinfikovala; zalepila	vyčištění rány; případně zalepení
	Bodnutí včelou	zeptat alergie; sledovali jsme vývoj; volala rodičům; krk – volali rychlou	jestli alergické; sledovat, pokud alergické volat záchranku
	Podvrtnutý kotník	do klidu; nehýbalo; obinadlem stáhnout; kontaktovali rodiče; rentgen	odvést z aktivity; zafixovat; kontaktovat rodiče
4	Odřenina	postříkám dezinfekcí	dezinfekce; náplast
	Bodnutí včelou	jazyk – volám rychlou; chladím; není alergický – nechala tak; alergický – Fenistil; alergický – volám rychlou, minimálně se poradím	chlazení; není alergik ...mělo by stačit; je alergik ...volat...rychlou
	Podvrtnutý kotník	chladím; zpevnila; k doktorovi s rodičema; volám rodičům	stáhnout; zafixovat; chladit; poslat do nemocnice

Tabulka 4: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění?“

Na další otázku - „Víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?“ - všichni respondenti znali již před rozvojovou akcí odpověď, a to telefonní číslo rychlé zdravotnické pomoci 155. Jeden z nich uvedl i nainstalování aplikace Záchranka v mobilu, taktéž již před rozvojovou akcí.

Resp.	Před rozvojovou akcí	Po rozvojové akci
1	155 na mobilu; přes aplikaci Záchranka	tel. č. 155; rychlejší aplikace Záchranka
2	na 155	155
3	číslo 155	155
4	155	číslo 155

Tabulka 5: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Víš, jak přivolat RZP?“

Další sledovaná kompetence a otázka „Víš, koho informovat v případě úrazu?“ Respondenti 1 a 2, kteří vykonávají asistenta v kroužku, popsali před rozvojovou akcí, že informují primárně vedoucího kroužku. Další respondenti, 3 a 4, v případě větších zranění, informují rodiče, v případě potřeby příjezdu RZP i na recepci, případně ředitele Střediska mládeže. Po rozvojové akci jsou odpovědi obdobné, navíc se objevují nadřizení pracovníci (vedoucí oddělení, ředitel).

Resp.	Před rozvojovou akcí	Po rozvojové akci
1	první ... vedoucí kroužku; když záchranka ... na recepci	s dalšími vedoucím ... informoval jej; na kroužku sám ... Středisko, tzn. ředitele; rodiče
2	vedoucího kroužku; rodiče; vedoucího sportovního oddělení	asistent...vedoucího kroužku; vedoucího sportovního oddělení; záchranka...ředitele
3	závažného ... rodiče (zákonného zástupce); případně ředitele; záchranka ... i recepci	rodič; závažnější ... vedoucí oddělení; když řeší doktor ... i ředitele
4	první rodiče; chci zpětnou vazbu; rychlá (myšleno RZP)...na recepci	rodiče; záchranka ... na recepci

Tabulka 6: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Víš, koho informovat v případě úrazu?“

Poslední sledovaná kompetence a otázka „Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku?“ byla respondenty 1, 3, 4, zodpovězena souhlasně před i po rozvojové akci. Respondent 2 nevěděl před akcí ani po ní.

Resp.	Před rozvojovou akcí	Po rozvojové akci
1	ano	ano
2	vůbec netuším	nevím
3	vím	ano
4	no (souhlasné)	jo, u přihlášky

Tabulka 7: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku?“

Výsledky výzkumu DC č. 4, shrnutí a jejich interpretace

Pokud máme odpovědět na první výzkumnou otázku, tj. k jakým změnám došlo ve sledovaných kompetencích, je třeba podívat se podrobněji na výsledky plynoucí z tabulek 3-7.

Na otázku „Víš, kde je nejbližší lékárníčka?“ odpověděli 3 ze 4 respondentů po absolvování rozvojové akce podrobněji. Dokázali definovat o jedno místo umístění lékárníčky navíc. Zde je tedy zjevný progres u většiny respondentů.

U druhé sledované kompetence a otázky „Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění?“ byly specifikovány 3 konkrétní situace (odřenina, bodnutí včelou, podvrtnutý kotník), aby byla otázka srozumitelnější a konkrétnější. U prvního případu, odřeniny, byly znalosti ošetření před i po rozvojové akci u všech respondentů téměř shodné. U druhého případu, bodnutí včelou, správně rozlišovali všichni respondenti i před rozvojovou akcí případ, kdy se jedná o alergického jedince či nikoliv. Po rozvojové akci se ujistili v tomto důležitém rozlišování, navíc se dozvěděli o nemožnosti laiků podávat jakoukoliv medikaci. To potvrzuje např. reakce respondenta 4, který uvádí „... nemáme podávat žádný lék. Já vím, že to tam bylo řečený...“. U třetího příkladu jednoduchého ošetření, podvrtnutého kotníku, všichni respondenti prokázali své znalosti již před rozvojovou akcí. V tomto třetím případě nějaké zásadní posílení kompetence nebylo potvrzeno.

Třetí sledovanou kompetencí bylo „Víš, jak přivolat RZP.“ Zde všichni dotazovaní znali telefonní číslo 155, což je spojení na operační střediska zdravotnické záchranné služby v příslušném kraji. Jeden z respondentů, který před rokem absolvoval Kurz zdravotníka

zotavovací akce má nainstalovanou aplikaci Záchranka na ploše svého mobilního telefonu. U této kompetence nenastal rozvojem akcí žádný posun.

U sledované kompetence a k ní položené otázce „Víš, koho informovat v případě úrazu?“ byl určitý nárůst znalostí zaznamenán. Před rozvojem akcí by všichni respondenti informovali rodiče (zákonného zástupce) či vedoucího kroužku (v případě asistenta). Po rozvojové akci si byli respondenti vědomi při závažných úrazech informovat také ředitele.

Poslední sledovanou kompetencí bylo to, zda animátor „ví, kde najde v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku.“ Tato kompetence zůstala u 3 respondentů shodná, jak před rozvojem akcí, tak i po ní. Tito 3 to věděli. Respondent 2 nevěděl před akcí ani po ní. Podpora této kompetence nebyla rozvíjena přímo v rámci workshopu, ale po proběhlém workshopu byl zaslán e-mailem video-návod všem účastníkům akce, kde lze zdravotní informace o klientech kroužku najít. Respondent 2 na přímou otázku, zda otevřel e-mail s video-návodem reagoval přímo „Ne“. Jelikož nepokračoval od dalšího pololetí (tzn. ca 2 týdny po workshopu) ani jako asistent, ani jako vedoucí kroužku, neměl motivaci znát tuto informaci.

V závěru výzkumné části DC č. 4, která byla zaměřená na posouzení změny ve sledovaných kompetencích u animátorů ve Středisku mládeže, můžeme konstatovat, že došlo k pozitivním změnám ve sledovaných kompetencích. Respondenti po absolvování workshopu Save the Life ukázali zlepšení ve schopnosti identifikovat umístění lékárníček a větší jistotu v ošetření jednoduchých zranění, což naznačuje efektivitu tohoto vzdělávacího opatření. Zlepšení bylo patrné i v komunikaci v případě úrazů, kde respondenti po kurzu lépe rozuměli, koho informovat, což přispělo ke zvýšení jejich profesních dovedností v krizových situacích.

Navíc si účastníci kurzu odnesli do praxe nejen specifické dovednosti spojené s první pomocí, ale i lepší porozumění procesům v případě úrazů, což vedlo k posílení jejich kompetencí. Většina respondentů prokázala zvýšenou připravenost a sebejistotu v krizových situacích.

V kontextu otázky, zda si pracovníci přinesli do praxe nové dovednosti, lze konstatovat, že vzdělávací opatření mělo pozitivní dopad na jejich profesní rozvoj a aplikaci teoretických znalostí v praxi. Tento výsledek potvrzuje, že strukturovaný přístup ke vzdělávání a rozvoji, zahrnující teoretické i praktické aspekty, je účinným nástrojem pro zdokonalení pracovních kompetencí.

4.8 Shrnutí, návrhy opatření pro praxi a diskuze

Tato podkapitola poskytuje prostor pro aplikaci zjištěných poznatků z empirické části do konkrétních opatření, která by měla vylepšit stávající praxi v oblasti rozvoje pedagogů Salesiánského střediska mládeže v Brně-Žabovřeskách. Zaměřujeme se na zjištěné nejasnosti v kompetencích pedagogů z použitého Kompetenčního modelu salesiánského animátora, na identifikované potřeby animátorů, zejména v přístupu k dětem se speciálními vzdělávacími potřebami či metodiku daného sportu, a na efektivnější plánování vzdělávacích programů. Tato podkapitola shrnuje a navrhuje změny, které by měly přispět k efektivnější přípravě animátorů pro jejich výchovně-vzdělávací práci s dětmi. Také dává prostor ke srovnání získaných výsledků s jinými odbornými studii a publikacemi.

V závěru podkapitoly 4.7.1 pojednávající o DC č. 1 a zároveň v rámci podkapitoly 4.2 Limity výzkumu jsme poukazovali na nejednoznačné pojmenování některých kompetencí Kompetenčního profilu salesiánského animátora. Pokud by se v praxi a kontinuálně mělo pokračovat v práci s tímto konkrétním kompetenčním profilem, doporučujeme slovně specifikovat nejasné kompetence a zapsat komentář přímo k nim do kompetenčního profilu, se kterým se v organizaci pracuje.

Ve výsledcích výzkumu podkapitoly 4.7.2 pojednávající o dílčím cíli č. 2 vyšlo najevo, že 8 respondentů z celkem 22 nemá konkrétní vzdělání pro vedení kroužku. Tento stav má své vysvětlení, protože všech 8 respondentů působí v kroužcích jako asistenti, většinou mladí do 20 let, kteří s působením v roli animátora začínají a postupně během své praxe odborné vzdělávání doplňují. Zároveň mají příležitost rozvíjet své osobnostní předpoklady díky další podpůrným rozvojovým programům (např. Come out, Přístav), které ve Středisku mládeže probíhají.

V rámci výsledků podkapitoly 4.7.2 identifikující vzdělávací potřeby animátorů vyplynulo z analýzy 8. otázky, že respondenti mají největší zájem o rozvoj v oblasti „přístupu k dětem se speciálními vzdělávacími potřebami“, „metodiky dané aktivity/sportu“ a „komunikace s dětmi“.

Na vysoce hodnocenou potřebu „přístupu k dětem se SVP“ je možno reagovat vícero způsoby. Jedním z možných je pozvání odborného hosta do rozvojového programu Přístav. V minulém školním roce byla například hostem tohoto programu vedoucí vychovatelka blízkého dětského domova, která přibližovala specifika dětí, které do Střediska mládeže dochází. V dubnu tohoto roku je v programu Přístav hostem školní psychologka, která nedávno začala se Střediskem mládeže spolupracovat. Tato potřeba animátorů je tedy

vedením Střediska mládeže reflektována a je na ni reagováno konkrétními opatřeními, které pedagogy v této oblasti podporují.

Výsledky zjištěné při šetření dílčího cíle č. 2, týkající se potřeby animátorů vzdělávat se v „přístupu k dětem se SVP“ a „komunikaci s dětmi“, korespondují s prioritami dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků pro období 2023-2027. Ty jsou specifikovány v kurikulárním dokumentu Dlouhodobého záměru vzdělávání ČR 2023-2027 v části D.3.5 – Systematická podpora dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků. V těchto prioritách jsou mimo jiné uvedeny pod bodem 4 „*pedagogická diagnostika včetně různých forem hodnocení*“ a pod bodem 6 „... *uplatňování respektujícího přístupu ve vzdělávání a respektující komunikace s dětmi ...*“. (Mareš, 2023, s. 84)

Na druhou nejvíce hodnocenou vzdělávací potřebu animátorů, „metodika dané aktivity/sportu“, se doporučujeme zaměřit vedoucímu sportovního oddělení, do jehož působnosti naplňování této potřeby spadá. Tuto potřebu je nutné řešit povětšinou individuálně s jednotlivými vedoucími aktivit dle jejich konkrétní a aktuální úrovně. Lze na to reagovat formou studia odborné literatury, metodických videí či absolvováním seminářů, workshopů nebo trenérských kurzů daného sportu.

Po prostudování interních dokumentů Střediska mládeže věnujících se rozvojovým opatřením animátorů v rámci výzkumného šetření a dílčího cíle č. 3 jsme dospěli k závěru, že aktuálně jsou dobře rozpracovány rozvojové programy zaměřené na osobnostní rozvoj včetně salesiánského přístupu, např. Space, Come out či Setkání 1na1. U těchto programů doporučujeme specifikovat stanovené cíle tak, aby byly hodnotitelné. Dále navrhuje více se zaměřit na podporu vzdělávacích akcí s orientací na odbornost dané aktivity/sportu. Tento směr podporuje i závěr z kapitoly 4.7.2, kdy by respondenti přivítali rozvoj v oblasti metodiky sportu. Toto navrhované opatření by se mohlo projevit v ročním plánu sportovního oddělení, kde doporučujeme na začátku školního roku zařadit zjištění vzdělávacích potřeb (např. při rozhovorech 1na1 nebo při osobním setkání vedoucího sportovního oddělení s animátory) a následně pomoci s vyhledáním adekvátního vzdělávacího programu (např. trenérské semináře či kurzy). V této oblasti odborného rozvoje v dané sportovní aktivitě se rovněž nabízí využití hospitací, ať už vedoucím oddělení či vzájemně pedagogy mezi sebou.

Zajímavým zjištěním progresivního charakteru v rámci výzkumného šetření DC č. 3 je využívání týmové supervize řídicích pracovníků. Tento podpůrný nástroj z oblasti well-beingu pedagogů je zařazen také mezi prioritami v rámci systematické podpory DVPP v Dlouhodobém záměru vzdělávání ČR pro období 2023-2027.

V kontextu dílčího cíle č. 4, posouzení změny ve sledovaných kompetencích u animátorů po absolvování konkrétního rozvojového opatření, lze doporučit pořádání tohoto typu vzdělávacího kurzu se zaměřením na zdravotní a bezpečnost alespoň 1x za rok. A to mimo termín školení BOZP, které se koná na začátku každého školního roku. Zároveň je vhodné stanovit termín konání a avizovat jej animátorům min. 2-3 měsíce předem, aby si stihli rezervovat termín dostatečně předem.

V rámci procesu plánování rozvojových opatření a jejich vyhodnocování, jak samotným pedagogem, tak i řídicími pracovníky, lze doporučit Středisku mládeže definovat jasné cíle vzdělávacích akcí, které pro pedagogy pořádají nebo kam pedagogy vysílají, jaké konkrétní kompetence se mají rozvíjet. Rovněž by mělo být umožněno animátorům, aby sami pojmenovali své důvody účasti na školeních, jaké kompetence chtějí rozvíjet a jaká jsou jejich očekávání. Navrhujeme zavést používání Hodnotícího dotazníku vzdělávací akce, jak je uvedeno v příloze č. 1, a tím podporovat zvědomování procesu rozvoje, jak u samotných pedagogů, tak i interního procesu rozvoje pracovníků v organizaci.

Závěr

V této závěrečné části diplomové práce je provedeno zhodnocení stanovených cílů, důkladné shrnutí výsledků teoretické a empirické části, a jsou uvedeny možnosti praktického uplatnění zjištění. Dále jsou prezentovány doporučení pro budoucí výzkum a praktické využití v oblasti vzdělávání a formulace metodologických úskalí s návrhy na zlepšení.

Teoretická část práce podrobně zkoumala kompetence pedagogů střediska volného času, jejich definice a důležitost v praxi. Prostřednictvím studia odborné literatury byly pojmenovány podstatné kompetence pro pedagogy volného času a byl vybrán Kompetenční profil salesiánského animátora, který byl použit jako podklad pro další výzkum v empirické části práce.

Empirická část se zaměřila na evaluaci aktuálně používaných rozvojových opatření a jejich vliv na sledované kompetence pedagogů. Byly provedeny strukturované rozhovory, analýza dokumentů a dotazníkové šetření, které pomohly posoudit efektivitu stávajících postupů. Výsledky ukázaly, že zatímco některé kompetence jsou rozvíjeny účinně, v jiných oblastech je prostor pro zlepšení.

Hlavním cílem této práce bylo analyzovat změny v kompetencích pedagogů střediska volného času a zjistit adekvátnost použitých rozvojových opatření. Tento hlavní cíl byl podrobně rozpracován do čtyř dílčích cílů, jejichž plnění bylo ústředním bodem empirické části práce.

Prvním dílčím cílem bylo stanovit sledované kompetence na základě vybraného kompetenčního modelu. Tento cíl byl úspěšně splněn prostřednictvím rozhovorů s řídicími pracovníky, což umožnilo přesně definovat a prioritizovat sledované kompetence. Výsledky tohoto dílčího šetření poskytly podklady pro další fáze výzkumu.

Druhý dílčí cíl, zjištění vzdělávacích potřeb animátorů, byl naplněn prostřednictvím dotazníkového šetření, které odhalilo specifické oblasti pro další rozvoj.

Třetí dílčí cíl spočíval v popisu aktuálně používaných rozvojových opatření. Analýza interních dokumentů umožnila detailní popis vzdělávacích a rozvojových programů aplikovaných ve Středisku mládeže. Splnění tohoto dílčího cíle poskytlo konkrétní informace o charakteru a rozsahu jednotlivých opatření, které přispívají k profesnímu růstu pedagogů a jejich lepší připravenosti na práci s mládeží.

Posledním dílčím cílem bylo posoudit změny ve sledovaných kompetencích u animátorů po absolvování konkrétního rozvojového opatření. Strukturované rozhovory před a po realizaci vzdělávacího opatření ukázaly, jak se kompetence animátorů vyvíjely a jak

efektivní bylo využití konkrétního rozvojového opatření, tj. workshopu Save the Life. Výsledky tohoto šetření poskytly informace o efektivitě zvoleného rozvojového opatření a zároveň poskytly podněty k celkovému vzdělávacímu procesu v Salesiánském středisku mládeže v Brně-Žabovřeskách.

Na základě analýzy provedené v této diplomové práci lze vidět, že závěry a doporučení nabízejí široké možnosti pro další teoretické rozpracování i využití v praxi a dalším výzkumu. Praktická doporučení z této práce poukazují na nezbytnost detailnější specifikace a rozvoje kompetencí pedagogů, což by mělo být začleněno do vzdělávacích programů středisek volného času. V oblasti teorie mohou být zjištění využita k dalšímu rozvoji konceptuálních modelů kompetencí v neformálním vzdělávání. Z hlediska dalšího výzkumu práce poskytuje podklady pro zkoumání efektivity specifických vzdělávacích opatření a jejich dopadu na profesní rozvoj pedagogů. Návrhy z této práce tedy mohou sloužit jako vzor pro podobné organizace, které usilují o optimalizaci svých edukačních strategií a zvyšování kvalifikace svých pracovníků.

V rámci metodologických úskalí diplomové práce se vynořila problematika nejednoznačně formulovaných kompetencí, což mohlo ovlivnit interpretaci dat a způsobit variabilitu v odpovědích respondentů. Dále byl výzkum omezen subjektivitou, jelikož výzkumník byl zároveň i členem zkoumaného kolektivu, což mohlo ovlivnit shromažďování a vyhodnocení dat. V budoucích výzkumech by bylo vhodné zavést přísnější metodologické kontroly a zahrnout nezávislé hodnotitele, aby se minimalizoval vliv subjektivní interpretace. Navrhujeme rovněž detailnější přípravu výzkumných metod. To vše by přispělo k vyšší validitě a reliabilitě výsledků.

Celkově práce přispěla k lepšímu pochopení kompetenčního rámce a potřeb pedagogů ve volnočasových zařízeních, a navrhla směry pro další rozvoj vzdělávacích programů v konkrétní organizaci Salesiánského střediska mládeže v Brně-Žabovřeskách a v jeho části Sportovního oddělení, na jehož půdě byl výzkum uskutečněn. Zároveň tyto závěry mohou být inspirativní i pro další organizace podobného zaměření.

Seznam použitých zkratek

ad.	a další
apod.	a podobně
BOZP	bezpečnost a ochrana zdraví při práci
CŽV	celoživotní vzdělávání
ČR	Česká republika
DC	dílčí cíl
DDM	dům dětí a mládeže
DVPP	další vzdělávání pedagogických pracovníků
KPR	kardiopulmonální resuscitace
MŠMT	Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy
např.	například
NIDM	Národní institut dětí a mládeže
popř.	popřípadě
PdF	pedagogická fakulta
resp.	respondent
RZP	rychlá zdravotnická pomoc
SaSM	salesiánské středisko mládeže
SŠ	střední škola
SVP	speciální vzdělávací potřeby
ŠVP	školní vzdělávací program
tj.	to je
tzv.	tak zvaný
VOŠ	vyšší odborná škola
VŠ	vysoká škola

Seznam použité literatury a zdrojů

BUŇKA, Martin. *Sada minimálních kompetenčních profilů pro pozice v nestátních neziskových organizacích v oblasti práce s dětmi a mládeží*. Praha: Národní institut dětí a mládeže, 2011. ISBN 978-80-87449-11-0.

DOSTÁLKOVÁ, Dana. *Vzdělávací potřeby pedagogických pracovníků v zájmovém vzdělávání*. Diplomová práce, vedoucí Šimek, Dušan. Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Centrum školského managementu, 2016.

FOLTÝNEK, Tomáš. *Jak se vyhnout plagiátorství: příručka pro studenty*. Online. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2020. ISBN 978-80-246-4790-6. Dostupné z: <http://hdl.handle.net/20.500.11956/123698>. [cit. 2024-02-24].

FRYČ, Jindřich; MATUŠKOVÁ, Zuzana; KATZOVÁ, Pavla; KOVÁŘ, Karel; BERAN, Jaromír et al. *Strategie vzdělávací politiky České republiky do roku 2030*. Online. Praha: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, 2020. ISBN 978-80-87601-47-1. Dostupné z: <https://www.edu.cz/strategie-msmt/s2030/>. [cit. 2024-03-24].

HÁJEK, Bedřich; HOFBAUER, Břetislav a PÁVKOVÁ, Jiřina. *Pedagogické ovlivňování volného času: současné trendy*. Praha: Portál, 2008. ISBN 978-80-7367-473-1.

HAVLÍČKOVÁ, Daniela a ŽÁRSKÁ, Kamila. *Kompetence v neformálním vzdělávání*. Praha: Národní institut dětí a mládeže Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, 2012. ISBN 978-80-87449-18-9.

HENDL, Jan. *Kvalitativní výzkum: základní teorie, metody a aplikace*. Čtvrté, přepracované a rozšířené vydání. Praha: Portál, 2016. ISBN 978-80-262-0982-9.

HENDL, Jan a REMR, Jiří. *Metody výzkumu a evaluace*. Praha: Portál, 2017. ISBN 978-80-262-1192-1.

HOFBAUER, Břetislav. *Děti, mládež a volný čas*. Praha: Portál, 2004. ISBN 80-7117-8927-5.

HRONÍK, František. *Hodnocení pracovníků*. Vedení lidí v praxi. Praha: Grada, 2006. ISBN 80-247-1458-2.

HRONÍK, František; VEDRALOVÁ, Jitka a HORVÁTH, Luboš. *Kompetenční modely: projekt ESF Učit se praxí*. Brno: Motiv Press, 2008. ISBN 978-80-904133-2-0.

KAPLÁNEK, Michal. *Výchova v salesiánském duchu*. Praha: Portál, 2012. ISBN 978-80-262-0126-7.

KAPLÁNEK, Michal. *Animace: studijní text pro přípravu animátorů mládeže*. Praha: Portál, 2013. ISBN 978-80-262-0565-4.

KAPLÁNEK, Michal; BAUMAN, Petr; DUDOVÁ, Anna; KOČEROVÁ, Martina; MACKŮ, Richard et al. *Volný čas a jeho význam ve výchově*. Praha: Portál, 2017. ISBN 978-80-262-1250-8.

KAPLAN, Max. *Leisure: Theory and Policy*. John Wiley & Sons, 1975. ISBN 0-471-45710-8.

KNOTKOVÁ, Alena. *Pedagogika volného času*. Online. Hradec Králové: Gaudeamus, 2022. ISBN 978-80-7435-867-8. Dostupné z: <https://www.uhk.cz/file/edee/pedagogicka-fakulta/pdf/pracoviste-fakulty/ustav-socialnich-studii/dokumenty/publikace-ke-stazeni/pedagogika-volneho-casu.pdf>. [cit. 2024-02-28].

KOUBEK, Josef. *Řízení lidských zdrojů: základy moderní personalistiky*. 5., rozš. a dopl. vyd. Praha: Management Press, 2015. ISBN 978-80-7261-288-8.

MARČÍK, Pavel; OKLEŠŤKOVÁ, Pavla; SIVEK, Vojtěch a ŽENÍŠEK, Pavel. *Kompetenční profil salesiánského animátora*. Online. 2017. Dostupné z: <https://archiv.sadba.org/res/archive/1425/155204.pdf?seek=1490643373>. [cit. 2023-09-21].

MAREŠ, Jan; BERAN, Jaromír; TŘEŠŤÍKOVÁ, Ludmila a HORÁČKOVÁ, Dagmar. *Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky 2023–2027*. Online. Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, 2023. ISBN 978-80-87601-57-0. Dostupné z: https://www.msmt.cz/file/61987_1_1/. [cit. 2024-04-05].

OKLEŠŤKOVÁ, Pavla. *Tvorba kompetenčního profilu salesiánského animátora*. Ročníková práce (Funkční studium). Praha: Národní institut pro další vzdělávání, 2017.

PÁVKOVÁ, Jiřina. *Pedagogika volného času*. Online. V Praze: Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, 2014. ISBN 978-80-7290-666-6. Dostupné z: https://dl1.cuni.cz/pluginfile.php/847616/mod_folder/content/0/Pedagogika%20volne%CC%81ho%20c%CC%8Casu.pdf?forcedownload=1. [cit. 2023-01-02].

PÁVKOVÁ, Jiřina; HÁJEK, Bedřich; HOFBAUER, Břetislav; HRDLIČKOVÁ, Vlasta a PAVLÍKOVÁ, Alena. *Pedagogika volného času*. Vyd. 3., aktualiz. Praha: Portál, 2002. ISBN 80-717-8711-6.

PETRÁŠOVÁ, Marta Anna; PRAUSOVÁ, Ilona a ŠTĚPÁNEK, Zdeněk. *Mentorink: forma podpory nové generace*. Praha: Portál, 2014. ISBN 978-80-262-0625-5.

PLAMÍNEK, Jiří. *Vzdělávání dospělých: průvodce pro lektory, účastníky a zadavatele*. 2., rozš. vyd. Praha: Grada, 2014. ISBN 978-80-247-4806-1.

PLITZOVÁ, Helena; KALINOVÁ, Aneta; BUCHTA, Jan; ROZUM, František; RICHTEROVÁ, Linda et al. *Metodická příručka k interní evaluaci DVPP*. Online. Národní pedagogický institut České republiky, s. 31. Dostupné z: https://www.msmt.cz/uploads/Metodicka_prirucka_k_interni_evaluaci_2.pdf. [cit. 2024-03-24].

POSPÍŠIL, Jiří. *Hodnoty a volný čas: nové výzvy pro sociální pedagogiku a pedagogiku volného času*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2023. ISBN 978-80-244-6236-3.

PRŮCHA, Jan (ed.). *Pedagogická encyklopedie*. Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-546-2.

- PRŮCHA, Jan; MAREŠ, Jiří a WALTEROVÁ, Eliška. *Pedagogický slovník*. 4. aktualiz. vyd. Praha: Portál, 2003. ISBN 80-717-8772-8.
- PRŮCHA, Jan a VETEŠKA, Jaroslav. *Andragogický slovník*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada, 2014. ISBN 978-80-247-4748-4.
- PUGNEROVÁ, Michaela. *Jak psát závěrečnou práci: Zásady pro psaní závěrečné práce pro studenty*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2019. ISBN 978-80-244-5568-6.
- SKLENÁŘ, Marek; HANÁKOVÁ, Markéta; KAPLÁNEK, Michal; LANDROVÁ, Olga; MACÁK, Libor et al. *Salesiánská výchova do kapsy*. Salesiánská asociace Dona Boska, 2012.
- SMITH, Mark. *Animate, care, educate – the core processes of pedagogy*. Online. In: Infed.org. 2020, 25.9.2020. Dostupné z: <https://infed.org/mobi/animate-care-educate-the-core-processes-of-social-pedagogy/>. [cit. 2024-02-24].
- STARÝ, Karel. *Profesní rozvoj učitelů: podpora učitelů pro zlepšování výsledků žáků*. V Praze: Karolinum, 2012. ISBN 978-80-246-2087-9.
- TIGHT, Malcom. *Key Concepts in Adult Education and Training (Routledge Key Guides)*. 2nd ed. RoutledgeFalmer, 2003. ISBN 978-0415275798.
- TROJANOVÁ, Irena. *Vedení lidí ve školách a školských zařízeních*. 2. vydání. Řízení školy (Wolters Kluwer). Praha: Wolters Kluwer, 2017. ISBN 978-80-7552-842-1.
- TROJANOVÁ, Irena; TROJAN, Václav a KITZBERGER, Jindřich. *Kompetence řídicích pracovníků ve školství. Řízení školy* (Wolters Kluwer). Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2012. ISBN 978-80-7357-899-2.
- TŮMA, Jiří. *Pedagogika volného času*. Praha: Vysoká škola tělesné výchovy a sportu Palestra, spol. s r.o., 2018. ISBN 978-80-87723-43-2.
- VALENTA, Jiří. *Školské zákony a prováděcí předpisy s komentářem 2022/23*. 8. aktualizované vydání. Olomouc: ANAG, 2022. ISBN 978-80-7554-370-7.
- VAŠUTOVÁ, Jaroslava. *Profese učitele v českém vzdělávacím kontextu*. Brno: Paido, 2004. ISBN 80-731-5082-4.
- VÁŽANSKÝ, Mojmír a SMÉKAL, Vladimír. *Základy pedagogiky volného času*. Paido, 1995. ISBN 80-9017373-9-9.
- VETEŠKA, Jaroslav a TURECKIOVÁ, Michaela. *Kompetence ve vzdělávání a profesním rozvoji*. Praha: Česká andragogická společnost, 2020. ISBN 978-80-907809-5-8.
- VODÁK, Jozef a KUCHARČÍKOVÁ, Alžbeta. *Efektivní vzdělávání zaměstnanců*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Management (Grada). Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3651-8.
- VYHNÁLKOVÁ, Pavla. *Základy pedagogiky volného času*. Olomouc: Agentura Gevak, 2013. ISBN 978-80-86768-73-1.

WITT, Peter a CALDWELL, Linda. *Youth Development - Principles and Practices in Out-of-School Time Settings*. 2. Sagamore-Venture Publishing, 2018. ISBN 978-1-57167-915-4.

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE - DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE BRNO-ŽABOVŘESKY. *Školní vzdělávací program SaSM-DDM Brno-Žabovřesky*. 2014. Dostupné z: https://brno.sdb.cz/files/zabovresky/gallery/17/5b1f974947aa3_Skolni-vzdelavaci-program.pdf. [cit. 2024-03-30].

EVROPSKÁ UNIE. Doporučení Evropského parlamentu a Rady ze dne 18. prosince 2006 o klíčových schopnostech pro celoživotní učení. 2006, s. 9. Dostupné také z: https://www.msmt.cz/file/40060_1_1/.

Seznam tabulek a grafů

- Tabulka 1: SWOT analýza k identifikaci vzdělávacích potřeb (Trojanová, 2017)
- Tabulka 2: Přehled vybraných možností institucionálního vzdělávání pro pedagogy působící v Salesiánském středisku mládeže (zdroj: vlastní dle zákona č. 563/2004 Sb.)
- Tabulka 3: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Víš, kde je nejbližší lékárníčka?“
- Tabulka 4: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění?“
- Tabulka 5: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Víš, jak přivolat RZP?“
- Tabulka 6: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Víš, koho informovat v případě úrazu?“
- Tabulka 7: Kódy z odpovědí respondentů na otázku „Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku?“
-
- Graf 1: Druh pracovního poměru
- Graf 2: Věkové rozložení
- Graf 3: Délka praxe vedoucího zájmového kroužku
- Graf 4: Potřeba vzdělávat se v oblasti zájmového kroužku
- Graf 5: Důvody, proč se animátoři dále nechtějí vzdělávat
- Graf 6: Oblasti, ve kterých se animátoři chtějí vzdělávat
- Graf 7: Další oblasti ke vzdělávání
- Graf 8: Preferované metody a formy dalšího vzdělávání
- Graf 9: Participace pracovníků na financování vzdělávacích akcí

Seznam příloh

Příloha č. 1 – Hodnotící dotazník vzdělávací akce

Příloha č. 2 – Formulář pro rozhovory s řídicími pracovníky Střediska mládeže

Příloha č. 3 – Vyhodnocení Formuláře pro rozhovory s řídicími pracovníky Střediska mládeže

Příloha č. 4 – Dotazník vzdělávacích potřeb vedoucích kroužků Sportovního oddělení

Příloha č. 5 – Podklady ke strukturovanému rozhovoru před rozvojovou akcí

Příloha č. 6 – Podklady ke strukturovanému rozhovoru po rozvojové akci

Příloha č. 7 – Přepisy rozhovorů před rozvojovou akcí – respondent 1, 2, 3, 4

Příloha č. 8 – Přepisy rozhovorů po rozvojové akci – respondent 1, 2, 3, 4

Příloha č. 9 – Podklady ke kódování (přílohy 5-8 včetně kódování a poznámek)

Příloha č. 1 - Hodnotící dotazník vzdělávací akce dle Trojanové (2017, s. 68-69) upraven pro potřeby Střediska mládeže

HODNOTÍCÍ DOTAZNÍK

1. Úvodní část

Jméno pedagoga:		Datum a místo konání akce:	
Název/forma:			
Lektor:		Rozsah (hodin):	
Pořádající organizace:			

2. Vyhodnocení vzdělávací akce

	Rozhodně ano	Spíše ano	Spíše ne	Rozhodně ne
Obsah vzdělávací akce byl pro mou pedagogickou činnost přínosný.				
Zdůvodnění: proč?				
Lektor předával informace zajímavým způsobem.				
Zdůvodnění: jak?				
Vzdělávací akci ostatním doporučuji.				
Zdůvodnění: proč?				

3. Přínosy pro aktivity u nás (V jakých kroužcích/aktivitách využiji?)

4. Sídlení s ostatními (Co, kdy a jak ze vzdělávací akce předám ostatním?)

Příloha č. 2 - Formulář pro rozhovory s řídicími pracovníky Střediska mládeže

Formulář pro rozhovory s řídicími pracovníky SaSM – DDM Brno-Žabovřesky

Cílem vyplnění tohoto formuláře, při vzájemném rozhovoru, je **zjistit, které kompetence vedoucích a asistentů kroužků ve sportovním oddělení jsou více nebo méně podporované řídicími pracovníky.**

Pokyny k vyplnění – označte křížkem jednu z možností na škále od 1 do 5. Přitom 1 pro vás značí nejméně důležitou kompetenci pro danou pozici a 5 nejdůležitější. Tedy jakou váhu přikládáte dané kompetenci.

nejméně důležitou

nejvíce důležitou

Poznámka:

Tento kompetenční profil salesiánského animátora byl sestaven kolektivem autorů (P. Marčík, P. Oklešťková, V. Sivek, P. Ženíšek) v roce 2017.

Kompetenční profil je soubor kompetencí, tj. postojů, znalostí a dovedností, které si salesiánský animátor osvojuje na cestě svého osobního růstu a služby mladým. **Kompetenční profil ukazuje směr růstu vzhledem k věku animátora, nejedná se však o nárok, který je vyžadován pro službu.**

Je rozdělen do pěti oblastí růstu: lidská zralost, křesťanská zralost, identifikace se salesiánským charismatem, pedagogické kompetence a praktické kompetence.

Cíle kompetenčního profilu salesiánského animátora, které zpracoval výše uvedený kolektiv:

- Východisko pro přípravu salesiánských animátorů na úrovni střediskové i centrální.
- Podklad pro novou metodiku, učební texty pro vzdělávání salesiánských animátorů.
- Nástroj pro zhodnocení kompetencí salesiánského animátora.

Kompetenční profil salesiánského animátora

1. Oblast: Lidská zralost

1.1. Má přiměřené sebezpoznání a vědomí vlastní hodnoty, je schopen přiměřeně reflektovat své silné a slabé stránky.

1.1.1. Dokáže srozumitelně pojmenovat své silné a slabé stránky.
Dokáže najít minimálně stejný počet silných stránek jako těch slabých.

1.1.2. Dokáže poznat dostačující míru splnění úkolu.

1.1.3. Má přátele mezi svými vrstevníky.

1.1.4. Nachází hezké stránky na svém životě.

1.1.5. Dbá o sebe.

1.1.6. Dokáže uskutečňovat animátorské kompetence svým vlastním způsobem – bere při tom v potaz svou osobnost.

1.1.7. Umí požádat o pomoc.

1.2. Má zdravou motivaci ke službě.

1.2.1. Dokáže pojmenovat své motivace ke službě.
Mezi ty důležité patří služba druhým.

1.2.2. Dokáže překonávat těžkosti.

1.2.3. Dokáže dokončit i neatraktivní a neoceňované úkoly.

1.2.4. Dokáže aktivně pracovat bez nutnosti vnější motivace.

1.2.5. Dokáže dokončit úkol i na druhý nebo třetí pokus.

1.3. Je citově vyrovnaný, umí být sám se sebou.

1.3.1. Po neúspěchu dokáže dále pokračovat v práci.

1.3.2. Dokáže strávit čas o samotě a v tichu.

1.3.3. Má navázané vztahy s dětmi i s vrstevníky,
aktivně se o druhé zajímá (poznává je), získává
o druhých a sděluje o sobě přiměřené informace.

1.3.4. Dokáže zohlednit potřeby ostatních a neprosazuje
jen ty svoje.

1.3.5. Ve své práci podává vyrovnané výkony.

1.4. Umí zvládat stres a ví, jak se mu bránit.

1.4.1. Dokáže pojmenovat stresory i to, jak na ně sám reaguje a jaké používá strategie k zmenšení stresu.

1.5. Plní si svoje povinnosti, dokáže dobře naplňovat volný čas.

1.5.1. Plní své povinnosti a závazky pořádně a včas.

1.5.2. Umí pracovat samostatně.

1.5.3. Udržuje si pořádek ve vlastních věcech i ve věcech, za které nese zodpovědnost.

1.5.4. Dokáže svůj čas rozdělit mezi koníčky a povinnosti.

1.6. Je disponibilní a otevřený k vlastnímu rozvoji.

1.6.1. Vidí oblasti, ve kterých se potřebuje rozvíjet.

1.6.2. Umí pojmenovat jednotlivé kroky k dosažení vytyčeného cíle.

1.7. Je otevřený ke komunikaci, přijímá ostatní a nechá se jinými přijímat, je schopný přiměřeně sdílet svůj život s ostatními.

1.7.1. Má navázané vztahy s dětmi i s vrstevníky.

1.7.2. Aktivně se o druhé zajímá (poznává je).

1.7.3. Získává o druhých a sděluje o sobě přiměřené informace.

1.7.4. Nachází na druhých pozitivní stránky (dokáže je pojmenovat).

1.7.5. Tráví s druhými část svého času.

1.8. Dokáže vytvářet vztahy, vhodně komunikovat, zvládat konflikty, dokáže respektovat jiný názor.

1.8.1. Umí vyjádřit svůj názor.

1.8.2. Umí vyslechnout a slyšet názor druhého.

1.8.3. Umí najít v odlišném názoru něco důležitého.

1.8.4. Dokáže ve svém hodnocení odlišit osobu a její názor či výkon.

1.8.5. Dokáže vhodným způsobem komunikovat se všemi generacemi.

1.8.6. Ví, jaký je jeho vztah ke konfliktu.

1.8.7. Zná základní postup při řešení konfliktu.

1.9. Respektuje autoritu.

1.9.1. Umí přijmout názor autority, i když s ním nesouhlasí.

1.9.2. Umí autoritě vyjádřit vhodným způsobem svůj názor.

1.10. Má uspořádané vztahy s vlastní rodinou a přáteli.

1.10.1. Dokáže popsat svůj vztah k rodině a přátelům.

1.10.2. Dokáže zacházet s těžkostmi v rodinných vztazích.

tak, že od nich nepotřebuje utíkat nebo se jim vyhýbat.

2. Oblast: Křesťanská zralost

2.1. Je otevřený křesťanské spiritualitě, inspiruje se postavou a životem Ježíše Krista.

2.1.1. Dokáže ocenit křesťanství jako pozitivní a pro něj přínosný duchovní směr.

2.1.2. Umí pojmenovat, v čem je pro něj postava Ježíše inspirativní.

2.1.3. Dokáže vnímat a oceňovat pozitivní prvky i v jiných náboženstvích a duchovních směrech.

2.2. Snaží se prožívat upřímně svůj vztah s Bohem.

2.2.1. Prožívání osobního vztahu s Bohem se u něj jeví jako autentické.

2.2.2. Umí dát svůj vztah s Bohem vhodným a citlivým způsobem najevo.

2.3. Prohlubuje svůj život s Bohem – modlitbou, přijímáním svátostí (eucharistie, smíření,...) a čtením Písma svatého.

2.3.1. Rozumí tomu, co je modlitba, dokáže ocenit a využít její význam ve svém životě.

2.3.2. Zná různé typy a styly modliteb, dokáže je praktikovat sám i společně s druhými.

2.3.3. Chápe důležitost přijímání svátostí, především eucharistie a smíření, pro svůj osobní vztah k Ježíši.

2.3.4. Přijímá svátosti.

2.3.5. Pravidelně čte Písmo svaté a snaží se mu porozumět.

2.4. Ptá se Boha i v modlitbě, zda jeho rozhodnutí je v souladu s Boží vůlí.

2.4.1. Dokáže vnímat a zohlednit nároky víry a křesťanství ve svém životě a neprosazuje jen ty svoje.

2.4.2. Zve Boha do konkrétních otázek a rozhodování ve svém vlastním životě.

2.4.3. Ví, že jeho chování je svědectvím o jeho víře.

2.5. O své víře je ochoten hovořit a svěDCit.

2.5.1. Dokáže před druhými hovořit o svém vztahu k Bohu a prožívání víry.

2.5.2. Dokáže vést dialog o otázkách víry.

2.6. Má dobrý vztah k Církví.

2.6.1. Dokáže chápat Církev nejen jako organizaci a společenství chybujících lidí, ale také v jejím rozměru Božího lidu a Těla Kristova.

2.6.2. Umí vyjádřit a hájit hodnotu Církvě i navzdory svým výhradám vůči ní.

2.6.3. Rozumí tomu, že salesiánské společenství je součástí Církvě.

2.6.4. Cítí se být součástí Církvě a hledá si k ní vztah a místo v ní.

2.7. Součástí jeho víry je i rozměr slavení.

2.7.1. Rozumí významu slavení jako prožití radosti z Boží dobroty.

2.7.2. Využívá příležitosti k slavení a umí slavení zorganizovat.

2.7.3. Dokáže využívat animačních prvků při slavení eucharistie.

2.8. Má úctu k Panně Marii a svatým.

2.8.1. Rozumí důvodům úcty k Panně Marii a svatým.

2.8.2. Hledá místo úcty k Panně Marii a svatým v svém duchovním životě.

2.8.3. Využívá přiměřeně prostředky úcty k Panně Marii a svatým.

2.9. Dokáže pro sebe využívat osobního doprovázení a je pro něj motivovaný.

2.9.1. Ví, co je duchovní doprovázení a k čemu je důležité.

2.9.2. Má zkušenost s osobním doprovázením.

2.9.3. Pozitivně oceňuje přínos osobního doprovázení pro svůj rozvoj.

2.9.4. Sám se nebrání doprovázení druhých, je-li to vhodné.

2.10. Prohlubuje propojení svého duchovního života s konkrétním každodenním životem.

2.10.1. Dokáže vnímat Boží přítomnost v konkrétních situacích svého života.

2.10.2. Umí zdravě ocenit důležitost lidství a přirozenosti.

3. Oblast: Identifikace se salesiánským charismatem

3.1. Je připraven se podílet na uskutečňování salesiánského poslání, dokáže přiměřeně

reflektovat své místo vzhledem k salesiánskému poslání a hovořit o něm.

3.1.1. Zná konkrétní salesiány a oni jeho.

3.1.2. Zná konkrétní salesiánské dílo, zapojuje se v něm, dokáže být přiměřeně kritický a oceňuje jeho hodnotu.

3.1.3. Je si vědom svého osobního příspěvku salesiánskému dílu a dokáže jej pojmenovat.

3.1.4. Rozumí pojmu výchovně pastorační společenství (VPS) a svému místu v něm, podílí se na jeho vytváření.

3.2. Zná charakteristiku salesiánského animátora a dokáže se s ní ztotožnit.

3.2.1. Ví, jaký význam má slovo „animace“.

3.2.2. Zná charakteristiku a důležitost animátora v salesiánském kontextu.

3.2.3. Vnímá a oceňuje animátorství jako svoji osobní cestu k růstu.

3.3. Přijímá spiritualitu a hodnoty Dona Boska a svěDCí o nich svým životem.

3.3.1. Zná prvky spirituality Dona Boska a ztotožňuje se s nimi:

3.3.1.1. rodinná atmosféra a přijetí

3.3.1.2. víra v dobro v mladých lidech

3.3.1.3. ocenění každodenního života

3.3.1.4. důraz na slavení, radost a optimismus

3.3.1.5. citlivost na chudou mládež

3.3.1.6. upřímné přátelství s Pánem

3.3.1.7. otevřenost k Církvi

3.3.1.8. hodnota odpovědné služby

3.3.2. Porovnává svůj život se salesiánskou spiritualitou a čerpá z ní pro svůj osobní růst.

3.3.3. Přijímá salesiánskou spiritualitu jako svou životní cestu.

3.3.4. Zná způsoby, jak a v jakých společenstvích se dá salesiánská spiritualita konkrétně žít.

3.4. Zná postavu a život Dona Boska a dokáže se jeho osobou inspirovat.

3.4.1. Dokáže vybrat a popsat nejdůležitější události a osoby, které ovlivnily život Dona Boska.

3.4.2. Dokáže najít v životě Dona Boska inspirativní momenty či události pro svůj život.

3.4.3. Dokáže aktivně přemýšlet o tom, co by v nějaké konkrétní události dělal Don Bosco.

3.5. Rozumí preventivnímu systému jako výchovné metodě i jako životnímu a duchovnímu stylu.

3.5.1. Zná základní pilíře preventivního systému a dokáže je popsat.

3.5.2. Uplatňuje zásady preventivního systému ve své práci i v životě.

4. Oblast: Pedagogické kompetence

4.1. Rozumí člověku v jeho čtyřech dimenzích a dokáže je zohlednit při své práci, rozumí integrující úloze duchovního rozměru v rámci lidské bytosti.

4.1.1. Umí vyjmenovat a stručně vysvětlit složky lidské bytosti, jehož integrujícím prvkem je jeho duchovní rozměr.

4.1.2. Dokáže rozpoznat tyto složky v životě konkrétního mladého člověka.

4.1.3. Dokáže tyto znalosti začlenit do své práce s mladými lidmi.

4.2. Vnímá výchovu jako proces, který ovlivňuje všechny čtyři dimenze člověka, dokáže přiměřeně definovat cíle výchovy a stanovit je ve svých výchovných aktivitách.

4.2.1. Zohledňuje při své práci všechny dimenze člověka.

4.2.2. Dokáže vnímat mladého člověka v konkrétních situacích jak v jeho možnostech rozvoje, tak v jeho stávajících omezeních.

4.2.3. Má přiměřené znalosti z psychologie, pedagogiky, biologie člověka, antropologie, filosofie a etiky.

4.2.4. Umí tyto znalosti propojit s konkrétním výchovným procesem.

4.2.5. V konkrétní výchovné situaci dokáže stanovit výchovné cíle.

4.2.6. Dokáže vyhodnotit dosažení těchto cílů, popř. přehodnotit.

4.3. Rozumí metodám výchovné práce (dramaturgie, přiměřenost věku, výběr a znalost prostředků výchovy).

4.3.1. Má připraveno portfolio aktivit pro různé skupiny či jednotlivce různého věku, pohlaví, preferencí apod.

4.3.2. Umí plánovat výchovné aktivity dle velikosti skupiny, věku, prostorových i finančních možností.

4.3.3. Umí vyhodnotit očekávatelná bezpečnostní rizika a dle toho užívat metod výchovné práce.

4.3.4. Umí použít výchovné aktivity v praxi a vyhodnotit, jak byly účinné.

4.4. Dokáže pracovat s jednotlivcem i se skupinou v jejich specifických potřebách.

4.4.1. Má základní znalosti o možných specifických potřebách mladého člověka.

4.4.2. Dokáže efektivně komunikovat s jednotlivcem.

4.4.3. Má teoretické znalosti o dynamice a fázích, kterými prochází skupina, i o vnitřních procesech, které se v ní dějí.

4.4.4. Rozumí definovaným/formálním i nedefinovaným/neformálním týmovým rolím.

4.4.5. Dokáže skupinu ovlivňovat a facilitovat.

4.5. Dokáže využívat výchovného prostředí k naplňování výchovných cílů.

4.5.1. Dokáže definovat, pojmenovat výchovné prostředí a jeho prvky.

4.5.2. Dokáže využívat prvky výchovného prostředí pro naplňování výchovných cílů.

4.5.3. Dokáže vyhodnotit vliv výchovného prostředí.

4.6. Dokáže aplikovat principy preventivního systému ve výchovné praxi (preventivní systém jako metoda).

4.6.1. Zná prvky preventivního systému Dona Boska.

4.6.2. Umí tyto prvky vhodně přenést do výchovné praxe.

5. Oblast: Praktické kompetence

Kromě níže uvedených základních kompetencí si stanoví každé středisko soubor praktických kompetencí odpovídajících konkrétním úkolům a způsobu zapojení animátora v daném místě a v daném programu.

Pokud nějaká pro vás důležitá praktická kompetence není zmíněna níže, prosím napište ji a přiřďte jí důležitost (číslicí 1-5) dle Vašeho vnímání.

5.1. Zná formální náležitosti svého kroužku.

5.1.1. ... Umí vyplnit elektronickou třídní knihu (docházka, náplň kroužku, roční plán, hodnocení, ...)

5.1.2. Orientuje se v interním informačním systému, umí si v něm najít potřebné informace.

...

...

5.2. Zná základy zdravovědy.

5.2.1. ... Ví, kde je nejbližší lékárníčka a dokáže ošetřit jednoduchá zranění (např. odřeniny, bodnutí včelou).

5.2.2. ... Ví, jak přivolat RZP.

5.2.3. ... Ví, kde a jak zaznament, koho informovat, v případě úrazu.

...

5.3. Má základní zásobník her či aktivit pro svou práci s dětmi.

...

5.4. Zná náplň své dobrovolnické činnosti.

...

5.5. Je připraven na krizové situace a promyslel si způsob jejich řešení.

...

...

Příloha č. 3 – Vyhodnocení Formuláře pro rozhovory s řídicími pracovníky Střediska mládeže

Kompetenční profil salesiánského animátora	
1. Oblast: Lidská zralost	
1.1. Má přiměřené sebepoznání a vědomí vlastní hodnoty, je schopen přiměřeně reflektovat své silné a slabé stránky.	
1.1.1. Dokáže srozumitelně pojmenovat své silné a slabé stránky.	3,33
Dokáže najít minimálně stejný počet silných stránek jako těch slabých.	
1.1.2. Dokáže poznat dostačující míru splnění úkolu.	4,00
1.1.3. Má přátele mezi svými vrstevníky.	4,00
1.1.4. Nachází hezké stránky na svém životě.	3,17
1.1.5. Dbá o sebe.	3,33
1.1.6. Dokáže uskutečňovat animátorské kompetence svým vlastním způsobem – bere při tom v potaz svou osobnost.	0,00
komentář: vyřazeno, není srozumitelné	
1.1.7. Umí požádat o pomoc.	4,00
1.2. Má zdravou motivaci ke službě.	
1.2.1. Dokáže pojmenovat své motivace ke službě.	3,33
Mezi ty důležité patří služba druhým.	
1.2.2. Dokáže překonávat těžkosti.	4,17
1.2.3. Dokáže dokončit i neatraktivní a neoceňované úkoly.	3,33
1.2.4. Dokáže aktivně pracovat bez nutnosti vnější motivace.	3,67

1.2.5. Dokáže dokončit úkol i na druhý nebo třetí pokus.	4,00
1.3. Je citově vyrovnaný, umí být sám se sebou.	
1.3.1. Po neúspěchu dokáže dále pokračovat v práci.	3,83
1.3.2. Dokáže strávit čas o samotě a v tichu.	2,50
1.3.3. Má navázané vztahy s dětmi i s vrstevníky, aktivně se o druhé zajímá (poznává je), získává o druhých a sděluje o sobě přiměřené informace.	3,83
1.3.4. Dokáže zohlednit potřeby ostatních a neprosazuje jen ty svoje.	4,00
1.3.5. Ve své práci podává vyrovnané výkony.	3,67
1.4. Umí zvládat stres a ví, jak se mu bránit.	
1.4.1. Dokáže pojmenovat stresory i to, jak na ně sám reaguje a jaké používá strategie k zmenšení stresu.	3,50
1.5. Plní si svoje povinnosti, dokáže dobře naplňovat volný čas.	
1.5.1. Plní své povinnosti a závazky pořádně a včas.	4,00
1.5.2. Umí pracovat samostatně.	4,00
1.5.3. Udržuje si pořádek ve vlastních věcech i ve věcech, za které nese zodpovědnost.	3,33
1.5.4. Dokáže svůj čas rozdělit mezi koníčky a povinnosti.	3,33

1.6. Je disponibilní a otevřený k vlastnímu rozvoji.	
1.6.1. Vidí oblasti, ve kterých se potřebuje rozvíjet.	4,33
1.6.2. Umí pojmenovat jednotlivé kroky k dosažení vytyčeného cíle.	4,00
1.7. Je otevřený ke komunikaci, přijímá ostatní a nechá se jinými přijímat, je schopný přiměřeně sdílet svůj život s ostatními.	
1.7.1. Má navázané vztahy s dětmi i s vrstevníky.	4,33
1.7.2. Aktivně se o druhé zajímá (poznává je).	4,00
1.7.3. Získává o druhých a sděluje o sobě přiměřené informace.	4,00
1.7.4. Nachází na druhých pozitivní stránky (dokáže je pojmenovat).	4,33
1.7.5. Tráví s druhými část svého času.	3,50
1.8. Dokáže vytvářet vztahy, vhodně komunikovat, zvládat konflikty, dokáže respektovat jiný názor.	
1.8.1. Umí vyjádřit svůj názor.	4,33
1.8.2. Umí vyslechnout a slyšet názor druhého.	4,67
1.8.3. Umí najít v odlišném názoru něco důležitého.	3,33
1.8.4. Dokáže ve svém hodnocení odlišit osobu a její názor či výkon.	4,00
1.8.5. Dokáže vhodným způsobem komunikovat se všemi generacemi.	2,67
1.8.6. Ví, jaký je jeho vztah ke konfliktu.	4,00
1.8.7. Zná základní postup při řešení konfliktu.	3,33

1.9. Respektuje autoritu.	
1.9.1. Umí přijmout názor autority, i když s ním nesouhlasí.	3,67
1.9.2. Umí autoritě vyjádřit vhodným způsobem svůj názor.	4,00
1.10. Má uspořádané vztahy s vlastní rodinou a přáteli.	
1.10.1. Dokáže popsat svůj vztah k rodině a přátelům.	3,00
1.10.2. Dokáže zacházet s těžkostmi v rodinných vztazích. tak, že od nich nepotřebuje utíkat nebo se jim vyhýbat.	2,33
2. Oblast: Křesťanská zralost	
2.1. Je otevřený křesťanské spiritualitě, inspiruje se postavou a životem Ježíše Krista.	
2.1.1. Dokáže ocenit křesťanství jako pozitivní a pro něj přínosný duchovní směr.	3,00
2.1.2. Umí pojmenovat, v čem je pro něj postava Ježíše inspirativní.	1,33
2.1.3. Dokáže vnímat a oceňovat pozitivní prvky i v jiných náboženstvích a duchovních směrech.	2,33
2.2. Snaží se prožívat upřímně svůj vztah s Bohem.	
2.2.1. Prožívání osobního vztahu s Bohem se u něj jeví jako autentické.	
2.2.2. Umí dát svůj vztah s Bohem vhodným a citlivým způsobem najevo.	
2.3. Prohlubuje svůj život s Bohem – modlitbou, přijímáním svátostí (eucharistie, smíření,...) a čtením Písma svatého.	

2.3.1. Rozumí tomu, co je modlitba, dokáže ocenit a využít její význam ve svém životě.	
2.3.2. Zná různé typy a styly modliteb, dokáže je praktikovat sám i společně s druhými.	
2.3.3. Chápe důležitost přijímání svátostí, především eucharistie a smíření, pro svůj osobní vztah k Ježíši.	
2.3.4. Přijímá svátosti.	
2.3.5. Pravidelně čte Písmo svaté a snaží se mu porozumět.	
2.4. Ptá se Boha i v modlitbě, zda jeho rozhodnutí je v souladu s Boží vůlí.	
2.4.1. Dokáže vnímat a zohlednit nároky víry a křesťanství ve svém životě a neprosazuje jen ty svoje.	
2.4.2. Zve Boha do konkrétních otázek a rozhodování ve svém vlastním životě.	
2.4.3. Ví, že jeho chování je svědectvím o jeho víře.	
2.5. O své víře je ochoten hovořit a svědčit.	
2.5.1. Dokáže před druhými hovořit o svém vztahu k Bohu a prožívání víry.	
2.5.2. Dokáže vést dialog o otázkách víry.	
2.6. Má dobrý vztah k Církvi.	
2.6.1. Dokáže chápat církev nejen jako organizaci a společenství chybujících lidí, ale také v jejím rozměru Božího lidu a Těla Kristova.	

2.6.2. Umí vyjádřit a hájit hodnotu Církve i navzdory svým výhradám vůči ní.	
2.6.3. Rozumí tomu, že salesiánské společenství je součástí Církve.	
2.6.4. Cítí se být součástí Církve a hledá si k ní vztah a místo v ní.	
2.7. Součástí jeho víry je i rozměr slavení.	
2.7.1. Rozumí významu slavení jako prožití radosti z Boží dobroty.	
2.7.2. Využívá příležitosti k slavení a umí slavení zorganizovat.	
2.7.3. Dokáže využívat animačních prvků při slavení eucharistie.	
2.8. Má úctu k Panně Marii a svatým.	
2.8.1. Rozumí důvodům úcty k Panně Marii a svatým.	
2.8.2. Hledá místo úcty k Panně Marii a svatým v svém duchovním životě.	
2.8.3. Využívá přiměřeně prostředky úcty k Panně Marii a svatým.	
2.9. Dokáže pro sebe využívat osobního doprovázení a je pro něj motivovaný.	
2.9.1. Ví, co je duchovní doprovázení a k čemu je důležité.	
2.9.2. Má zkušenost s osobním doprovázením.	
2.9.3. Pozitivně oceňuje přínos osobního doprovázení pro svůj rozvoj.	
2.9.4. Sám se nebrání doprovázení druhých, je-li to vhodné.	
2.10. Prohlubuje propojení svého duchovního života s konkrétním každodenním životem.	

2.10.1. Dokáže vnímat Boží přítomnost v konkrétních situacích svého života.	
2.10.2. Umí zdravě ocenit důležitost lidství a přirozenosti.	
3. Oblast: Identifikace se salesiánským charismatem	
3.1. Je připraven se podílet na uskutečňování salesiánského poslání, dokáže přiměřeně reflektovat své místo vzhledem k salesiánskému poslání a hovořit o něm.	
3.1.1. Zná konkrétní salesiány a oni jeho.	3,17
3.1.2. Zná konkrétní salesiánské dílo, zapojuje se v něm, dokáže být přiměřeně kritický a oceňuje jeho hodnotu.	4,33
3.1.3. Je si vědom svého osobního příspěvku salesiánskému dílu a dokáže jej pojmenovat.	3,00
3.1.4. Rozumí pojmu výchovně pastorační společenství (VPS) a svému místu v něm, podílí se na jeho vytváření.	1,00
3.2. Zná charakteristiku salesiánského animátora a dokáže se s ní ztotožnit.	
3.2.1. Ví, jaký význam má slovo „animace“.	3,67
3.2.2. Zná charakteristiku a důležitost animátora v salesiánském kontextu.	3,67
3.2.3. Vnímá a oceňuje animátorství jako svoji osobní cestu k růstu.	
3.3. Přijímá spiritualitu a hodnoty Dona Boska a svěDCÍ o nich svým životem.	
3.3.1. Zná prvky spirituality Dona Boska a ztotožňuje se s nimi:	3,33
3.3.1.1. rodinná atmosféra a přijetí	

3.3.1.2. víra v dobro v mladých lidech	
3.3.1.3. ocenění každodenního života	
3.3.1.4. důraz na slavení, radost a optimismus	
3.3.1.5. citlivost na chudou mládež	
3.3.1.6. upřímné přátelství s Pánem	
3.3.1.7. otevřenost k Církvi	
3.3.1.8. hodnota odpovědné služby	
3.3.2. Porovnává svůj život se salesiánskou spiritualitou a čerpá z ní pro svůj osobní růst.	2,00
3.3.3. Přijímá salesiánskou spiritualitu jako svou životní cestu.	1,50
3.3.4. Zná způsoby, jak a v jakých společenstvích se dá salesiánská spiritualita konkrétně žít.	1,33
3.4. Zná postavu a život Dona Boska a dokáže se jeho osobou inspirovat.	
3.4.1. Dokáže vybrat a popsat nejdůležitější události a osoby, které ovlivnily život Dona Boska.	2,00
3.4.2. Dokáže najít v životě Dona Boska inspirativní momenty či události pro svůj život.	2,67
3.4.3. Dokáže aktivně přemýšlet o tom, co by v nějaké konkrétní události dělal Don Bosco.	2,00
3.5. Rozumí preventivnímu systému jako výchovné metodě i jako životnímu a duchovnímu stylu.	

3.5.1. Zná základní pilíře preventivního systému a dokáže je popsat.	2,67
3.5.2. Uplatňuje zásady preventivního systému ve své práci i v životě.	3,00
4. Oblast: Pedagogické kompetence	
4.1. Rozumí člověku v jeho čtyřech dimenzích a dokáže je zohlednit při své práci, rozumí integrující úloze duchovního rozměru v rámci lidské bytosti.	
4.1.1. Umí vyjmenovat a stručně vysvětlit složky lidské bytosti, jehož integrujícím prvkem je jeho duchovní rozměr.	2,00
4.1.2. Dokáže rozpoznat tyto složky v životě konkrétního mladého člověka.	2,50
4.1.3. Dokáže tyto znalosti začlenit do své práce s mladými lidmi.	2,50
4.2. Vnímá výchovu jako proces, který ovlivňuje všechny čtyři dimenze člověka, dokáže přiměřeně definovat cíle výchovy a stanovit je ve svých výchovných aktivitách.	
4.2.1. Zohledňuje při své práci všechny dimenze člověka.	2,00
4.2.2. Dokáže vnímat mladého člověka v konkrétních situacích jak v jeho možnostech rozvoje, tak v jeho stávajících omezeních.	4,50
4.2.3. Má přiměřené znalosti z psychologie, pedagogiky, biologie člověka, antropologie, filosofie a etiky.	3,33
4.2.4. Umí tyto znalosti propojit s konkrétním výchovným procesem.	3,67
4.2.5. V konkrétní výchovné situaci dokáže stanovit výchovné cíle.	4,33
4.2.6. Dokáže vyhodnotit dosažení těchto cílů, popř. přehodnotit.	4,33

4.3. Rozumí metodám výchovné práce (dramaturgie, přiměřenost věku, výběr a znalost prostředků výchovy).	
4.3.1. Má připraveno portfolio aktivit pro různé skupiny či jednotlivce různého věku, pohlaví, preferencí apod.	3,50
4.3.2. Umí plánovat výchovné aktivity dle velikosti skupiny, věku, prostorových i finančních možností.	4,17
4.3.3. Umí vyhodnotit očekávatelná bezpečnostní rizika a dle toho užívat metod výchovné práce.	4,00
4.3.4. Umí použít výchovné aktivity v praxi a vyhodnotit, jak byly účinné.	4,33
4.4. Dokáže pracovat s jednotlivcem i se skupinou v jejich specifických potřebách.	
4.4.1. Má základní znalosti o možných specifických potřebách mladého člověka.	3,17
4.4.2. Dokáže efektivně komunikovat s jednotlivcem.	4,17
4.4.3. Má teoretické znalosti o dynamice a fázích, kterými prochází skupina, i o vnitřních procesech, které se v ní dějí.	3,50
4.4.4. Rozumí definovaným/formálním i nedefinovaným/neformálním týmovým rolím.	3,17
4.4.5. Dokáže skupinu ovlivňovat a facilitovat.	4,17
4.5. Dokáže využívat výchovného prostředí k naplňování výchovných cílů.	
4.5.1. Dokáže definovat, pojmenovat výchovné prostředí a jeho prvky.	4,17
4.5.2. Dokáže využívat prvky výchovného prostředí pro naplňování výchovných cílů.	4,17

4.5.3. Dokáže vyhodnotit vliv výchovného prostředí.	3,83
4.6. Dokáže aplikovat principy preventivního systému ve výchovné praxi (preventivní systém jako metoda).	
4.6.1. Zná prvky preventivního systému Dona Boska.	3,67
4.6.2. Umí tyto prvky vhodně přenést do výchovné praxe.	3,33
5. Oblast: Praktické kompetence	
Kromě níže uvedených základních kompetencí si stanoví každé středisko soubor praktických kompetencí odpovídajících konkrétním úkolům a způsobu zapojení animátora v daném místě a v daném programu.	
Pokud nějaká pro vás důležitá praktická kompetence není zmíněna níže, prosím napište ji a přiřadíte jí důležitost (číslicí 1-5) dle Vašeho vnímání.	
5.1. Zná formální náležitosti svého kroužku.	
5.1.1. Umí vyplnit elektronickou třídní knihu (docházka, náplň kroužku, roční plán, hodnocení, ...)	5,00
5.1.2. Orientuje se v interním informačním systému, umí si v něm najít potřebné informace.	4,33
5.1.3. Ví, jak postupovat v případě, kdy nemůže přijít na svůj kroužek (např. z důvodu nemoci).	5,00
5.1.4. Je seznámen s místem konání svého kroužku. Dokáže jej obsloužit.	5,00
5.1.5. Má základní orientační znalost celého areálu Střediska (Recepce, ORC, hřiště, šatny, ad.) a přehled o dalších aktivitách, které mohou být ovlivněny s jeho kroužkem (např. provoz ORCu a kroužků na hřištích).	4,33

5.1.6. Ví, na koho se obrátit, když si neví rady.	5,00
5.2. Dovede uplatnit efektivní způsoby komunikace s kolegy i se zákonnými zástupci	
5.2.1. Dokáže komunikovat svoji nepřítomnost v kroužku s ostatními dotčenými, tedy interně ve Středisku (náhrada, vedoucí odd., Recepce) i externě klientům a jejich zákonným zástupcům.	5,00
5.2.2. Dokáže se zák. zástupci komunikovat organizační záležitosti (info ke kroužku, delší nepřítomnost dítěte, účast na turnaji atd.).	5,00
5.2.3. Dokáže se zák. zástupci komunikovat pedagogické záležitosti (chování dítěte na kroužku, specifika přístupu k dítěti se SVP apod.)	4,33
5.3. Zná základy zdravotní péče a BOZP.	
5.3.1. Ví, kde je nejbližší lékárnička a dokáže ošetřit jednoduchá zranění (např. odřeniny, bodnutí včelou).	5,00
5.3.2. Ví, jak přivolat RZP.	5,00
5.3.3. Ví, kde a jak zaznamenat informace o úrazu.	4,67
5.3.4. Ví, koho informovat, v případě úrazu.	5,00
5.3.5. Ví, kde najde v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku.	5,00
5.3.6. Seznámí se se zdravotními informacemi o klientech a dokáže adekvátně přizpůsobit náplň kroužku zdravotnímu stavu klientů.	4,00
5.3.7. Má základy zdravotní péče a PP.	3,83
5.3.8. Zná bezpečnostní rizika místa konání kroužku a přizpůsobuje jim náplň svého kroužku.	4,50

5.3.9. Umí vhodným způsobem seznámit s bezpečnostními riziky klienty kroužku.	4,67
5.3.10. Ví, koho a jak informovat o nefunkčních pomůckách a závadách na vybavení.	4,33
5.3. Má základní zásobník her či aktivit pro svou práci s dětmi. (pozn.: nejen odborně zaměřených (např. fotbal) a pohybových, ale i hry a aktivity zaměřené na seznámení a rozvoj vztahů a spolupráce ve skupině).	4,33
5.4. Zná náplň své činnosti.	
5.4.1. Zná svá práva a povinnosti vyplývající z pracovní či dobrovolnické smlouvy.	4,67
5.4.2. Zná Vnitřní řád Střediska a další interní dokumenty dle jeho pracovního zařazení (např. Etický kodex).	3,67
5.5. Je připraven na krizové situace a promyslel si způsob jejich řešení.	
	4,17
<i>(pozn.: krizové situace – pro každého jinak, např. onemocněl jsem, nepřišel mi asistent, děti se pohádají/poperou, chybí pomůcky, které bývají na místě atd.)</i>	

**Dotazník vzdělávacích potřeb vedoucích kroužků sportovního oddělení
Salesiánského střediska mládeže – domu dětí a mládeže v Brně-Žabovřeskách**

Milá animátorko, milý animátore,

obracím se na Tebe s prosbou o vyplnění tohoto dotazníku, jehož vyhodnocení se stane jedním z podkladů pro moji diplomovou práci na téma “Rozvoj kompetencí pedagoga střediska volného času”.
Vyplnění dotazníku zabere ca
5-10 minut.

Dotazník je anonymní, jeho pečlivé a pravdivé vyplnění pomůže reflektovat a dále rozvíjet oblast vzdělávání nás, animátorů, ve Středisku.

Děkuji předem za Tvůj čas a spolupráci.

Radek Komínek

Pracuji ve Středisku jako:

- a. dobrovolník
- b. externí zaměstnanec (na DPP/DPČ)
- c. interní zaměstnanec (na HPP)

Můj věk:

- a. do 20 let
- b. 21 – 30 let
- c. 31 – 40 let
- d. 41 – 50 let
- e. 50 + let

Jaké je Tvé dosažené vzdělání týkající se vedení zájmového kroužku:

(např. kurz – pedagogické minimum)

Jaké jsou Tvé dosavadní zkušenosti týkající se vedení zájmového kroužku:

(např. dlouholetý hráč fotbalu týmu FC Svatka a trenér kroužku fotbalu ve Středisku 2 roky)

Jak dlouho děláš vedoucího zájmového kroužku:

- a. méně než 1 rok
- b. 1-2 roky
- c. 3-5 let
- d. 6-10 let
- e. 11 a více

Pocítuješ potřebu vzdělávat se v oblasti spojené s vedením zájmového kroužku u nás?

- a. ANO
- b. NE

Pokud ne, tak prosím upřesnění, z jakého důvodu:

- a. nemám chuť se dál vzdělávat
- b. mám nabyté dostatečné vzdělání
- c. mám touhu se dál vzdělávat, ale nemám to čas
- d. dělám to jen letos, nechci do toho více investovat
- e. aktuálně studuji v oblastech, ve kterých potřebuji
- f. jiné ... (napiš) ...

Jakou je míra Tvé potřeby vzdělávat se v níže nabízených oblastech?

(zaznač v každém řádku křížkem míru Tvé aktuální potřeby)

Vzdělávací potřeba	Míra potřeby			
	Žádná	Mírná	Značná	Vysoká
teoretické znalosti dané aktivity/sportu				
metodika dané aktivity/sportu				
komunikace s dětmi				
komunikace s rodiči				
přístup k dětem se speciálními vzdělávacími potřebami				
motivace dětí				
organizační schopnosti				
vedení třídní knihy, absence dětí				
poskytnutí PP a ošetření dětí při zranění				
znalosti a dovednosti z oblasti psychologie (např. věková specifika dětí, rozdílné temperamenty dětí ...)				
BOZP, bezpečnost na místě konání kroužku				
salesiánský výchovný přístup (preventivní systém)				
wellbeing				

Je nějaká další oblast, která není uvedena výše a vnímáš, že by ses v ní rád/a vzdělával/a? Pokud ano, jaká?

- a. ANO (doplň oblast ...)
- b. NE

Vyber maximálně 3 způsoby profesního vzdělávání, které preferuješ:

- a. samostudium
- b. návštěvy hodin kolegů-animátorů, vzájemné hospitace
- c. exkurze do jiného střediska mládeže/sportovního klubu apod.
- d. setkání s dalšími animátory, vzájemné sdílení toho "co nám funguje"
- e. e-learning/webináře
- f. trenérský seminář/workshop
- g. Jiné:

Jaké časové možnosti máš a preferuješ pro vzdělávací aktivity (vyber max. 3 možnosti):

- a. samostudium (přizpůsobím si sám sobě)
- b. krátký (1-3 hod)
- c. půldenní (ca 4 hodiny) všední den
- d. půldenní (ca 4 hodiny) víkend
- e. jednodenní
- f. vícedenní
- g. týdenní

Jaký je Tvůj postoj k financování vzdělávacích akcí:

(je-li možné hradit vzdělávací akci z dotací, tzv. šablon, většinou Středisko přispívá větší poměrnou částí kurzovného)

- a. jsem ochotný/á si zaplatit celou částku, peníze pro mne nejsou problém
- b. jsem ochotný/á se spolupodílet ve větší míře na úhradě vzdělávací akce (zaplatím větší část nákladů)
- c. jsem ochotný/á se spolupodílet ve menší míře na úhradě vzdělávací akce (zaplatím menší část nákladů)
- d. nemohu si dovolit momentálně dávat žádné finanční prostředky na mé další vzdělávání

Moje současné vzdělávací potřeby jsou řešitelné:

- a. existující nabídkou (např. kurzy různých vzdělávacích institucí – Lužánky nebo sportovní asociace apod.)
- b. potřebou návrhu a uskutečnění u nás (zkus stručně popsat, co by to mělo být 2-3 větami)

Kolika a jakých vzdělávacích akcích ses v posledních 12 měsících zúčastnil/a?

Uvítám jakékoliv Tvoje další připomínky či komentář týkající se oblasti vzdělávání u nás ve Středisku:

Příloha č. 5 – Podklady ke strukturovanému rozhovoru před rozvojovou akcí

Podklady ke strukturovanému rozhovoru PŘED rozvojovou akcí

cíl: zjistit úroveň kompetencí před workshopem

1. Absolvoval/a jsi nějaký kurz zdravotní péče nebo podobně zaměřený kurz?
2. Před jakou dobou a v jakém rozsahu?
3. Je nějaká další skutečnost, která ovlivňuje Tvé kompetence v oblasti PP a ošetření zranění?
(např. medik, lékař, zdravotní sestra, blízcí příbuzní zdravotníci apod.)

(dle pojmenovaných a hodnocených kompetencí 5.3. Zná základy zdravotní péče a BOZP - další otázky)

4. 5.2.1.a Víš, kde je nejbližší lékárnička?
5. 5.2.1.b a dokážeš ošetřit jednoduchá zranění?
(3 konkrétní příklady: odřeniny, bodnutí včelou, podvrtnutý kotník).
6. 5.2.2. Víš, jak přivolat RZP?
7. 5.2.3. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?
8. 5.2.4. Víš, koho informovat, v případě úrazu?
9. 5.2.5. Víš, kde najde v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku?
10. 5.2.10. Umíš vhodným způsobem seznámit s bezpečnostními riziky klienty kroužku?

Chceš něco dalšího doplnit k tématu?

Příloha č. 6 – Podklady ke strukturovanému rozhovoru po rozvojové akci

Podklady ke strukturovanému rozhovoru PO rozvojové akci - workshopu Save the Life

cíl: zjistit úroveň kompetencí PO rozvojové akci

1. Obsah vzdělávací (rozvojové) rozvojové akce byl pro mou pedagogickou činnost přínosný:

Rozhodně ANO   Spíše ANO   Spíše NE   Rozhodně NE

2.   Zdůvodnění – proč?

3.   Lektori předávali informace zajímavým způsobem: (tzn. předávání informací
lektora
mě zaujalo)

Rozhodně ANO   Spíše ANO   Spíše NE   Rozhodně NE

4.   Zdůvodnění – jak?

5.   Workshop (metodu) ostatním doporučuji:

Rozhodně ANO   Spíše ANO   Spíše NE   Rozhodně NE

6.   Zdůvodnění – proč?

(dle pojmenovaných a hodnocených kompetencí 5.3. Zná základy zdravotní péče a BOZP - další otázky)

7.   5.2.1.a Víš, kde je nejbližší lékárnička?

8.   5.2.1.b a dokážeš ošetřit jednoduchá zranění?
(3 konkrétní příklady: odřeniny, bodnutí včelou, podvrtnutý kotník).

9.   5.2.2. Víš, jak přivolat RZP?

10.   5.2.3. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

11.   5.2.4. Víš, koho informovat, v případě úrazu?

12.   5.2.5. Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku?

13.   5.2.10. Umíš vhodným (srozumitelným) věku, způsobem seznámit s bezpečnostními riziky klienty kroužku? (Děláš to? Pokud ano, kdy?)

14.   Chceš něco dalšího doplnit k tématu?

Příloha č. 7 – Přepisy rozhovorů před rozvojovou akcí – respondent 1, 2, 3, 4

Přepis rozhovoru s respondentem 1

Výzkumník

Tak zapnul jsem nahrávací zařízení, a ještě jednou se chci zeptat, jestli je v pořádku, že je tento rozhovor zaznamenán a v anonymní podobě bude použit v mé diplomové práci, výsledky z toho budou použity.

Respondent (1)

Ano, souhlasím s tím, aby tento rozhovor byl zaznamenán.

Výzkumník

Děkuji. První otázka. A absolvoval si nějaký Kurz zdravotní nebo podobně zaměřený kurz?

Respondent (1)

Ano, zhruba před rokem jsem absolvoval Kurz zdravotníka zotavovacích akcí.

Výzkumník

Pamatuješ si ještě, jaký je to rozsah časovej nebo denní nebo týdenní? Nebo jaká je.

Respondent (1)

Je to dva víkendy? Jestli mě paměť neklame, tak 48 hodin. To se teďka nejsem jistej.

Výzkumník

Jo. Super.

Výzkumník

A je ještě nějaká další skutečnost, která by mohla ovlivňovat tady tyto tvé kompetence v oblasti první pomoci a ošetření zranění, jako například, nevím, rodiče jsou lékaři nebo zdravotní sestra nebo nějakí tvoji blízcí příbuzní prostě, jestli kromě toho kurzu ještě máš nějaký spojení se zdravotnictvím nebo prostě s tou profesí?

Respondent (1)

Asi spíš ne.

Výzkumník

Dobře, tak jdeme na další otázku a na další oblast otázek, jinak já na ty otázky nebudu nějak reagovat. Jako jestli je to správně nebo špatně, protože jednak předpokládám, že se to dozvíme zítra na tom workshopu a jednak potom prostě, abych neovlivňoval dál, jo, tvoje vzdělávání, takže jenom abys věděl.

Tak další otázka, ty vedeš ve středisku nebo podílíš se na vedení kroužku volejbalu? Chci se zeptat, víš, kde je nejbližší lékárníčka v těch prostorech, kde se pohybuješ?

Respondent (1)

Oficiální středisko a tak to bych hledal na recepci, nicméně, kdyby byla nějaká krizová situace, tak nosím jednu u sebe vždycky. Takže asi ta, co nosím u sebe, tak to bude vždycky nejbliž jakákoliv, blízko jiná.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Další otázka, dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? Například tyto tři: odřenina, když se třeba ve volejbale pohybujeme venku, tak na tom umělým povrchu to bývá celkem častý nebo mohlo by být třeba bodnutí včelou nebo podvrtnutý kotník. Můžeš se vyjádřit ke všem tady těm příkladům jednoduchých zranění?

Respondent (1)

Tomu třetímu jsem nerozuměl.

Výzkumník

Odřeniny, bodnutí včelou a podvrtnutý kotník.

Respondent (1)

Jo, myslím si, že zvládnul ošetřit všechny tři tyto zranění. První odřeniny, tak to se vydezinfikuje a pokud to dítě sportuje dál, tak bych to zalepil. A bodnutí včelou tak ideálně chladit. A záleží na tom, kde to, kde to bodnutí bude a jestli to dané dítě je alergik podle toho případně nebo obecně, jakou má reakci, to dítě často nemusí vědět samo, že je alergické, tak podle toho, když tak zavolat záchranku. No a poslední varianta bylo vyvrtnutý kotník. Jestli mě paměť neklame nebo.

No, a tam bych to nejspíš zafixovalo, aby to jenom ideálně zabránit tomu, aby to natékalo, pokud by se to nějak výrazně zhoršovalo, samozřejmě bych zavolal záchranku. Asi tak.

Výzkumník

Děkuju. Další otázka, víš, jak zavolat rychlou zdravotnickou pomoc?

Respondent (1)

Bud' vytočím číslo 155 na mobilu, nebo přes aplikaci záchranka, kterou mám na ploše.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Tak další otázka. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu, když se stane v kroužku ve středisku.

Respondent (1)

U nás v kroužku to je tak, že já jsem jenom asistent. To znamená, že většinou to nahlásím hlavnímu vedoucím toho kroužku a věřím, že to, nebo pokusím se tam napsat něco ve svého, aby to když tak nahlásil on. Nicméně mělo by se to hlásit, jestli se nepletu, na recepci.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Další otázka taky s tím souvisí. To bylo zaznamenání informace o úrazu. Víš, koho informovat v případě úrazu? Ty už jsi něco řekl, klidně to zopakuj, nebo jestli tě napadáš, někdo další.

Respondent (1)

Záleží na velikosti úrazu. První, koho bych, no, první, koho jsem většinou informoval, většinou to byl jediný člověk, tak byl hlavní vedoucí v tom kroužku. Pokud by to bylo ještě něco nebo něco větší, že by tam byla i ta záchranka, tak by to určitě řekl na recepci, aby to předali, aby se to co nejrychleji dostalo k vedení střediska, protože dost často se stává, že co nás určitě na kurzu, tak se dost často stává, že rodiče se dozví, že jejich dítě je v nemocnici a okamžitě volali do střediska, co se stalo a tam nic nevíte, že na recepci by to nahlásil. No, a pokud by se do té nemocnice, tak nejspíš bych ale i rodičům, ale to nevím dopředu, jak bych v té situaci reagoval, protože bych mohl taky zpanikařit.

Výzkumník

Dobře, díky. Další otázka je, už bylo řečeno, že jsi vlastně asistent, nejseš ten hlavní vedoucí, ale vlastně nevím, jestli někdy byl v informačním systému střediskovým, jako kde je docházka, třídnice a nějaký další informace, přesto tu otázku položím. Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech z kroužku?

Respondent (1)

A ano, teďka nedávno jsem právě, když jsem se hlásil na zítřejší Kurz, tak jsem se do toho systému asi tak po roce podíval a zjistil jsem, že tam mám tuhle tu možnost a teďko si pamatuju tu cestu, jak se to dá vypsát.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Předposlední otázka, umíš vhodným způsobem seznámit s bezpečnostními riziky děti kroužku?

Jenom doplním, vlastně na začátku školního roku nebo pokaždé, když tam dítě přijde nové dítě, třeba teď v pololetí se to může stát, tak by mělo být seznámeno s nějakou, s pravidly toho kroužku a s bezpečností i toho kroužku a toho prostoru, ve kterém se pohybujete. Takže na toto cílí ta otázka, jestli umíš vhodným způsobem seznámit děti s bezpečnostními riziky v tom daným kroužku?

Respondent (1)

Teda. Pevně doufám, že ano, nebo tam jedu podle předpisů nebo být řečeno, co mně bylo řečeno, že tam mám říct, tak to většinou říkám, nicméně mě nenapadá jediný případ, kdyby se otestovalo to, co jsem řekl, že, nebo kdyby se projevilo něco, na co jsem zapomněl, protože to

by ta krizová situace musel nastat. A naštěstí na našem kroužku náš kroužek byl velmi poklidný a k žádné takovéto situaci tam zatím nedošlo.

Výzkumník

Děkuju. Tak takhle je to všechno. Jestli tě napadá něco tady k tomu tématu ještě, takhle, co by si myslíš, že by mělo zaznít? A ať už jsem položil otázku, nebo ne.

Respondent (1)

Asi ani ne, nebo takhle, nenapadá mě nic.

Výzkumník

Dobře.

Přepis rozhovoru s respondentem 2

Výzkumník

Tak (oslovení) ještě jednou, protože teď jsem zapnul nahrávací zařízení se Tě ptám, aby to bylo všechno v pořádku, jestli souhlasíš s tím, že bude tento rozhovor nahranej, zaznamenanaj a já jeho výsledky v anonymní podobě bych potom použil v diplomové práci.

Respondent (2)

Áno, súhlasím.

Výzkumník

Děkuji. Tak (oslovení)i, chci se Tě zeptat, jestli jsi absolvoval v minulosti nějaký kurz zdravotvědy nebo podobně zaměřenej kurz?

Respondent (2)

No vlastne ja študujem všeobecné lekárstvo tu v Brne a teda som mal v prvom ročníku súčasť balíka vlastne toho štúdia aj k tomu pomoc. Takže vlastne nejaké základy tam mám, aj keď si už na to až tak dobre nepamätám, ale niečo tam je minimálne v pasívnej pamäti.

Výzkumník

Super dobře, tak to je výborný. Odpověděls na 3 otázky zaraz (smích).

Výzkumník

Dobře, tak (oslovení), teď přeskočím k takovým praktickým věcem, tys byl na kroužku fotbalu a vy jste se pohybovali na hřišti, možná jste byli i v sále pod kostelem.

Respondent (2)

Áno.

Výzkumník

Nevím vlastně, jestli byl, se účastnil Úvodního setkání, kdy probíhalo školení BOZP a kdy bylo nějaký seznámení s bezpečností.

Respondent (2)

Jo, bol som tam.

Výzkumník

Jo, tak se Tě chci zeptat i to chce víš, kde je nejbližší lékárnička pro ty dva prostory, pro hřiště a pro sál pod kostelem. Jakože kdyby se něco stalo a potřeboval bys někoho ošetřit, tak kam bys mířil?

Respondent (2)

Tak lékárnička je, neviem, ako sa volá tá miestnosť, ale vlastne kde sú aj tieto náradie pre hokejbalistov, brankárska výstroja, tak vlastne v tej, neviem, či je recepcia.

Výzkumník

Půjčovna, půjčovna.

Respondent (2)

Tak myslím, že tam je lékárnička a potom a potom vedľa baru sú také dvere pri sale pod kostolom a tam by mala byť, keď si dobre pamätám na to.

Výzkumník

Okej, děkuju za odpověď, Lukáš, ja to nebudu komentovat, jestli já to vidím jako správně nebo špatně z toho důvodu, abych dal prostor tomu workshopu a těm věcům, kterým se tam budeme věnovat, takže promiň, že nereaguji teďka, ale má to svůj důvod. Jo?

Respondent (2)

Jo, jo v pohode.

Výzkumník

Tak druhá otázka. Jestli dokážeš ošetřit nějaká jednoduchá zranění, který můžou nastat při tom tvým kroužku fotbalu, tzn. nějaká odřenina, jo, na umělým povrchu nebo v létě to může být bodnutí včelou třeba , podrážnutý kotník, představme si třeba tyto tři případy, jo? Jestli bys dokázal ošetřit.

Respondent (2)

Tak ako základnú prvú pomoc by som mal vedieť.

Výzkumník

Můžeš třeba ve stručnosti okomentovat, můžeš jen ve stručnosti říct, jak bys třeba postupoval - odřenina. Jako jednou větou.

Respondent (2)

Tak asi by som najprv zanalyzoval, či ide o nejakú hlbokú ranu alebo čisto, že či to je od... Nejaké krvácanie by bolo, tak by som využil vlastne tlak na radu a tým by som nejak sa snažil zastaviť krvácanie, keby to bolo akože v menšej miere, tak by som klasicky zobral daného hráča alebo nejak tak smerom k lekárničke a by som to najprv vydezinfikoval, vyčistil od piesku pravdepodobne, keďže tam máme nejaký ten umelý povrch a následne by som to prelepil, aby sa zabránilo infekcii, čiže to by som akože vykonal pri odreninách, pri bodnutí včelov by som asi, postupoval by som sa stratil. Opýtal jeho dieťa náhodou alergické na bodnutie včelov dosť, dosť závaží, ak nie, tak asi by som to tiež vydezinfikoval nejak a prelepil, sledoval, že či to neopuchne náhodou alebo nejaké iné symptómy, lebo dieťa pravdepodobne ani nevie niekedy, či je alergické alebo nie, ak by náhodou bolo aj alergické, tak by som okamžite volal sanitku na prevoz do nemocnice. Čiže to by bol postup. A tretí bol vytknutý kotník? Tuším?

Výzkumník

Ano, ano.

Respondent (2)

Tak asi by som dal nejaké obklady, aby to neopuchlo viacej. Ja by som šiel s tým k lekárovi, by som videl, by som videl akože, že to vyvrtol, či že zle stúpil. Nejaké obklady, zafixoval by som, by som k lekárovi, aby sa vyjadril či to nieje náhodou ... (špatná nahrávka).

Výzkumník

Dobře. Děkuju. Tak další otázka je, jestli víš, jak přivolat rychlou záchrannou pomoc, zdravotickou.

Respondent (2)

Áno, áno, viem, viem presný postup.

Aj otázky, aké. Mám teraz povedať, hej? Ako by som postupoval?

Výzkumník

Můžeš, ano.

Respondent (2)

Áno, tak volal by som na 155. Vlastne by som sa predstavil, že kto som, kde som, že kto je so mnou. Kto potrebuje tú pomoc. A by som vlastne dal tie základné otázky, vlastne odpovede na základné veci a vlastne by som ostal na telefóne a dispečer by mal už ubezpečoval alebo by sa pýtal na nejaké otázky, ktoré ho zaujímajú.

Výzkumník

Dobře. Díky. Další otázka je, jestli víš, kde a jak zaznamenat informace o případném úrazu, který se stane při kroužku?

Respondent (2)

Asi neviem. Toto, toto neviem. Určite je nejaká kniha úrazov, ale kde presne je tá kniha, tak to absolútne netuším. Asi bude tiež tam, asi by som sa opýtal.

Výzkumník

Děkuju. Další otázka je, jestli víš, koho informovat v případě úrazu?

Respondent (2)

No v prípade úrazu by som informoval najprv vedúceho krúžku, keďže ja nie som vedúci krúžku. Niečo sa také stalo, potom by som určite informoval rodičov, lebo určite potrebujú vedieť o zdravotnom stave svojho dieťaťa, že niečo sa také stalo, poprípade, že sme išli do nemocnice alebo že sme ošetrili.

A taktiež by som ubezpečil aj vedúceho športového toto oddelenia.

Čiže tieto 3 osoby by som upovedomil.

Výzkumník

Dobře. Děkuju. Predposlední otázka, jestli víš, vím, že seš tam jako asistent, ale jestli víš, kde v informačním systému, nevím, jestli jsi jako asistent měl vůbec příležitost do něj nakouknout, jestli víš, kde v informačním systému najdeš zdravotní informace o dětech ve vašem kroužku.

Respondent (2)

Vôbec netuším, netuším, nikdy som sa s tým nehral, niako extra, neviem. Vaším systémom, čiže neviem povedať.

Výzkumník

Dobře, v pořádku. Poslední otázka. Tys vlastně, pokud si to pamatuju dobře, tak si naskakoval do kroužku později, nebylo to úplně v září.

Respondent (2)

Áno.

Výzkumník

Vlastně na začátku kroužku v září nebo když přijde nové dítě i teď v pololetí, tak má proběhnout seznámení dětí s nějakými bezpečnostními riziky, které mohou nastat.

Jestli umíš nějakým vhodným způsobem seznámit s bezpečnostními riziky ty děti na kroužku?

Respondent (2)

Čo ja viem, tak niečo, by som povedal, nejaké základné veci, čo mi príde akože taký sedlácky rozum, ako sa hovoril Slovensku, ale nejakو konkrétne, že čo by som mal povedať naozaj tak nejaký, nejaký manuál alebo niečo také, tak určite toto neovládam.

Výzkumník

No a dokázal bys teda , jak tys říkal nějakým selským rozumem třeba jednu, dvě věci říct?

Respondent (2)

Jo a tak by som, tak by som povedal, že tu nespĺňa nejakej úrovni nejaká ich stred, že si tu chceme každý len zahrať a niečo sa naučiť, zlepšiť vo futbale, takže každý, aby hral s rozumom, aby zbytočne nehral nejakو tvrdo, nekosil, nešmýkal sa alebo nejakو, aby neohrozil svojho kamaráta alebo protivníka. Tak 1, že to by som asi toto robil potom. Určite by som upovedomil, aby dbali na pokyny vlastne toho vyučujúceho, toho asistenta alebo vedúceho, lebo väčšinou, keď vystrájajú a je tam chaos a tak, to je najlepšia možnosť, kedy si môžu niečo prihodiť, nejaké zranenie.

Čiže toto napríklad. Čo ja viem, pri futbale, ešte brankára by som ubezpečil, aby nejakو chytal tak, aby si nezlomil nejaké prsty alebo. No niečo také by som, čo neviem presne teraz mi taký napadá.

Výzkumník

Fajn, já jsem prošel všechny otázky. Moc díky. Tímto bych zakončil oficiální část rozhovoru, vypínám nahrávací zařízení.

Přepis rozhovoru s respondentem 3

Výzkumník

Tak, záznamové zařízení zapnuto. Souhlasíš s tím, aby tento rozhovor byl zaznamenanej a jeho výsledky byly použity v anonymní formě v mojí diplomové práci?

Respondent (3)

Ano.

Výzkumník

Absolvovala jsi už někdy v minulosti nějaký kurz zdravovědy nebo podobně zaměřený Kurz?

Respondent (3)

No, asi v 18ti, takže dávno. Dávno.

Výzkumník

I vzhledem k tomu, že to bylo dávno, pamatuješ si zhruba, jaký to byl časový rozsah?

Respondent (3)

V rámci červeného kříže to bylo, zdravotník zotavovacích akcí.

Výzkumník

Jo, takže takovýto, v uvozovkách klasický, třeba zhruba čtyřicetihodinový.

Respondent (3)

Že to byly dva víkendy nebo celý víkend jeden.

Výzkumník

Dobře. A je nějaká další skutečnost, která by mohla ovlivňovat tady ty tvý kompetenci v oblasti první pomoci, jako že třeba rodiče jsou zdravotníci nebo nějakej blízkěj příbuznej ...

Respondent (3)

Ne, vůbec, naopak.

Výzkumník

Nebo že bys byla prostě v kontaktu s tímto tématem. Okay tak přecházíme k nějakým praktickým otázkám. Víš, kde je, představ si, že seš na svém sportovním kroužku, a víš, kde je nejbližší lékárníčka? Nebo jestli se pohybuješ na hřišti, tak mi řekni, kde bys šla pro nejbližší lékárnačka.

Respondent (3)

Pohybují se teď v zimě v sále pod kostelem, tak tam je na starým baru lékárníčka za dveřma, když jsme na hřišti, tak v horní budově nebo na recepci využíváme lékárníčku.

Výzkumník

Super, děkuju. Dokážeš ošetřit jednoduchý zranění? Představme si tři případy, jo? A kdybys mě ve velmi stručně jednou až třema větama řekla, jak bys takový zranění ošetřila. Odřenina. Ať už seš v sále, nebo venku, na hřišti. To se tam stává, jako že děcka spadnou a odřou se. A druhý, druhý zranění bodnutí včelou a třetí zranění podvrknutý kotník.

Tak ta odřenina, jak bys v jednoduchosti?

Respondent (3)

No, tak v případě odřeniny bych ráno vydezinfikovala a pak bych ji osušila a následně bych ji tomu danému dítěti zalepila nebo udělala tak, aby se vlastně do té rány nedostala žádná nečistota a mohl prostě v pořádku odejít domů. Informovala bych rodiče, napsala bych to do zdravotního deníku.

Řešila bych, jestli dítě v šoku, jestli s námi komunikuje, jestli jako snažila bych se ho spíš uklidnit a i rozebrat, udržovat s ním kontakt. Pozitivní, že to neznamená, že nemusí sportovat.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Tak to je odřenina. A potom bodnutí včelou.

Respondent (3)

No, v první řadě bych se snažila zeptat toho dítěte, jestli má alergii na bodnutí včelou. A pokud jsme tam dva, tak bych chtěla, aby zjistil ten druhý v systému, jestli není tato informace nějak zaznamenána. Ve zdravotním spisu toho dítěte. Pokud není alergický na bodnutí hmyzem, tak bych spíš tu ránu dala pod studenou vodu nebo bych se snažila najít cibuli a řešila bych to takhle babsky, jenom zase, nechala bych dítě v klidu. Někde se děje. Sledovali bysme, jestli se otok zvětšuje, zmenšuje.

Sledovali bysme vývoj. V případě, že by to dítě bylo alergické, tak bych nebo mělo s tím závažné, že právě tohle to může způsobit nějaké komplikace, tak bych řešila, řešila, jestli máme tady proti nějakéj přípravek, že na táborech třeba musíme při sobě přibodnutí hmyzem, že tam je součástí lékárničky, tak bych si zase četla příbalový leták. Jestli to. Případně volala rodiči, konzultovala dle naléhavosti situace, když by to bylo třeba v krku nebo něčem, tak bysme volali rychlou. Tak za mě.

Výzkumník

Okay super. Díky. A poslední zranění, podvrtnutý kotník?

Respondent (3)

Tak s tím to mám jako ten zase jako zkušenost, maximálně tak svou, když jsem byla dítě, že jsem si zvrtila kotník, tak dát to dítě někam do klidu, aby s tím nehýbalo, zjistit, kde ho to bolí a možná to nějak obinadlem stáhnout. Ale řešila bych, že bysme kontaktovali rodiče, aby si

pro dítě dojeli a šli s ním na rentgen, protože to může být zlomenina, může to být potvrknutina, nejsem lékař, nemůžu to vyhodnotit na místě, určitě mi dítě už dál nesportovalo v té aktivitě.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Tak další otázka, víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

Respondent (3)

Jo. Můžu jenom číslo 155. Mám s tím dobrou zkušenost, že poradí, že třeba vlastní děti, že tam nevolá člověk, až když je v krizi, ale i třeba, když děti mají dlouho teplotu a nezabírají jim prášky. Jako volat, jestli mám jet nebo co, takže i na poradenství naopak.

Výzkumník

A takhle se zraněním máš zkušenost, žes volala rychlou?

Respondent (3)

Volali jsme ne jenom tady, ale jako že jsme volali v rodině a přijeli jako mám, takže mám tam dobrou zkušenost, že to funguje a že to není ostuda, nebo že vlastně někdy to vypadá, že to je nějaká ne jako tepna, ale že to vypadá podle té krve jako děsivě, ale že se to za chvíli zatáhne. A že i rána, která vypadá, že člověk vykrváčí, tak za chvíli se sama bílejma krvinka zatáhne a pak oni sice přijedou, ošetří to, neboť odvezou na šití, ale že, že člověk musí zachovat i v tom třeba chladnou hlavu a uklidnit i toho dotyčného, že to, že křičí, brečí, neznamená, že umírá.

Výzkumník

Oukej. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu, když se stane na kroužku nějakéj?

Respondent (3)

Používáme k tomu tady deník, zdravotní deník a píšou se tam informace o tom dítěti, kde se to stalo, v kolik hodin, co se stalo, co se na to použilo, kdo to ošetřil, takže ano, používáme.

Výzkumník

A ten deník, víš, kde se nachází, když chceš zapsat?

Respondent (3)

Ted' se nachází na recepci, protože nejede dlouhodobě půjčovna jako s danou osobu, takže na recepci bych to zapisovala.

Výzkumník

A víš, koho informovat v případě úrazu? Nebo když se něco stane? Koho bys informovala nebo koho informovávalš.

Respondent (3)

Tak v případě úrazu, který se takhle značí, že už to je opravdu nějaká, nechci říct banalita, že dítě někdo srazil míčem jenom, ale je to něco už takhle závažného, cos jmenoval, tak bych kontaktovala rodiče toho nebo zákonného zástupce, máme tu děti z dětských domovů, zákonného zástupce v systému a tím, že jsem vedoucí pozice, tak tam úplně nemám asi teďka jako informace, že bych informovala někoho konkrétního, ale často třeba se o tom tady sdílíme, takže mezi zaměstnancema, že myslím si, že bych třeba tobě jezdila tu informaci případně řediteli, když by šlo úplně o něco závažného, že jsem každé záchranka, tak bych třeba řekla i recepci, aby věděli, že třeba, kde jsme, aby uměli nasměrovat.

Výzkumník

Dobře. Víš, kde v interním informačním systému najdeš zdravotní informace o dětech svého kroužku?

Respondent (3)

Vím.

Výzkumník

Poslední věta, poslední dotaz, umíš vhodným způsobem seznámit děti v kroužku s bezpečnostními rizikama, který mohou nastat během kroužku?

Respondent (3)

Děláme to. Každý rok mě překvapí, kolik další děti věci objeví, který jsme třeba nejmenovali a je napadají, jo, takže připadne mě, že se vlastně rok co rok zvětšuje, ty rizika, který si uvědomujeme, že hrozí, a jedna věc je, že s tím seznámíme, druhá věc je, jestli to vlastně stačí jednou za rok, že pak třeba před tou danou aktivitou, když skáčeme přes švédskou bednu nebo něco, tak znovu vysvětlujeme bezpečnost nebo směr kotrmelců, aby se nesrazili, a pak stejně jako tím, že jsme tam ve dvou, tak se snažíme dělat nějakou podporu při té činnosti, abysme zase ještě zamezili nějakým rizikům.

Výzkumník

Dobře. Tak to je všechno. Děkuji ti.

Přepis rozhovoru s respondentem 4

Výzkumník

Zapínám nahrávací zařízení a chci se tě zeptat, jestli souhlasíš s tím, že tady ten rozhovor bude znamenán a ...(respondent skáče do řeči výzkumníkovi) ... souhlasím ... Výzkumník pokračuje ... A jeho výsledky budou v anonymní podobě použity v mé diplomové práci.

Respondent (4)

Ano. Souhlasím.

Výzkumník

Děkuju. Tak první otázka. Absolvovala jsi někdy nějaký kurz zdravotní nebo podobně zaměřený kurz?

Respondent (4)

Absolvovala tak 11 let zpátky. Bylo to tady u nás ve Středisku a pořádali to Lužánky a bylo to dělaný zážitkovou formou, což bylo úplně super. A na závěr bylo teda, my jsme dělali test a dostali jsme osvědčení o tom, že můžeme dělat zdravotníka zotavovacích akcí.

Výzkumník

Vzpomeneš si zhruba, v jakým to bylo rozsahu jako časovým? Jestli to byl den, dva?

Respondent (4)

To bylo aspoň, my jsme byli na bazénu, takže to bylo fakt jako, myslím si, že to byly aspoň čtyři dny, celý, od rána do večera. No, jako myslím si, že to bylo 40 hodin. Já si myslím, že na tom osvědčení to mám napsaný, v jakém rozsahu.

Výzkumník

Myslím, že teď tak nějaké až 30–50 hodin.

Respondent (4)

Myslím si, že to tak bylo.

Výzkumník

Je nějaká další skutečnost, která ovlivňuje aktuálně tvoje kompetence v oblasti první pomoci a ošetřování dětí nebo mladých, jako například tím myslím, že tvoji rodinní blízcí příbuzní pracují ve zdravotnictví a máš s tím nějaký kontakt nebo něco podobného?

Respondent (4)

Ne, ne. Nikdo.

Výzkumník

Okay. Tak a teď už nějaký praktický otázky. Víš, kde je nejbližší lékárníčka? Myšleno pro ten, pro ty místa, kde probíhá tvůj nějaký sportovní kroužek, jo? Takže hřiště nebo tam, kde se pohybuješ v tělocvičnách.

Respondent (4)

Na hřišti, tak chodím na půjčovnu.

Když jsem tady v učebně, tak to je mám tady za rohem (smích), ale když jsem třeba na Sirotkové v tělocvičně nebo na Babáka, tak tam vůbec nevím, kde nějaká lékárníčka je a nenosíme si ani s sebou ty na ven.

Výzkumník

To je pravda.

Respondent (4)

Jakože tam bych šla asi prostě za tím správcem, co tam je, nebo školníkem a asi pak bych se domáhala nějakýma ... Možná bychom si mohli nosit s sebou, že?

Výzkumník

Možná to je dobrá zpětná vazba.

Respondent (4)

Jo. A dole v sále je v kuchyňce, vím, že, anebo bývala kdysi za barem, to nevím, jestli tam ještě, ale vím, že v kuchyňce mají lékárníčku.

Výzkumník

Okej. Díky. Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? Představme si takový tři jednodušší příklady.

Když jste tady na hřišti nebo v tělocvičně, tak taková odřenina, jo, na volejbal, to je raz dva, že? A druhý příklad, když jsme venku, tak bodnutí včelou a třetí příklad podvrtnutý kotníkej jo, tak takový jenom první, stačí jednou, dvěma, maximálně třema větama, jak bys postupovala.

Respondent (4)

Tak odřenina, tak to pošplíchám, postříkám to nějakou dezinfekcí, no, a když to je taková jako jenom slabá, že spíš jako taková ta, z té trávy, taková ta spálená a třeba to moc nekrvácí, tak to prostě ani moc nezakrývám něčím, nechám to radši dýchat. A když z toho samozřejmě valí krev nebo tak, jak normálně překryju náplastí. Bodnutí včelou, tak záleží, kam to bodnutí včelou by bylo. Kdyby to bylo do jazyku, tak volám rychlou, chladím nějak asi kolem, prostě nebo asi do pusy bych mu dala, když jsme ve Středisku, tak tady bych asi něco studenýho sehnala, asi bych mu strčila dopustit něco, ať si cucá kostku ledu, prostě ledňáčka nebo něco, já nevím, to bych asi udělala. A volala bych rychlou teda, no, a pokud je to někde běžně, tak

bych vytáhla žihadlo. To i z toho jazyku bych vytáhla žihadlo a my jsme jako na táboře nebo doma dycky na to dávali cibulu, jo, takže tady bych cibulu asi nenašla, tak asi bych to zase jako chladila tu ránu, ne? A potom samozřejmě mám Fenistil gel nebo něco takovýho, potřela bych to Fenistil gelem. A pokud to dítě není alergický, tak bych to nechala asi tak jakože. Hotovo.

Pokud je alergický, tak tam je to horší, že jo, tak to bych se snažila sehnat Fenistil kapky nebo nějaký ten Zyrtek nebo něco takového bych mu to dala. Buď to dítě nenosí u sebe, že jo, pokud je nějak jako hodně alergický, že by tam hrozil anafylaktický šok, jako že mě řekne to dítě, že fakt je hodně, tak zase volám rychlou jako, minimálně se poradím, co mám dělat, že jo.

Výzkumník

Ok, tak to byla druhá a třetí podvrtnutý kotník?

Respondent (4)

Jo, tak potom ten podvrtnutý kotník dělám tak, že to dítě popadnu a strčím mu nohu do umyvadla (smích) a chladím. Případně pokud máme ty chladící typ, polštářky vychlazený, tak to taky na to dáváme, nohu zvednu, že jo, by ju neměl dole, aby ju měl nahoře, chladíme, chladíme, no a pak to nějak obvážu, abych to zpevnila a většinou posílám k doktorovi s rodičema, volám rodičům nebo, nebo, nebo to dítě si zavolá sama, když už je velký a posíláme je, ať se jdou radši na ... jak se tomu říká? Mně poslední dobu vypadávají slova ... Na pohotovost, ať jedou, ať to z rentgenujou, jestli to je opravdu jenom vyvrtnutý kotník, anebo jestli tam třeba nejsou nějaký vázy natažený nebo něco natržený a tak. Asi tak, ale mně by asi teďka bodlo, jestli bys mi řekl, že jsem to řekla dobře (smích).

Výzkumník

Jenom doplňující otázku, že máš takovou zkušenost, jako že podvrknutý kotník, žes to pravděpodobně řešila zvlášť k tvé dlouholeté praxi, že?

Respondent (4)

No, jo. Jo, jo.

Respondent (4)

Jo, jo, jako, ale jako spíš, co se mně stává na kroužku, tak jsou obražený prsty.

Ani kotník ani tak ne, jako několikrát už se mě stalo, že ten míč, jak chytají, tak to. A už mám i zkušenost, že dřív jednou si pomalu, že jsem nad tím mávla rukou, ale taky jsme to ochladili. Já jsem mu to pak zafixovala, že jsem mu ty prostě stáhla k sobě, aby s tím nehýbal a říkám, to bude, já jsem tam obražený, no a za dva dny mi maminka napsala, že má zlomeninu a od té doby všechny (zdůrazněno slovo všechny) posílám už s tímto zraněním jako na pohotovost. A

ted'ka zase na začátku roku jsme měli jednu děvčicu, úplně to stejný, říkám běžte na pohotovost dneska s tím, no, tak za tři dny napsala, že ještě teda až za čtyři dny jste na pohotovost, s tím, že má to zlomený jako, takže, takže tam fakt vím, že prostě jakmile takhle spadne míč tak.

Výzkumník

Tak je to často.

Respondent (4)

Takže chladit, zafášovat a prostě jít na pohotovost. No, co s tím?

Výzkumník

Dobře. Děkuju. A další otázka. Víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

Respondent (4)

No, vím 155. (smích) Si musím dycky rychle říct ty čísla po sobě (smích)

Výzkumník

Ještě něco jako k tomu procesu, jenom kromě toho čísla, že bys, jakože vytočíš číslo 155?

Víš, něco jako, že by byl nějaký ...

Respondent (4)

Tak záleží asi, jaký to je, ale já si pamatuju ... (výzkumníkovi skáče do řeči otázkou)

Výzkumník

Že si představ si tu situaci, jako vytočím 155, něco se děje, nebo jestli se stalo, vytočíš 155.

Respondent (4)

Já řeknu, dobrý den, mám tady úraz, řeknu, kde to je a řeknu tam, co mám dělat, když nevím, že jo? Mně řeknou, že buď přijedou, nebo nepřijdou a porad' mi něco mají dělat, že jo. Od toho tam sou. (smích) Představím se. Řeknu jim, kde jsme, kde se to stalo, okolnosti toho, popíšu to, jestli to je takový, je to noha, tak která to je noha, že jo, jak to vypadá?

No, a když je v bezvědomí, tak nám taky říkali, že první máme zavolat.

Než začnete, jako že když zjistím, že nedýchá, tak i předtím jako zavolat, protože když už pak resuscituju, tak už nemůžu volat, že jo, když jsem sama teda jako. Takže vím, že mám vždycky první zavolat. A říct, co se děje. Popsat situaci! (smích)

Výzkumník

Dobře. A další otázka. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu? Když se stane něco na kroužku?

Respondent (4)

No, tak u nás na recepci je ta kniha úrazů, tak tam se to zaznamenává ideálně hned po kroužku, no.

Ideálně.

Výzkumník

Dobře, díky, další otázka. A je ... (skočí do řeči respondent)

Respondent (4)

Ted'ka, promiň, teda že to, ale to, tady na půjčovně žádná kniha není, že? Tady musíš vždycky utíkat z této budovy, musíš jít na tu recepci, já jsem to vždycky psala na recepci, ale přemýšlím jako člověk, když je tady, tak musíš běžet, no. Dobrý.

Výzkumník

Víš, koho informovat v případě úrazů? Neboli když se stane nějaký úraz, koho ze své praxe informuješ?

Respondent (4)

Tak první informuju rodiče. (chvíle ticha)

Asi tak všechno, jako záleží asi, jaký úraz jako je velkej, že jo, no, tak když je to něco jednoduchýho, tak to ani nevím, když je to odřenina, tak to rodič vidí, že si odřel koleno, tak to nevolám, že jo? Většinou, když třeba se stane, já to mám u těch starších děcek, že jo, tak ale kdyby byli mladší děcka, tak volám rodičům, že jo, a když jsou starší děcka, zavolají si sami, že jo, rodičům, takže informuju a pak chci většinou zpětnou vazbu, jestli jako, co s tím bylo, ať mně napíšu, co se s tím dělo, jestli měli nebo takhle, tak většinou mě napíšu aspoň ty děcka nebo rodiče zprávu.

No.

A když by to byl nějaký hodně velkej, že by sem musela jet rychlá, tak bych jako rychlou, tak bych informovala na recepci asi jako, že sem přijede rychlá. A to je tak asi všechno.

Výzkumník

Dobře.

Respondent (4)

Přemýšlím, jestli bych měla informovat ředitel o tom, asi ne? Nebo vedoucího sekce? To nevím, jestli jako mám informovat, asi ne, ne? To nemusím, ne. Musím? Nevím.

Výzkumník

Dobře.

Respondent (4)

Já bych neinformovala. Ale kdyby to bylo něco velkého, tak se to všichni dozví, že jo? Ale jako že první bych zavolám rychlou a informuju na recepci, že se něco stalo.

Výzkumník

Dobře, děkuju.

Respondent (4)

A pokud bych potřebovala pomoci, tak se tady vběhnu do Orcu a nějakýho si tam vytáhnu rychle nějakýho zaměstnance většinou, asi bych si vytáhla, někoho, kdo má nějaký kurz, kdyby potřebovala pomoci.

Výzkumník

Dobře. Poslední dvě otázky. Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech svého kroužku?

Respondent (4)

No, no. (souhlasné)

To vím, ale teď musela bych mít před sebou tu stránku. (myšleno webovou stránku z informačního systému)

Výzkumník

V pohodě, jestli víš, jak se k tomu dostaneš, případě, jestli se na ně díváš?

Respondent (4)

Tak rozkliknu si profil toho uchazeče a tam to je.

Výzkumník

Nemusíš to takhle lovit, ale jakože víš, jak se k tomu dostaneš, že?

Respondent (4)

Když to potřebuju zjistit, tak to vím.

Výzkumník

A poslední otázka je jednoduchá. Umíš vhodným způsobem seznámit děti na kroužku s bezpečnostními rizikama toho daného prostoru?

Respondent (4)

(delší chvíle ticha) Asi jo.

Výzkumník

A možná bych to ještě doplnil, jestli to děláš třeba, protože na začátku školního roku, nebo když přijde nějaký dítě v průběhu třeba teď pololetí máme, když přijde někdo nový, tak jestli je seznamuješ?

Respondent (4)

Asi jo, ale ne úplně nějak jako extra dopodrobna, jakože spíš tady ta bezpečnost je zahrnuta, jako tím ... (výzkumník skáče do řeči, uvádí možný příklad užívané praxe)

Výzkumník

Možná máte nějaká pravidla v tom kroužku.

Respondent (4)

Tím, že už fakt jako pracuju v těch sportovních kroužcích s velkýma děckama a nemám tam žádný jako fakt jako ADHD nebo něco takovýho. Tak je pravda, že úplně jako, že bych řekla, nesmíte tam dělat to a lízt tam to, abyste si neublížili, tak to úplně neříkám, to je pravda. No.

Výzkumník

Jak máš děti velký ve sportovních kroužcích?

Respondent (4)

13 plus. A tam už úplně jako asi nemám tu potřebu.

Ani nevím třeba na tom hřišti, co bych vlastně jim tam jako řekla, co nesmí dělat na hřišti. Jo (jako uvědomění nějaké situace), možná jediné, když děcka tam chystají třeba kůly, tak to jo, to vím, že to vím, že chci, aby to dělali ve třech a tam jim jako říkám, že si mají dát pozor, aby samozřejmě jako tam, jo, tam jako upozorňuju jakoby tak.

Jako spíš v průběhu toho kroužku, když vidím jakoby, že se třeba jakoby něco děje nebo takhle, tak to zmíním, ale na začátku asi úplně, že bych jako je takhle zahltila těma informacema, asi ne. Ale třeba kvůli, když chystaj, nebo že se sundávají, že jo, tak to jo, jako hlídám si a říká mi, jak to mají dělat a jak to, aby si neublížili jako v tělocvičně. Tam moc není jako čím by si tam ublížili, jo, jakože. No takže.

Jako v těch sportovních až, tak to úplně neřeším, teda, musím se přiznat. Protože, nemám zatím potřebu to tam řešit no.

Výzkumník

Jo.

Respondent (4)

Ptáš se na sportovní?

Výzkumník

Hm (myšlen souhlas). Jo.

Dobře, tak to je všechno. Děkuju ti moc.

Přepis rozhovoru s respondentem 1

Výzkumník

Já zapínám zase nahrávací zařízení a chci se tě zeptat, jestli souhlasíš s tím, aby tento rozhovor byl nahráván a jeho výsledky v anonymní formě byly použity v mé diplomové práci?

Respondent (1)

Ano, souhlasím s nahráváním tohoto rozhovoru.

Výzkumník

Děkuju. Tak (oslovení jménem), něco k workshopu Save the Life, který jsme absolvovali. První otázka, obsah té vzdělávací akce byl pro mou pedagogickou činnost přínosný. A jsou čtyři možnosti odpovědí. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (1)

Já si myslím, že rozhodně ano. Přineslo mi to mnoho znalostí a vzhledem k tomu, že na táborech zase budu dělat zdravotníka, myslím, že to tam rovnou využiju nebo teda doufám, že to nebudu potřebovat, ale určitě mě to rozhodně pomohlo. Dej rozhodně ano. První možnost.

Výzkumník

Jo. A tys už mi odpověděl, ale položím tu otázku. Druhá otázka zdůvodnění, proč rozhodně ano? Tak jestli chceš ještě doplnit třeba k tomu, že ti to pomůže jako zdravotníkovi na táboře.

Respondent (1)

No, takhle. Určitě za mě to pomůže a určitě mi to pomohlo, no může pomoci i při normálním vedením kroužku, protože tam se ty situace chtě-necht' můžou stát také, takže určitě si myslím, že mi to pomohlo a určitě se to bude hodit nebo teda doufám, že to nebudu potřebovat, ale určitě se to bude hodit.

Výzkumník

Dobře. Děkuju. Třetí otázka. Lektori předávali informace zajímavým způsobem. Tím myslím, že předávání informace lektora mě zaujalo. Odpovědi jsou stejné. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne a rozhodně ne.

Respondent (1)

Opět odpovídám, rozhodně ano, protože mluvili jasně, srozumitelně, případně se doplňovali navzájem a nakonec tam byly (..) praktické ukázky, zkusili jsme si to sami, takže si myslím,

že rozhodně to bylo, ty informace předávaly srozumitelně (.. hm ..) jo rozhodně byly předávány srozumitelně. Tečka.

Výzkumník

Dobře, tak já přeskočím čtvrtou otázku, protože to jsem se ptal na zdůvodněním, jak, a tak to si už mně odpověděl. Pátá otázka. Workshop ostatním doporučuji a zase jsou možnosti, rozhodně ano, doporučuji spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (1)

Tak jako vím, že je to podobně monotónní tečka, ale opět bych zvolil možnost rozhodně ano, protože si myslím, že vůbec je ta zdravotní věda, no, ta první pomoc něco, co by měl umět chtít nechtět každý a

bylo to tam předáváno zajímavou formou. Sám jsem si toho mnoho odnesl, takže rozhodně bych ho doporučil.

Výzkumník

Dobře. Já jsem měl zase nachystanou otázku, zdůvodnění proč? Tak tys už na ni odpověděl, tak děkuju. A tím pádem se vrhám na sedmou otázku a vracím se vlastně k těm kompetencím, o kterých jsme se bavili už před tím workshopem. Takže ano, ptám se tě na stejné otázky.

Sedmá otázka je, víš, kde je nejbližší lékárníčka?

Respondent (1)

Hm, ještě jednou? (neslyšel dobře)

Výzkumník

Sedmá otázka víš, kde je nejbližší lékárníčka?

Respondent (1)

Ano. Dozvěděl jsem se, kde přesně v sále pod kostelem, ne v sále pod kostelem, jakoby na baru u sálu pod kostelem. Nicméně pořád si myslím, že blíž bude ta, kterou si nosím v baťohe.

Výzkumník

A když bys byl na hřišti?

Respondent (1)

Potom je nejbližší na půjčovně, co je vlastně v té hlavní budově hnedka vpravo.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Osmá otázka. Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? A bavili jsme se o třech: odřenina, bodnutí včelou, podvrtnutý kotník. Stačí zase ke každému 1-2 věty. Nějak stručně. Takže první odřenina.

Respondent (1)

Odřeninu nejspíš určitě ano. Nějak dezinfikovat, pokud to dítě bude dál sportovat, tak něčím zalepit, jinak, pokud ... je to na táboře a půjde spát, tak je to lepší nechat dýchat a bodnutí včelou nebo obecně hmyzem, tak chladit to místo a kdyby se to hodně zhoršovalo, tak volat záchranku.

No a to poslední zranění - podvrtnutý kotník. Tak to je nějak potom ... nějak zafixovat.

a pokud je to poprvé, tak určitě volat záchranku, pokud mi třeba rodič nebo pokud kontakt nebo jinak začnu chronologicky, ať to nemotám, takže nejdřív to zafixuji, potom bych kontaktoval rodiče, pokud by mi řekli, že to dítě má opakovaně, tak není nutno volat záchranku, pokud by to bylo poprvé, tak určitě rodičům zavolat nebo rodičům říct, volám, takže rodičům říct, aby si dítě přijeli a odvezli od nemocnice, případně mu zavolat záchranku.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Devátá otázka, víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

Respondent (1)

Ano. Buď zavolám na telefonní číslo 155, anebo pro mě rychlejší a jednodušší je z aplikace Záchranka, kterou mám přímo na ploše umístěnou a kde se dá celkem jednoduše vytvořit i videohovor. Kdybych náhodou potřeboval pomoci.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Desátá otázka, víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

Respondent (1)

Ano. Do zdravotní knihy. Nicméně tím, že jsem ... nebo na kroužcích, kde jsem jako asistent, tak to radši nahlásím hlavnímu vedoucímu kroužku, aby to tam zaznamenal místo mě.

A na táborech, tak tam na to je zdravotní deník.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Jedenáctá otázka, víš, koho informovat v případě úrazu?

Tys už to částečně řekl.

Respondent (1)

V případě úrazu záleží dost na situaci.

Pokud bychom byli na kroužku s dalšími vedoucími, tak tam, dalo by se říct hierarchie není, tak tam bych určitě nejdřív informoval je a přenechal případně další informování na nich, nicméně pokud bych byl na kroužku sám, určitě bych informoval nejdřív Středisko, to znamená ředitele, jestli si to dobře pamatuju, jak nám to bylo řečeno teďka na kurzu, no a dále bych určitě informoval také ty vedoucí kroužku, ale myslím, že těm bych to napsal až poté, bych informoval ředitele, ale protože, no, takhle zase záleží na velikosti toho daného zranění.

Pokud by to byla nějaká odřenina, tak bych samozřejmě s tím nikoho neotravoval, nicméně pokud by jela rychlá sanitka, tak nejdřív na recepci, aby věděli, že mají otevřít bránu, potom ředitele, aby věděl, co se děje a potom hlavního vedoucího kroužku, aby věděl, co se děje na jeho kroužku. Možná ještě rodiče, ale, ale jo, ještě ty rodiče potom. Takže tak.

Výzkumník

Dobře, díky. Dvanáctá otázka, víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech svého kroužku?

Respondent (1)

Ano. V systému, když si přijdu na kroužek, tak je tam možnost, je tam vpravo nahoře a tam je zdravotní informace, tak tam se dají vypsat zdravotní informace všech dětí, co chodí na daný kroužek.

Výzkumník

Dobře. Děkuju. Předposlední otázka třináctá, umíš vhodným, to znamená srozumitelným, přiměřeným věku, způsobem seznámit děti na svém kroužku s bezpečnostními riziky?

Respondent (1)

Myslím si, že ano. Hm .. ona je to věc, která se velmi těžko ví s jistotou. Nicméně zatím nebylo žádné zranění z toho, že by děti byly neinformované, jak se zachovat v určité situaci. Takže bych řekl, že no, vím.

Výzkumník

Poslední otázka čtrnáctá.

Chceš doplnit něco tady k tomuto tématu, o kterém jsme se bavili?

Co jsem třeba nezmínil ve svých otázkách nebo co tě napadá ještě k tomu jako důležitý?

Respondent (1)

Asi nic nebo mě nenapadá asi.

Výzkumník

Dobře. Tak děkuju mockrát. Já vypínám nahrávací zařízení.

Přepis rozhovoru s respondentem 2

Výzkumník

Čeká nás rozhovor po vzdělávací akci workshopu v Save the Life, který se uskutečnil 15. 2. Tak první jenom pro, pro pořádek se tě zeptám zase, jestli souhlasíš, aby tento rozhovor byl zaznamenaný pro moji, pro účely méj diplomové práce s tím, že výsledky by byly v anonymní formě zveřejněny v té diplomové práci?

Respondent (2)

Ano, souhlasím.

Výzkumník

Děkuji, tak mám na tebe nachystaný některý podobný otázky a některý trošku jiný, aby to nebyl tak fádni. První otázka. Obsah té vzdělávací akce, toho workshopu byl pro tvou pedagogickou činnost přínosný? A máš čtyři možnosti, jo? Odpovědět: Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (2)

Spíše ano.

Výzkumník

Dobře, a když spíše ano, tak jaký je zdůvodnění, proč?

Respondent (2)

Já si myslím, že to bylo celkově přínosné pro, vlastně, pro nějaký animátory, prvně možná si myslím, že tu část, kdy jsme se učili od první pomoci, tak vlastně hodně animátorů no prostě dobrovolníků, trenérů, to absolvovalo už na vícero školeních nějak a myslím si, že by bylo možno přínosnější, kdyby se bavili a možná o nějakých zraněních, který se můžou s velkou pravděpodobnost přihodit a jako jejich ošetřovat, protože si myslím, že byla hodně času jsme strávili tím vlastně oživováním to s tím KPR a málo času takovými banálními, zraněními, ale důležitými, že nějaké podvrtnutí kotníku nebo podobné úrazy, Ty mě chápeš? Se ten čas mohl využít líp podle mého názoru.

Výzkumník

Jo, tím, že bysme vypustili KPR a věnovali se nějakým dalším úrazům, se kterými se můžeme potkávat. Prakticky.

Respondent (2)

Vím, že je to důležité, to KPRko, ale si myslím, že více, jak jsme byli v tom rozpoložení (myšleno věkovém), než 18 plus většina nám bylo, někteří i starší, že to KPRko opravdu už

vícekrát slyšeli, proto si myslím, že se mohl důraz klást na jiné věci, ale jinak v pohodě. Skutečně se mi to líbilo.

Výzkumník

Dobře, děkuju. A třetí otázka. Lektori předávali informace zajímavým způsobem. To znamená, že tě to zaujalo. A zase jsou čtyři možnosti. Rozhodně ano, spíše, ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (2)

Rozhodně ano.

Výzkumník

A když bys to měl odůvodnit, co to pro tebe znamená ten zajímavý způsob? Nebo co tě na tom zaujalo?

Respondent (2)

První věc, bylo to takové osobnější, skutečně jsem se cítil velmi příjemně a v přátelském prostředí a další věc tím, že vybrali ten prostor ORCu a že jsme byli v takové uzavřené společnosti, přednášeli i blízko publiku, takže to bylo takové osobní, velmi příjemný pocit potom. Dál myslím si, že i praktické ukázky, že jsme si mohli vyzkoušet, měli zabezpečené figuríny, figuríny, kurtně a opasek, jsme si mohli nacvičit jednotlivé jakože úkony, o kterých se vlastně přednášelo, tedy spojila se taková teoretická a praktická stránka, z toho pohledu taktéž vysoká profesionalita v posledním případě, jakože velmi důležité s simulace, že jsme si mohli vyzkoušenou v různých, různých, různých situacích, naše vlastně dovednosti, tedy co jsme se dozvěděli, že si myslím, že velmi kvalitní tým, jakože přednášel.

Výzkumník

Dobře. Díky. Pátá otázka, tady ten workshop. Doporučil bys ostatním? Zase čtyři odpovědi. Rozhodně ano, spíše, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (2)

Spíše ano.

Výzkumník

Myšleno jako animátorům u nás ve středisku, tak to myslím.

Respondent (2)

Spíše ano.

Výzkumník

Vím, že už mnohé věci pojmenoval, ale když bys řekl zdůvodnění, proč spíše ano?

Respondent (2)

Opět je to podle mě o formě. Se to přednášelo, tak ve formě pro starší KPRko je takové složitější a myslím si, že kdyby byly animátoři tak pod 18 roků nebo nějak tak, si myslím, že vždycky budu mít nějakou dospělejší osobu, která zvládne tu situaci stresovu asi líp a celkově taky nějaké zkušenosti, takže, kdyby to bylo určené pro animátory pod 18, tak si myslím, že by se mohla obměnit forma, ale rozhodně nějakou akci podobného rázu bysem doporučil každému, mladým nebo starším. Takže tak.

Výzkumník

Super, děkuju. Tak a teď zakončení takového bloku otázek a teď k těm kompetencím, ke kterým už jsme se vyjadřovali při tom prvním rozhovoru, tak sedmá otázka. Neboli vlastně opakuju ty kompetence nebo znalosti, dovednosti, a teď se k nim vyjadřuješ po absolvování toho workshopu, jestli se zlepšily, nebo jestli jsou na stejné úrovni, nebo jak to máš, tak. Víš, kde je nejbližší lékárníčka ve středisku?

Výzkumník

Ano. Víím. Když hrajeme na hřišti, když jsem byl ten fotbalový trenér, tak na hřišti je nejbližší lékárníčka v ORCu, vrátnice či jak se tomu říká.

Výzkumník

Půjčovna, se tomu říká.

Respondent (2)

Půjčovna, půjčovna, takže tam je jedna lékárníčka. A jak jsme v sále pod kostelem, tak to je u baru za těmi dveřmi.

Výzkumník

Super. Toto se ptám pokaždé tady z těch následujících otázek, ale jak aktuálně teda hodnotíš tuto svou kompetenci? Na škále od jedničky do pěti, kdy jedna je nejméně a pět, je nejvíce, to znamená, jako zvládneš to v pohodě.

Tak jak hodnotíš ty sám teďka po absolvování toho workshopu tady tu kompetenci? Víím, žeš mě odpověděl, víš, kde je nejbližší lékárníčka? Od jedné do pěti?

To byla jenom taková rozjezdová. A osmá otázka. Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění a nevím, jestli si vzpomínáš. Mluvili jsme o třech konkrétních příkladech. Odřenina, bodnutí včelou, podvrknutý kotník.

Respondent (2)

Dokázal.

Výzkumník

A jenom pro zjednodušení, ať už to nemusíš jako popisovat všechno, ale jak aktuálně hodnotíš tuto svou kompetenci. Škála 1–5 zase jedna, nejméně pět, nejvíce s přihlédnutím po absolvování toho workshopu.

Respondent (2)

Čtyři.

Výzkumník

Dobře, díky. Otázka číslo devět. Víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

Respondent (2)

Ano, vím, 155.

Výzkumník

A zase, jak hodnotíš tady tu kompetenci od jedné do pěti?

Respondent (2)

Pět.

Výzkumník

A desátá otázka víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

Respondent (2)

Vím. Do knihy na recepci.

Výzkumník

Takže jak hodnotíš tady tu svou kompetenci?

Respondent (2)

Pět.

Výzkumník

Další otázka, víš, koho informovat v případě úrazu?

Respondent (2)

Vím.

Výzkumník

Zase můžeš jednu nebo dvě věty říct.

Výzkumník

Když bysem byl asistent na kroužku, tak hlavně vedoucího kroužku, stejně tak bysem informoval, asi vedoucího sportovní sekce a neposlední řadě, jestli bychom museli přivolat nějakou záchrannou službu, nebo bysme šli do nemocnice, tak by to bylo potřeba říct i ředitelovi střediska, čili Jirkovi.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Jak hodnotíš aktuálně tady tu svou kompetenci?

Neznámý mluvčí 5

Pět.

Výzkumník

Předpředposlední otázka číslo 12? Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku?

Respondent (2)

Nevím.

Výzkumník

Takže když bys zhodnotil aktuálně tuto svou kompetenci 1–5.

Respondent (2)

Jedna.

Výzkumník

Jenom taková podotázka, skoro bych řekl, mimo záznam, ale otevřel si můj email, co šel.

Po workshopu, kde jsem odkazoval nebo vysvětloval tady tento postup.

Respondent (2)

Ne?

Výzkumník

A rozumím tomu, protože jsi neměl důvod, že jo, s tím, že nepokračuješ nějak v kroužkách nebo není to pro tebe aktuální, tak tomu rozumím. Dobře, děkuju. Třináctá otázka.

Umíš vhodným, to znamená srozumitelným věku, vhodným způsobem seznámit s bezpečnostními riziky dětí na kroužku? Děláš to? Pokud ano, kdy? Zase vztahuje se to buď k začátku školního roku nebo k pololetím. Víceméně se to vztahuje převážně k vedoucímu kroužku. Tys byl asistent.

Ale máš nějakou představu, o čem bys seznamoval děti? Co se týká bezpečnostních rizik na kroužku?

Respondent (2)

Tak mám nějakou všeobecnou představu.

Výzkumník

A vím, že podrobněji mě to posledně odpovídal a teďka, jak hodnotíš aktuálně tady tu svou kompetenci od jedničky do pěti do pětky.

Respondent (2)

Asi 4.

Výzkumník

A myslíš si, že se změnila tady ta kompetence? Rozvinula díky tomu workshopu nebo ne.

Respondent (2)

Ne.

Výzkumník

Tak a poslední bonusová otázka, Lukáši, chceš něco tady k tomu to tématu dalšího ještě doplnit? Co považuješ za důležitý? Nebo co tě tak jako napadá pod čarou? Na co jsem se neptal a co bys třeba rád zmínil? Co by mohlo být přínosný tady k tomuto tématu.

Respondent (2)

Ani nevím, možná, možná bych se věnoval více těm situacím, jakože kdybych já měl dělat workshop, tak bych možná více diskutoval nad tím, proč se to dělá takto a ne jinak, že možná vysvětlit, že, že proč se to tak dělá i učí hlavně, ne jen to je a tak je to dobře, ale že je i důvod, proč se to tak dělá v daných simulacích, že možná více diskusí, ale asi jen toto mě napadá.

Výzkumník

Dobře. Tak díky moc za postřeh.

Neznámý mluvčí 6

Super. Tak díky i za zpětnou vazbu a za rozhovor. Já vypínám nahrávací zařízení.

Přepis rozhovoru s respondentem 3

Výzkumník

Zapnul jsem nahrávací zařízení a chci se tě zeptat, jestli souhlasíš s tím, aby náš rozhovor byl zaznamenán a jeho data v anonymní formě byly použity v mé diplomové práci.

Respondent (3)

Ano, souhlasím.

Výzkumník

Tak jdeme na to. Před dvěma týdny proběhl workshop Save the Life, a tak po něm se tě chci zeptat na pár věcí. Byl obsah tedy té vzdělávací akce pro tvoji pedagogickou činnost přínosný? Dávám ti na výběr čtyři možnosti. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (3)

Rozhodně ano.

Výzkumník

A zase zdůvodnění, proč rozhodně ano?

Respondent (3)

Vlastně mně vyhovovala ta praktičnost toho kurzu, že jsme se prvně dozvěděli teorii a pak jsme to vlastně měli aplikovat, protože bez té aplikace bych to vlastně nikdy nezažila takhle live, i pod tím tlakem, kdy ten člověk nějak jako heká, je zraněný a tam to vlastně bylo nastíněno.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Tak další otázka. Lektori předávali informace zajímavým způsobem. To znamená, že tě to zaujalo, že byla tvoje pozornost plná. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně.

Respondent (3)

Rozhodně ano.

Výzkumník

A zase zdůvodnění?

Respondent (3)

Třeba vědět, že to fungují z praxe, že dokázali zdůvodnit i chyby a nebylo to monotónní, střídali se, bylo to proložený praktickými ukázkami a jak bych řekla, adekvátně velká skupina, že jsem cítila tu pozornost i očním kontaktem z jejich strany.

Výzkumník

Dobře, díky. A doporučuješ tento workshop ostatním? A zase čtyři možnosti. Rozhodně ano, spíše ano, spíše, rozhodně ne.

Respondent (3)

A kdo jsou ti ostatní?

Výzkumník

Tady animátoři, to znamená i zaměstnanci, i externisti, i dobrovolníci z našeho zařízení.

Respondent (3)

Myslím, že tady to povědomí a úplně to základní je prakticky pro všechny a využitelný jako do života.

Výzkumník

Tak a teď se trochu vrátíme k těm kompetencím, o kterých jsme hovořili už při tom rozhovoru před tou vzdělávací akcí. A tedy sedmá otázka, víš, kde je nejbližší lékárníčka v kroužku, kde se pohybuješ?

Respondent (3)

Ano. V sále pod kostele, na Recepci, případně na staré půjčovně.

Výzkumník

Osmá otázka dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? Bavili jsme se o třech, o odřenině, bodnutí včelou a podvrtnutém kotníku. Tak klidně stačí jenom jedna, maximálně dvě věty ke každému říct, co považuješ za zásadní.

Respondent (3)

Tak ta odřenina, tam by šlo o vyčištění rány nějakým tím Asetolem, případně zase zalepení nějak jako zakrytí, aby se ta rána nepřišla do kontaktu se špinou nebo s nějakým další oděrkou.

Bodnutí včelou. Tak zjistím, jestli dítě není alergické na bodnutí včelou a dál zaznačit to místo bodnutí, sledovat, jestli zarudne nezarudné a pokud by byla alergická reakce nebo něco, tak by bylo vhodné zase volat třeba doktora, volat záchranku, případně taky, na kterém místě by to bylo.

Výzkumník

A třetí možnost podvrtnutí kotníku?

Respondent (3)

Tak tam zase bych asi řešila to dítě odvézt z aktivity někde do bezpečí. To místo mu nějak zmapovat, případně vyfotit, jak to je oteklé, není oteklé, kde to bolí a případně tu ránu zpevnit nějakým obvazem, nějak to zafixovat a kontaktovat rodiče, aby věděli o tom úrazu.

Výzkumník

Dobře děkuju. Devátá otázka, víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

Respondent (3)

155.

Výzkumník

A desátá otázka víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

Respondent (3)

Do knihy úrazů, která zase leží na recepci, tam bych šla a napsala to.

Výzkumník

Dobře, jedenáctá otázka. Víš koho informovat v případě úrazu? Jak bezprostředně, když se stane na tom kroužku, tak potom později?

Respondent (3)

Tak bezprostředně beru i třeba na konci toho kroužku zavolat. Pokud přijde pro dítě rodič, tak i jednodušší, pokud nepříjde, chodí samo, tak zavolat. Třeba aby pro něho tentokrát přišel, nebo jak je to závažné. Co se stalo. Předat tu informaci dál by o tom úrazu, pokud je nějaký závažnější, závažnější, ať už třeba pro nějaký ten kotník nebo si ne každou oděrku, ale tady ty nějaké už kotníky nebo bodnutí hmyzem s alergií a tak už by měl potom vědět i vedoucí oddělení a pokud se jedná o nějaký úraz, kde se už prostě řeší, že jde ten člověk navštívit doktora, otřes mozku nebo něco takového, tak kontaktovat i ředitele.

Výzkumník

Děkuju. Dvanáctá otázka. Víš, kde nejdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech svého kroužku?

Respondent (3)

Ano.

Výzkumník

A třináctá otázka. Umíš vhodným, to znamená srozumitelným věku, způsobem seznámit děti na kroužku s bezpečnostními riziky?

Respondent (3)

Ano, děláme to.

Výzkumník

Tak čtrnáctá otázka, jestli spatřuješ, případně, pokud ano, tak v čem spatřuješ změnu ve svých kompetencích. Před workshopem a po workshop, který jsi absolvovala?

Respondent (3)

Tak určitě se víc vyznám v obsahu toho, co máme tady v lékárnice, to bylo pro mě dobrý i vlastně rozdělení těch dezinfekcí. Rány, která je, na jaké bázi a na jak silnou ránu nebo vlastně i jak moc je ta rána potřeba iodizovat nebo naopak stačí jenom dezinfikovat. A zároveň tam byly pro mě i fínty, vlastně třeba ten Mastnej, bylo to napsaný, takovej ten filtr, kterým ta rána potom, když se třeba zalepí, tak si to sundává, tak se nestane, že vlastně zase znovu porušíš třeba to místo té kůže. Takže to jako pro mě bylo užitečný i pro rodinu, když jsem si některé věci koupila do vlastní lékárnicky nebo minimálně budu vědět, že v té lékárnice jsou a že kdyby mi tento případ nastal, že tam mám co najít, na to, to byl velmi užitečné a pak jsem jako měla pocit, že jsem získala větší přehled i o tom, které zranění je akutní na tady volání záchranné služby a které akutní není. I když třeba vypadá krvavě, nebo vypadá, že je dítě v šoku, ale vlastně jsem pochopila i v tom nějaké rozdělení, že s tím šokem toho dítěte se dá pracovat a bylo mi vlastně nápomocný to, že jsme to dělali ve skupině, že jsme se tam u toho potkali, že jsem zase viděla, že někteří mají lepší sklon k tomu udržovat kontakt s tím dítětem, nebo hlídat třeba i to teplo a tak, že možná i pro mě jako zkušenost nezůstat v tom sám a vědět, že když se něco takového stane, že to mám druhého animátora, že můžu zavolat na recepci, že můžu si tam tu pomoc vyčarovat z dalších přítomných animátorů a vědět, že to třeba nemusím na něj u toho zůstat sama.

Výzkumník

Dobře, díky. Poslední otázka. Chceš něco dalšího doplnit k tématu? Napadá Tě něco?

Respondent (3)

Asi mě připadne, že toto je kompetence, která se má za nějaký čas obnovovat. Ať to člověk používá denně nebo nepoužívá, že by pro mě bylo smysluplný vědět, že třeba v tom ročním cyklu nebo maximálně dvouročním tady tyto kurzy pořádáme a že to spektrum rozšíříme i mimo sportovce, protože myslím si, že i recepční by měli právo vědět nebo i další administrativní pracovníci, kteří jsou v budově něco k tomu a zase zkompetentňovat i ty mladší animátory. Že to bylo velmi praktický do života.

Výzkumník

Díky, vypínám nahrávací zařízení.

Přepis rozhovoru s respondentem 4

Výzkumník

Tak zapnul jsem nahrávací zařízení. Souhlasíš s tím, aby tento rozhovor byl nahráván a jeho výsledky v anonymní formě byly použity v mojí diplomové práci.

Respondent (4)

Ano.

Výzkumník

Děkuji, tak jdeme na to. První otázka. Obsah vzdělávací akce workshop Save the life byl pro mou pedagogickou činnost přínosný. A máš čtyři možnosti odpovědi. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne a rozhodně ne.

Respondent (4)

Rozhodně ano.

Výzkumník

A druhá otázka. Zdůvodnění, proč to rozhodně ano, pro tebe bylo přínosné?

Respondent (4)

Tak, protože jsem si zopakovala, když jsem před lety, dělá trochu zdravotnický kurz, spoustu věcí člověk zapomene, takže si je člověk zopakoval a vzhledem k tomu, že pracuju s dětmi kroužků a na táboře, tak to pro mě je důležitý, abych se o ty děti uměla postarat po stránce tak, že by měl nějaký úraz nebo onemocněly tak, abych věděla, se s nimi mám dělat, zvláště, pokud by fungovala ještě jako i zdravotník na té akci. Takže rozhodně to pro mě bylo přínosný.

Výzkumník

Díky. Třetí otázka. Lektori předávali informace zajímavým způsobem, to znamená, způsob předávání informací mě zaujal, nenudila jsem se u toho. A zase čtyři možnosti. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (4)

Rozhodně ano.

Výzkumník

A zdůvodnění? Jaké předávali (myšleno informace), když tě to zaujalo?

Respondent (4)

Tak ona byla hlavně, že jo, ta Týnka byla ta lektorka, která mluvila vlastně z praxe a i teorii vlastně prokládala vlastně praktickými jakoby ukázkami, takže, no, uměla zaujmout prostě,

jako že fakt to nebylo suchý teoretizování, ale že to bylo hnedka spojený s tou praktickou ukázkou, že něco vlastně vysvětlila, hned jsme si to mohli vyzkoušet a vlastně i tím, že mluvila ze zkušenosti, třeba co už i ona prožila, s čím se setkala, mohli jsme se jí dotazovat, jo, vlastně, co nás zajímalo, takže. Jo, to bylo určitě fajn.

Výzkumník

Dobře, díky. Pátá otázka. Tady ten workshop, ostatním doporučuji. Zase čtyři možnosti: rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (4)

Rozhodně ano.

Výzkumník

A šestá otázka. Zdůvodnění? Proč ho doporučuješ? Víím, žes už něco řekla.

Respondent (4)

Protože si myslím, že i když by třeba už předtím neměl, protože to byl jakoby, brala jsem to, že to je spíš jakoby opakovací kurz, ale myslím si, že to bylo důležitý i pro lidi, co třeba to nemají jakoby ten zdravotnický kurz, tak že jo, byly tam hlavně jakoby směřovali jakoby ty základy té, jako té první pomoci, že nebylo to nějaký zase úplně rozvláčný, bylo to, bylo to stručný a tím, že to bylo praktický, že jsme si pak mohli vyzkoušet na těch modelových situacích ty věci, tak člověk si to mnohem líp pamatuje a myslím si, že pak to uvedení do té praxe je lepší a vlastně jo, já si myslím, že tím měl projít každý člověk jako kurzem první pomoci, nejenom takovým workshopem, ale kurzem první pomoci, protože, že v životě se s tím člověk někde potká.

Že bude potřebovat pomoci, že jo, druhý člověk, takže určitě bych si doporučil všem. A v této formě to bylo fajn, ale samozřejmě bylo to úplně to nejzákladnější, ale i tak si myslím, že dobré.

Výzkumník

Dobře děkuji. (šustění otáčejícího papíru).

Respondent (4)

To má ještě druhou stranu (smích)

Výzkumník

Další balíček otázek. A má to jenom dvě strany.

Respondent (4)

Já myslela, že už končíme (dlouhý smích).

Výzkumník

To by zas bylo jenom 4 minuty (úsměv). Sedmá otázka, teď jdeme k tomu balíku otázek, které už jsme vlastně jednou prošli.

Respondent (4)

Takže teď se bude jednat o to, jestli se ty odpovědi shodují. (opět velký smích)

Výzkumník

To doufám ne (smích).

Výzkumník

Víš, kde nejbližší lékárníčka? Myšleno, když probíhá někde kroužek?

Respondent (4)

Ano, na půjčovně.

Výzkumník

A jsou ještě nějaký další možnosti? Ty máš třeba dopoledne klub maminek a pohybuješ se v sále pod kostelem.

Respondent (4)

Ano, tak tam je, vím, že je v kuchyni nějaká mini lékárníčka, pak za barem. Předpokládám, že tam ještě pořád je (smích). Radku, je nebo není? (smích)

Výzkumník

Ano. Je. Na konci workshopu jsme se tam šli podívat. Přece!

Respondent (4)

Ano, vím. (smích oba)

Výzkumník

Tak osmá otázka. Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? Myslím tři konkrétní příklady odředení, bodnutí včelou, podvrhnutý kotník.

Respondent (4)

Ano.

Výzkumník

A klidně jednou větou ke každému se můžeš vyjádřit.

Respondent (4)

Odřenina dezinfekce, náplast.

Výzkumník

Bodnutí včelou?

Respondent (4)

Chlazení vodou, podání, buď máme nějaký no jako Fenystyl kapky nebo Zinkorot, ale tak ... Jako nemáme podávat žádný léky. Já vím, že to tam bylo řečený, takže, takže asi chladit a pokud to dítě není alergik, tak by to mělo stačit. Pokud je alergik, tak, tak volat, že jo, pokud začne odtýkat, tak volat prostě normálně rychlou, že jo.

Výzkumník

A podvrtnutý kotník?

Respondent (4)

Podvrtnutý kotník. Sundám botu. Podívat se, jak moc to natíká (smích). V něčem to trochu stáhnout, zafixovat to, chladit a poslat na rentgen do nemocnice, no.

Výzkumník

Super. Díky. Další otázka devátá, víš, jak přivolat rychlou záchrannou pomoc?

Respondent (4)

Ano. Vytočím číslo 155. (smích)

Výzkumník

Super, díky. Desátá otázka, víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

Respondent (4)

Na recepci je kniha úrazů.

Výzkumník

Jedenáctá otázka. Víš, koho informovat v případě úrazu?

Respondent (4)

Rodiče.

Respondent (4)

No, tak to je, že jo, to je. Záleží, kdy byla záchranka, že jo, tak na recepci, informovat, je, rodiče informovat a případně, já nevím, asi nikoho vedoucího mýho, já nevím, to je zbytečný třeba, jo, ale pokud to je jenom jakože úraz jakoby odřenina, tak rodiče třeba informovat, pokud se jedná o malý dítě.

Výzkumník

Dobře. Díky, dvanáctá otázka, víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech svého kroužku? Přihlášky?

Respondent (4)

Jo, u přihlášky.

Výzkumník

A třináctá otázka. Umíš vhodným, tedy srozumitelným věku, způsobem seznámit děti s bezpečnostními riziky vašeho kroužku?

Respondent (4)

Ano! (smích)

Výzkumník

Chceš něco dalšího doplnit tady k tomu tématu, co jsem se tě nezeptal, nebo co tě napadá?

Respondent (4)

Asi nepotřebuju nic doplňovat.

Výzkumník

Přijde ti, že ses v nějakých kompetencích tady těch, kterých jsme se dotýkali, v těch dovednostech týkající se tady ošetření nebo zdravotního stavu dětí po tom workshopu posunula v nějaké oblasti? Že víš něco víc, nežs věděla předtím? Kromě toho, že sis třeba něco oprášila, nějaký znalosti? (chvíle ticha a přemýšlení)

Respondent (4)

Přemýšlím, co tam všechno bylo. Asi spíš jsem si to spíš jenom znovu jakoby oprášila úplně asi nic.

Jako, já vím, že jsem tam, že jsem si tam psala, ptala, ale já si teď vůbec nemůžu vzpomenout, co jsem se ptala teď, fakt si nevzpomínám. (smích)

Výzkumník

Měli jsem to KPR. Tak to bylo takový opakování.

Lékárničku, probírala to paní doktorka.

Odření, něco třeba s tím bodnutím včelou pro tebe nebylo něco nového? (chvíle ticha, přemýšlení a procházení si svých poznámek z workshopu)

Respondent (4)

Asi nevím, teď si nevzpomínám.

Výzkumník

Dobře, tak děkuju moc.

Příloha č. 9 – Podklady ke kódování (přílohy 5-8 včetně kódování a poznámek)

PŘED

Podklady ke strukturovanému rozhovoru PŘED rozvojem akcí (workshop Save the Life)

cíl: zjistit úroveň kompetencí před workshopem

1. Absolvoval/a jsi nějaký kurz zdravotní péče nebo podobně zaměřený kurz?
ano x ne
2. Před jakou dobou a v jakém rozsahu?
3. Je nějaká další skutečnost, která ovlivňuje Tvé kompetence v oblasti PP a ošetření zranění?
(např. medik, lékař, zdravotní sestra, blízcí příbuzní zdravotníci apod.)

(dle pojmenovaných a hodnocených kompetencí 5.3. Zná základy zdravotní péče a BOZP - další otázky)

S4

4. 5.2.1.a Víš, kde je nejbližší lékárníčka?

půjčovna (pro hřiště)
kumbál za starým barem (pro sál pod kostelem)
případně ještě Recepce

S5

5. 5.2.1.b a dokážeš ošetřit jednoduchá zranění?

(3 konkrétní příklady: odřenyiny, bodnutí včelou, podvrtnutý kotník)
S5a   S5b   S5c

S6

6. 5.2.2. Víš, jak přivolat RZP?

155   aplikace Záchranka

7. 5.2.3. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

S8

8. 5.2.4. Víš, koho informovat, v případě úrazu?

S9

9. 5.2.5. Víš, kde najde v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku?

10. 5.2.10. Umiš vhodným způsobem seznámit s bezpečnostními riziky klienty kroužku?

11. Chceš něco dalšího doplnit k tématu?

R1-1

Radek (tazatel)

Tak zapnul jsem nahrávací zařízení a ještě jednou se chci zeptat, jestli je v pořádku, že je tento rozhovor zaznamenán a v anonymní podobě bude použit v mojí diplomové práci, výsledky z toho budou použity.

Respondent (1)

Ano, souhlasím s tím, aby tento rozhovor byl zaznamenán.

50

Radek (tazatel)

Děkuji, První otázka. A absolvoval si nějaký Kurz zdravotníka nebo podobně zaměřený kurz?

Respondent (1)

Ano, zhruba před rokem jsem absolvoval Kurz zdravotníka zotavovacích akcí.

51(2)

Radek (tazatel)

A Pamatuješ si ještě, jaký je to rozsah časové nebo denní nebo týdenní? Nebo jaká je.

52

Respondent (1)

Je to dva víkendy? Jestli mě paměť neklame, tak 48 hodin. To se teďka nejsem jistej.

Radek (tazatel)

Jo. Super.

Radek (tazatel)

A je ještě nějaká další skutečnost, která by mohla ovlivňovat tedy tyto tvé kompetence v oblasti první pomoci a ošetření zranění, jako například, nevím, rodiče jsou lékaři nebo zdravotní sestra nebo nějakí tvoji blízcí příbuzní prostě, jestli kromě toho kurzu ještě máš nějaký spojení se zdravotnictvím nebo prostě s tou profesí?

Respondent (1)

Asi spíš ne.

53

Radek (tazatel)

Dobře, tak jdeme na další otázku a na další oblast otázek, jinak já na ty otázky nebudu nějak reagovat. Jako jestli je to správně nebo špatně, protože jednak předpokládám, že se to dozvíme zítra na tom workshopu a jednak potom prostě, abych neovlivňoval dál, jo, tvoje vzdělávání, takže jenom abys věděl. Tak další otázka, ty vedeš ve středisku nebo podílíš se na vedení kroužku volejbalu? Chci se zeptat, víš, kde je nejbližší lékárníčka v těch prostorech, kde se pohybuješ?

Respondent (1)

Oficiální středisko a tak to bych hledal na recepci, nicméně, kdyby byla nějaká krizová situace, tak nosím jednu u sebe vždycky. Takže asi ta, co nosím u sebe, tak to bude vždycky nejbliž jakákoliv, blízko jiná.

54

Radek (tazatel)

Dobře, děkuju. Další otázka, dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? Například tyto tři: odřenina, když se třeba ve volejbale pohybujeme venku, tak na tom umělém povrchu to bývá celkem častý nebo mohlo by být třeba bodnutí včelou nebo podvrtnutý kotník. Můžeš se vyjádřit ke všem tady těm příkladům jednoduchých zranění?

S5

Respondent (1)

Tomu třetímu jsem nerozuměl.

Radek (tazatel)

Odřeniny, bodnutí včelou a podvrtnutý kotník.

Respondent (1)

Jo, myslím si, že zvládnul ošetřit všechny tři tyto zranění. První odřeniny, tak to se vydezinfikuje a pokud to dítě sportuje dál, tak bych to zalepil. A bodnutí včelou tak ideálně chladit. A.

S5a

Záleží na tom, kde to, kde to bodnutí bude a jestli to dané dítě je alergik podle toho případně nebo obecně, jakou má reakci, to dítě často nemusí vědět samo, že je alergické, tak podle toho, když tak zavolat záchranku. No a poslední varianta bylo vyvrtnutý kotník. Jestli mě paměť neklame nebo.

S5b

S5c

No, a tam bych to nejspíš zafixovalo, aby to jenom ideálně zabránil tomu, aby to natékalo, pokud by se to nějak výrazně zhoršovalo, samozřejmě bych zavolal záchranku. Asi tak.

Radek (tazatel)

Děkuju. Další otázka, víš, jak zavolat rychlou zdravotnickou pomoc?

S6

Respondent (1)

Buď vytočím číslo 155 na mobilu, nebo přes aplikaci záchranka, kterou mám na ploše.

Radek (tazatel)

Dobře, děkuju. Tak další otázka. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu, když se stane v kroužku ve středisku.

S7

Respondent (1)

U nás v kroužku to je tak, že já jsem jenom asistent. To znamená, že většinou to nahlásím hlavnímu vedoucímu toho kroužku a věřím, že to, nebo pokusím se tam napsat něco ve svého, aby to když tak nahlásil on. Nicméně mělo by se to hlásit, jestli se nepletu, na recepci.

Radek (tazatel)

Dobře, děkuju. Další otázka taky s tím souvisí. To bylo zaznamenání informace o úrazu. Víš, koho informovat v případě úrazu? Ty už jsi něco řekl, klidně to zopakuj, nebo jestli tě napadáš, někdo další.

S8

S8

Respondent (1)

Záleží na velikosti úrazu. První, koho bych, no, první, koho jsem většinou informoval, většinou to byl jediný člověk, tak byl hlavní vedoucí v tom kroužku. Pokud by to bylo ještě něco nebo něco větší, že by tam byla i ta záchranka, tak by to určitě řekl na recepci, aby to předali, aby se to co nejrychleji dostalo k vedení střediska, protože dost často se stává, že co nás určitě na kurzu, tak se dost často stává, že rodiče se dozví, že jejich dítě je v nemocnici a okamžitě volali do střediska, co se stalo a tam nic nevíte, že na recepci by to nahlásil. No, a pokud by se do té nemocnice, tak nejspíš bych ale i rodičům, ale to nevím dopředu, jak bych v té situaci reagoval, protože bych mohl taky zpanikařit.

Radek (tazatel)

Dobře, díky. Další otázka je, už bylo řečeno, že jsi vlastně asistent, nejseš ten hlavní vedoucí, ale vlastně nevím, jestli někdy byl v informačním systému střediskovým, jako kde je docházka, třídnice a nějaký další informace, přesto tu otázku položím. Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech z kroužku?

S9

Respondent (1)

A ano, teďka nedávno jsem právě, když jsem se hlásil na zlítejší Kurz, tak jsem se do toho systému asi tak po roce podíval a zjistil jsem, že tam mám tuhle tu možnost a teďko si pamatuju tu cestu, jak se to dá vypsat.

Radek (tazatel)

Dobře, děkuju. Předposlední otázka, umíš vhodným způsobem seznámit s bezpečnostními riziky dětí kroužku?

Jenom doplním, vlastně na začátku školního roku nebo pokaždé, když tam dítě přijde nové dítě, třeba teď v pololetí se to může stát, tak by mělo být seznámeno s nějakou, s pravidly toho kroužku a s bezpečností i toho kroužku a toho prostoru, ve kterém se pohybujete. Takže na toto cílí ta otázka, jestli umíš vhodným způsobem seznámit děti s bezpečnostními riziky v tom daným kroužku?

Respondent (1)

Teda. Pevně doufám, že ano, nebo tam jedu podle předpisů nebo být řečeno, co mně bylo řečeno, že tam mám říct, tak to většinou říkám, nicméně mě nenapadá jediný případ, kdyby se otestovalo to, co jsem řekl, že, nebo kdyby se projevilo něco, na co jsem zapomněl, protože to by ta krizová situace musel nastat. A naštěstí na našem kroužku náš kroužek byl velmi poklidný a k žádné takovéto situaci tam zatím nedošlo.

S10

Radek (tazatel)

Děkuju. Tak takhle je to všechno. Jestli tě napadá něco tady k tomu tématu ještě, takhle, co by si myslíš, že by mělo zaznít? A ať už jsem položil otázku, nebo ne.

Respondent (1)

Asi ani ne, nebo takhle, nenapadá mě nic. **Radek (tazatel)** Dobře.

S11

R2-1

Radek (tazatel)

tak ještě jednou, protože teď jsem zapnul nahrávací zařízení se Tě ptám, aby to bylo všechno v pořádku, jestli souhlasíš s tím, že bude tento rozhovor nahranej, zaznamenanaj a já jeho výsledky v anonymní podobě bych potom použil v diplomové práci.

Respondent (2)

Áno, souhlasím.

50

Radek (tazatel)

Děkuji. Tak chci se Tě zeptat, jestli jsi absolvoval v minulosti nějaký kurz zdravotní nebo podobně zaměřený kurz?

Respondent (2)

No vlastně já studuju všeobecné lékařství tu v Brně a teda som mal v prvom ročníku súčasť balíka vlastne toho štúdia aj k tomu pomoc. Takže vlastne nejaké základy tam mám, aj keď si už na to až tak dobre nepamätám, ale niečo tam je minimálne v pasívnej pamäti.

51+2+3

Radek (tazatel)

Super dobře, tak to je výborný. Odpověděls na 3 otázky zaráz (smích).

Radek (tazatel)

Dobře, tak teď přeskochím k takovým praktickým věcem, tys byl na kroužku fotbalu a vy jste se pohybovali na hřišti, možná jste byli i v sále pod kostelem.

Respondent (2)

Áno.

Radek (tazatel)

Nevím vlastně, jestli byl, se účastnil Úvodního setkání, kdy probíhalo školení BOZP a kdy bylo nějaký seznámení s bezpečností.

Respondent (2)

Jo, bol som tam.

Radek (tazatel)

Jo, tak se Tě chci zeptat i to chce víš, kde je nejbližší lékárnička pro ty dva prostory, pro hřiště a pro sál pod kostelem. Jakože kdyby se něco stalo a potřeboval bys někoho ošetřit, tak kam bys mířil?

Respondent (2)

Tak lékárnička je, neviem, ako sa volá tá miestnosť, ale vlastne kde sú aj tieto náradie pre hokejbalistov, brankárska výstroja, tak vlastne v tej, neviem, či je recepcia.

54

Radek (tazatel)

Půjčovna, půjčovna.

S4

Respondent (2)

Tak myslím, že tam je lékárníčka a potom a potom vedľa baru sú také dvere pri sale pod kostolom a tam by mala byť, keď si dobre pamätám na to.

Radek (tazatel)

Okej, ďakujem za odpoveď, ja to nebudu komentovať, jestli já to vidím jako správně nebo špatně z toho důvodu, abych dal prostor tomu workshopu a těm věcům, kterým se tam budeme věnovat, takže promiň, že nereaguji teďka, ale má to svůj důvod. Jo?

mimo

Respondent (2)

Jo, jo v pohode.

Radek (tazatel)

Tak druhá otázka. Jestli dokážeš ošetřit nějaká jednoduchá zranění, který můžou nastat při tom tvým kroužku fotbalu, tzn. nějaká odřenina, jo, na umělém povrchu nebo v létě to může být bodnutí včelou třeba, podrtnutý kotník, představme si třeba tyto tři případy, jo? Jestli bys dokázal ošetřit.

Respondent (2)

Tak ako základnú prvú pomoc by som mal vedieť.

S5

Radek (tazatel)

Můžeš třeba ve stručnosti okomentovat, můžeš jen ve stručnosti říct, jak bys třeba postupoval - odřenina. Jako jednou větou.

Respondent (2)

Tak asi by som najprv zanalyzoval, či ide o nejakú hlbokú ranu alebo čisto, že či to je od...

S5a

Nejaké krvácanie by bolo, tak by som využil vlastne tlak na radu a tým by som nejak sa snažil zastaviť krvácanie, keby to bolo akože v menšej miere, tak by som klasicky zobral daného hráča alebo nejak tak smerom k lékárníčke a by som to najprv vydezinfikoval, vyčistil od piesku pravdepodobne, keďže tam máme nejaký ten umelý povrch a následne by som to prelepil, aby sa zabránilo infekcii, čiže to by som akože vykonal pri odreninách, pri bodnutí včelou by som asi, postupoval by som sa stratil. Opýtal jeho dieťa náhodou alergické na bodnutie včelou dosť, dosť závaží, ak nie, tak asi by som to tiež vydezinfikoval nejak a prelepil, sledoval, že či to neopuchne náhodou alebo nejaké iné symptómy, lebo dieťa pravdepodobne ani nevie niekedy, či je alergické alebo nie, ak by náhodou bolo aj alergické, tak by som okamžite volal sanitku na prevoz do nemocnice. Čiže to by bol postup. A tretí bol vytknutý kotník? Tuším?

S5b

R2-3

Výzkumník (tazateľ)

Ano, ano.

Respondent (2)

S5c

Tak asi by som dal nejaké obklady, aby to neopuchlo viacej. Ja by som šiel s tým k lekárovi, by som videl, by som videl akože, že to vyvrtol, či že zle stúpil. Nejaké obklady, zafixoval by som, by som k lekárovi, aby sa vyjadril či to nieje náhodou ... (špatná nahrávka).

Výzkumník

Dobře. Děkuju. Tak další otázka je, jestli víš, jak přivolat rychlou záchrannou pomoc, zdravotickou.

S6

Respondent (2)

Áno, áno, viem, viem presný postup.

Aj otázky, aké. Mám teraz povedať, hej? Ako by som postupoval?

Výzkumník

Můžeš, ano.

Respondent (2)

Áno, tak volal by som na 155. Vlastne by som sa predstavil, že kto som, kde som, že kto je so mnou. Kto potrebuje tú pomoc. A by som vlastne dal tie základné otázky, vlastne odpovede na základné veci a vlastne by som ostal na telefóne a dispečer by mal už ubezpečoval alebo by sa pýtal na nejaké otázky, ktoré ho zaujímajú.

Výzkumník

Dobře. Díky. Další otázka je, jestli víš, kde a jak zaznamenat informace o případném úrazu, který se stane při kroužku?

S7

Respondent (2)

Asi neviem. Toto, toto neviem. Určite je nejaká kniha úrazov, ale kde presne je tá kniha, tak to absolútne netuším. Asi bude tiež tam, asi by som sa opýtal.

Výzkumník

Děkuju. Další otázka je, jestli víš, koho informovat v případě úrazu?

S8

Respondent (2)

No v prípade úrazu by som informoval najprv vedúceho krúžku, keďže ja nie som vedúci krúžku. Niečo sa také stalo, potom by som určite informoval rodičov, lebo určite potrebujú vedieť o zdravotnom stave svojho dieťaťa, že niečo sa také stalo, poprípade, že sme išli do nemocnice alebo že sme ošetrili.

A taktiež by som ubezpečil aj vedúceho športového toto oddelenia.

Čiže tieto 3 osoby by som upovedomil.

Výzkumník

Dobře. Děkuju. Předposlední otázka, jestli víš, vím, že seš tam jako asistent, ale jestli víš, kde v informačním systému, nevím, jestli jsi jako asistent měl vůbec příležitost do něj nakouknout, jestli víš, kde v informačním systému najdeš zdravotní informace o dětech ve vašem kroužku.

Respondent (2)

Vôbec netuším, netuším, nikdy som sa s tým nehral, niako extra, neviem. Vaším systémom, čiže neviem povedať.

Výzkumník

Dobře, v pořádku. Poslední otázka. Tys vlastně, pokud si to pamatuju dobře, tak si naskakoval do kroužku později, nebylo to úplně v září.

Respondent (2)

Áno.

Výzkumník

Vlastně na začátku kroužku v září nebo když přijde nové dítě i teď v pololetí, tak má proběhnout seznámení dětí s nějakými bezpečnostními riziky, které můžou nastat.

Jestli umíš nějakým vhodným způsobem seznámit s bezpečnostními riziky ty děti na kroužku?

Respondent (2)

Čo ja viem, tak niečo, by som povedal, nejaké základné veci, čo mi príde akože taký sedlácky rozum, ako sa hovoril Slovensku, ale nejako konkrétne, že čo by som mal povedať naozaj tak nejaký, nejaký manuál alebo niečo také, tak určite toto neovládám.

Výzkumník

No a dokázal bys teďka, jak tys říkal nějakým selským rozumem třeba jednu, dvě věci říct?

Respondent (2)

Jo a tak by som, tak by som povedal, že tu nespíňa nejakej úrovni nejaká ich stred, že si tu chceme každý len zahrať a niečo sa naučiť, zlepšiť vo futbale, takže každý, aby hral s rozumom, aby zbytočne nehral nejako tvrdo, nekosil, nešmýkal sa alebo nejako, aby neohrozil svojho kamaráta alebo protihráča. Tak 1, že to by som asi toto robil potom. Určite by som upovedomil, aby dbali na pokyny vlastne toho vyučujúceho, toho asistenta alebo vedúceho, lebo väčšinou, keď vystrájajú a je tam chaos a tak, to je najlepšia možnosť, kedy si môžu niečo prihodiť, nejaké zranenie.

Čiže toto napríklad. Čo ja viem, pri futbale, ešte brankára by som ubezpečil, aby nejako chytal tak, aby si nezlomil nejaké prsty alebo. No niečo také by som, čo neviem presne teraz mi taký napadá.

Výzkumník

Fajn, já jsem prošel všechny otázky. Moc díky. Tímto bych zakončil oficiální část rozhovoru, vypínám nahrávací zařízení.

R3

Radek (tazatel)

Tak, záznamové zařízení zapnuto. Souhlasíš s tím, aby tento rozhovor byl zaznamenanej a jeho výsledky byly použity v anonymní formě v mojí diplomové práci?

S0

Respondent (3)

Ano.

Radek (tazatel)

Absolvovala jsi už někdy v minulosti nějaký kurz zdravotní nebo podobně zaměřený kurz?

Respondent (3)

No, asi v 18ti, takže dávno. Dávno.

S1+S2

Radek (tazatel)

I vzhledem k tomu, že to bylo dávno, pamatuješ si zhruba, jaký to byl časový rozsah?

Respondent (3)

V rámci červeného kříže to bylo, zdravotník zotavovacích akcí.

Radek (tazatel)

Jo, takže takovýto, v uvozovkách klasický, třeba zhruba čtyřicetihodinový.

Respondent (3)

Že to byly dva víkendy nebo celý víkend jeden.

Radek (tazatel)

Dobře. A je nějaká další skutečnost, která by mohla ovlivňovat tady ty tvé kompetenci v oblasti první pomoci, jako že třeba rodiče jsou zdravotníci nebo nějaké blízké příbuzné ...

Respondent (3)

Ne, vůbec, naopak.

S3

Radek (tazatel)

Nebo že bys byla prostě v kontaktu s tímto tématem? ^{zouhřívá k tomu ve výč. 2. 1E} Okay tak přecházíme k nějakým praktickým otázkám. Víš, kde je, představ si, že seš na svém sportovním kroužku, a víš, kde je nejbližší lékárníčka? Nebo jestli se pohybuješ na hřišti, tak mi řekni, kde bys šla pro nejbližší lékárníčku?

Respondent (3)

Pohybují se teď v zimě v sále pod kostelem, tak tam je na starém baru lékárníčka za dveřma, když jsme na hřišti, tak v horní budově nebo na recepci využíváme lékárníčku.

S4

Radek (tazatel)

Super, děkuju. Dokážeš ošetřit jednoduchý zranění? Představme si tři případy, jo? A kdybys mě ~~je~~ velmi stručně jednou až třema větama řekla, jak bys takový zranění ošetřila. Odřenina. Ať už seš v sále, nebo venku, na hřišti. To se tam stává, jako že děcka spadnou a odřou se. A druhý, druhý zranění bodnutí včelou a třetí zranění podvrknutý kotník.

S5

Tak ta odřenina, jak bys v jednoduchosti?

Respondent (3)

No, tak v případě odřeniny bych ráno vydezinfikovala a pak bych ji osušila a následně bych ji tomu danému dítěti zalepila nebo udělala tak, aby se vlastně do té rány nedostala žádná nečistota a mohl prostě v pořádku odejít domů. Informovala bych rodiče, napsala bych to do zdravotního deníku.

Řešila bych, jestli dítě v šoku, jestli s námi komunikuje, jestli jako snažila bych se ho spíš uklidnit a i rozebrat, udržovat s ním kontakt. Pozitivní, že to neznamená, že nemusí sportovat.

Radek (tazatel)

Dobře, děkuju. Tak to je odřenina. A potom bodnutí včelou.

S5

Respondent (3)

No, v první řadě bych se snažila zeptat toho dítěte, jestli má alergii na bodnutí včelou. A pokud jsme tam dva, tak bych chtěla, aby zjistil ten druhý v systému, jestli není tato informace nějak zaznamenána. Ve zdravotním spisu toho dítěte. Pokud není alergický na bodnutí hmyzem, tak bych spíš tu ránu dala pod studenou vodu nebo bych se snažila najít cibuli a řešila bych to takhle babsky, jenom zase, nechala bych dítě v klidu. Někde se děje. Sledovali bysme, jestli se otok zvětšuje, zmenšuje.

Sledovali bysme vývoj. V případě, že by to dítě bylo alergické, tak bych nebo mělo s tím závažné, že právě tohle to může způsobit nějaké komplikace, tak bych řešila, řešila, jestli máme tady proti nějaké přípravě, že na táborech třeba musíme při sobě přibodnutí hmyzem, že tam je součástí lékárničky, tak bych si zase četla příbalový leták. Jestli to. Případně volala rodiči, konzultovala dle naléhavosti situace, když by to bylo třeba v krku nebo něčem, tak bysme volali rychlou. Tak za mě.

Radek (tazatel)

Okay super. Díky. A poslední zranění, podvrtnutý kotník?

Respondent (3)

Tak s tím to mám jako ten zase jako zkušenost, maximálně tak svou, když jsem byla dítě, že jsem si zvrtila kotník, tak dát to dítě někam do klidu, aby s tím nehýbalo, zjistit, kde ho to bolí a možná to nějak obinadlem stáhnout. Ale řešila bych, že bysme kontaktovali rodiče, aby si pro dítě dojeli a šli s ním na rentgen, protože to může být zlomenina, může to být potvrknutina, nejsem lékař, nemůžu to vyhodnotit na místě, určitě mi dítě už dál nesportovalo v té aktivitě.

Radek (tazatel)

Dobře, děkuju. Tak další otázka, víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

S6

Respondent (3)

Jo. Můžu jenom číslo 155. Mám s tím dobrou zkušenost, že poradí, že třeba vlastní děti, že tam nevolá člověk, až když je v krizi, ale i třeba, když děti mají dlouhou teplotu a nezabírají jim prášky. Jako volat, jestli mám jet nebo co, takže i na poradenství naopak.

R3

Radek (tazatel)

A takhle se zraněním máš zkušenost, žes volala rychlou?

56

Respondent (3)

Volali jsme ne jenom tady, ale jako že jsme volali v rodině a přijeli jako mám, takže mám tam dobrou zkušenost, že to funguje a že to není ostuda, nebo že vlastně někdy to vypadá, že to je nějaká ne jako tepna, ale že to vypadá podle té krve jako děsivě, ale že se to za chvíli zatáhne. A že i rána, která vypadá, že člověk vykrvácí, tak za chvíli se sama bílejší krvinka zatáhne a pak oni sice přijedou, ošetří to, neboť odvezou na šití, ale že, že člověk musí zachovat i v tom třeba chladnou hlavu a uklidnit i toho dotyčného, že to, že křičí, brečí, neznamená, že umírá.

Radek (tazatel)

Oukej. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu, když se stane na kroužku nějaké?

Respondent (3)

Používáme k tomu tady deník, zdravotní deník a píšou se tam informace o tom dítěti, kde se to stalo, v kolik hodin, co se stalo, co se na to použilo, kdo to ošetřil, takže ano, používáme.

Radek (tazatel)

A ten deník, víš, kde se nachází, když chceš zapsat?

57

Respondent (3)

Teď se nachází na recepci, protože nejede dlouhodobě půjčovna jako s danou osobu, takže na recepci bych to zapisovala.

Radek (tazatel)

A víš, koho informovat v případě úrazu? Nebo když se něco stane? Koho bys informovala nebo koho informovávalaš.

58

Respondent (3)

Tak v případě úrazu, který se takhle značí, že už to je opravdu nějaká, nechci říct banalita, že dítě někdo srazil míčem jenom, ale je to něco už takhle závažného, cos jmenoval, tak bych kontaktovala rodiče toho nebo zákonného zástupce, máme tu děti z dětských domovů, zákonného zástupce v systému a tím, že jsem vedoucí pozice, tak tam úplně nemám asi teďka jako informace, že bych informovala někoho konkrétního, ale často třeba se o tom tady sdílíme, takže mezi zaměstnancema, že myslím si, že bych třeba tobě jezdila tu informaci případně řediteli, když by šlo úplně o něco závažného, že jsem každé záchranka, tak bych třeba řekla i recepti, aby věděli, že třeba, kde jsme, aby uměli nasměrovat.

Radek (tazatel)

Dobře. Víš, kde v interním informačním systému najdeš zdravotní informace o dětech svého kroužku?

Mluvčí 3

Vím.

59

Radek (tazatel)

Poslední věta, poslední dotaz, umíš vhodným způsobem seznámit děti v kroužku s bezpečnostními rizikama, který můžou nastat během kroužku?

Respondent (3)

310

Děláme to. Každý rok mě překvapí, kolik další děti věci objeví, který jsme třeba nejmenovali a je napadají, jo, takže případně mě, že se vlastně rok co rok zvětšuje, ty rizika, který si uvědomujeme, že hrozí, a jedna věc je, že s tím seznámíme, druhá věc je, jestli to vlastně stačí jednou za rok, že pak třeba před tou danou aktivitou, když skáčíme přes švédskou bednu nebo něco, tak znovu vysvětlujeme bezpečnost nebo směr kotrmelců, aby se nesrazili, a pak stejně jako tím, že jsme tam ve dvou, tak se snažíme dělat nějakou podporu při té činnosti, abysme zase ještě zamezili nějakým rizikům.

Radek (tazatel)

Dobře. Tak to je všechno. Děkuji ti.

R4 -1

Výzkumník

Zapínám nahrávací zařízení a chci se tě zeptat, jestli souhlasíš s tím, že tady ten rozhovor bude znamenán a ...(respondent skáče do řeči výzkumníkovi) ... souhlasím ... Výzkumník pokračuje ... A jeho výsledky budou v anonymní podobě použity v mé diplomové práci.

Respondent (4)

Ano. Souhlasím.

30

Mluvčí 3

Děkuju. Tak první otázka.

31

Výzkumník

Absolvovala jsi někdy nějaký kurz zdravotní nebo podobně zaměřený kurz?

Respondent (4)

Absolvovala tak 11 let zpátky. Bylo to tady u nás ve Středisku a pořádali to Lužánky a bylo to dělaný zážitkovou formou, což bylo úplně super. A na závěr bylo teda, my jsme dělali test a dostali jsme osvědčení o tom, že můžeme dělat zdravotní zotavovací akce.

32

Výzkumník

Vzpomeneš si zhruba, v jakým to bylo rozsahu jako časovým? Jestli to byl den, dva?

Respondent (4)

To bylo aspoň, my jsme byli na bazénu, takže to bylo fakt jako, myslím si, že to byly aspoň čtyři dny, celý, od rána do večera. No, jako myslím si, že to bylo 40 hodin. Já si myslím, že na tom osvědčení to mám napsaný, v jakém rozsahu.

Výzkumník

Myslím, že teď tak nějaké až 30–50 hodin.

Respondent (4)

Myslím si, že to tak bylo.

Výzkumník

Je nějaká další skutečnost, která ovlivňuje aktuálně tvoje kompetence v oblasti první pomoci a ošetřování dětí nebo mladých, jako například tím myslím, že tvoji rodinní blízcí příbuzní pracují ve zdravotnictví a máš s tím nějaký kontakt nebo něco podobného?

33

Respondent (4)

Ne, ne. Nikdo.

Výzkumník

Okay. Tak a teď už nějaké praktické otázky. Víš, kde je nejbližší lékárníčka? Myšleno pro ten, pro ty místa, kde probíhá tvůj nějaký sportovní kroužek, jo? Takže hřiště nebo tam, kde se pohybuješ v tělocvičnách.

34

Respondent (4)

Na hřišti, tak chodím na půjčovnu.

S4

Když jsem tady v učebně, tak to je mám tady za rohem (smích), ale když jsem třeba na Sirotkové v tělocvičně nebo na Babáka, tak tam vůbec nevím, kde nějaká lékárnička je a nenosíme si ani s sebou ty na ven.

Výzkumník

To je pravda.

Respondent (4)

Jakože tam bych šla asi prostě za tím správcem, co tam je, nebo školníkem a asi pak bych se domáhala nějakýma ... Možná bychom si mohli nosit s sebou, že?

Výzkumník

Možná to je dobrá zpětná vazba.

Respondent (4)

Jo. A dole v sále je v kuchyňce, vím, že, anebo bývala kdysi za barem, to nevím, jestli tam ještě, ale vím, že v kuchyňce mají lékárničku.

Výzkumník

Okej. Díky. Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? Představme si takové tři jednodušší příklady.

S5

Když jste tady na hřišti nebo v tělocvičně, tak taková odřenina, jo, na volejbal, to je raz dva, že? A druhý příklad, když jsme venku, tak bodnutí včelou a třetí příklad podvrtnutý kotníček jo, tak takový jenom první, stačí jednou, dvěma, maximálně třema větama, jak bys postupovala.

Respondent (4)

Tak odřenina tak to pošplíchám, postříkám to nějakou dezinfekcí, no, a když to je taková jako jenom slabá, že spíš jako taková ta, z té trávy, taková ta spálená a třeba to moc nekrvácí, tak to prostě ani moc nezakrývám něčím, nechám to radši dýchat. A když z toho samozřejmě valí krev nebo tak, jak normálně překryju náplastí. Bodnutí včelou tak záleží, kam to bodnutí včelou by bylo. Kdyby to bylo do jazyku, tak volám rychlou, chladím nějak asi kolem, prostě nebo asi do pusy bych mu dala, když jsme ve Středisku, tak tady bych asi něco studeného sehnala, asi bych mu strčila dopustit něco, ať si cucá kostku ledu, prostě ledňáčka nebo něco, já nevím, to bych asi udělala. A volala bych rychlou teda, no, a pokud je to někde běžně, tak bych vytáhla žihadlo. To i z toho jazyku bych vytáhla žihadlo a my jsme jako na táboře nebo doma dycky na to dávali cibulu, jo, takže tady bych cibulu asi nenašla, tak asi bych to zase jako chladila tu ránu, ne? A potom samozřejmě mám Fenistil gel nebo něco takového, potřela bych to Fenistil gelem. A pokud to dítě není alergický, tak bych to nechala asi tak jakože. Hotovo.

S5a

S5b

Pokud je alergický, tak tam je to horší, že jo, tak to bych se snažila sehnat Fenistil kapky nebo nějaký ten Zyrtek nebo něco takového bych mu to dala. Buď to dítě nenosí u sebe, že jo, pokud je nějak jako hodně

R4-3

alergický, že by tam hrozil anafylaktický šok, jako že mě řekne to dítě, že fakt je hodně, tak zase volám rychlou jako, minimálně se poradím, co mám dělat, že jo.

Výzkumník

Ok, tak to byla druhá a třetí podvrtnutý kotník?

Respondent (4)

Jo, tak potom ten podvrtnutý kotník dělám tak, že to dítě popadnu a strčím mu nohu do umyvadla (smích) a chladím. Případně pokud máme ty chladící typ, polštářky vychlazený, tak to taky na to dáváme, nohu zvednu, že jo, by ju neměl dole, aby ju měl nahoře, chladíme, chladíme, no a pak to nějak obvážu, abych to zpevnila a většinou posílám k doktorovi s rodičema, volám rodičům nebo, nebo, nebo to dítě si zavolá sama, když už je velký a posíláme je, ať se jdou radši na ... jak se tomu říká? Mně poslední dobu vypadávají slova ... Na pohotovost, ať jedou, ať to z rentgenou, jestli to je opravdu jenom vyvrtnutý kotník, anebo jestli tam třeba nejsou nějaký vázy natažený nebo něco natržený a tak. Asi tak, ale mně by asi teďka bodlo, jestli bys mi řekl, že jsem to řekla dobře (smích).

Výzkumník

Jenom doplňující otázku, že máš takovou zkušenost, jako že podvrtnutý kotník, žes to pravděpodobně řešila zvlášť k tvé dlouholeté praxi, že?

Respondent (4)

No, jo. Jo, jo.

Respondent (4)

Jo, jo, jako, ale jako spíš, co se mně stává na kroužku, tak jsou obražený prsty.

Ani kotník ani tak ne, jako několikrát už se mě stalo, že ten míč, jak chytají, tak to. A už mám i zkušenost, že dřív jednou si pomalu, že jsem nad tím mávla rukou, ale taky jsme to ochladili. Já jsem mu to pak zafixovala, že jsem mu ty prostě stáhla k sobě, aby s tím nehýbal a říkám, to bude, já jsem tam obražený, no a za dva dny mi maminka napsala, že má zlomeninu a od té doby všechny (zdůrazněno slovo všechny) posílám už s tímto zraněním jako na pohotovost. A teďka zase na začátku roku jsme měli jednu děvčicu, úplně to stejný, říkám běžte na pohotovost dneska s tím, no, tak za tři dny napsala, že ještě teda až za čtyři dny jste na pohotovost, s tím, že má to zlomený jako, takže, takže tam fakt vím, že prostě jakmile takhle spadne míč tak.

Výzkumník

Tak je to často.

Respondent (4)

Takže chladit, zafášovat a prostě jít na pohotovost. No, co s tím?

Výzkumník

Dobře. Děkuju. A další otázka. Víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

56

56

Respondent (4)

No, vím 155. (smích) Si musím dycky rychle říct ty čísla po sobě (smích)

Mluvčí-1 Výzkumník

Ještě něco jako k tomu procesu, jenom kromě toho čísla, že bys, jakože vytočíš číslo 155?

Víš, něco jako, že by bylo? Pamatuješ si nebo ne?

Respondent (4)

Tak záleží asi, jaký to je, ale já si pamatuju ... (výzkumní skáče do řeči otázkou)

Výzkumník

Že si představ si tu situaci, jako vytočím 155, něco se děje, nebo jestli se stalo, vytočíš 155.

Respondent (4)

Já řeknu, dobrý den, mám tady úraz, řeknu, kde to je a řeknu tam, co mám dělat, když nevím, že jo?
Mně řeknou, že buď přijedou, nebo nepřijdou a porad' mi něco mají dělat, že jo. Od toho tam sou.
(smích) Představím se. Řeknu jim, kde jsme, kde se to stalo, okolnosti toho, popíšu to, jestli to je takový, je to noha, tak která to je noha, že jo, jak to vypadá?

No, a když je v bezvědomí, tak nám taky říkali, že první máme zavolat.

Než začnete, jako že když zjistím, že nedýchá, tak i předtím jako zavolat, protože když už pak resuscituju, tak už nemůžu volat, že jo, když jsem sama teda jako. Takže vím, že mám vždycky první zavolat. A říct, co se děje. Popsat situaci! (smích)

Výzkumník

Dobře. A další otázka. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu? Když se stane něco na kroužku?

Respondent (4)

No, tak u nás na recepci je ta kniha úrazů, tak tam se to zaznamenává ideálně hned po kroužku, no.

Ideálně.

Výzkumník

Dobře, díky, další otázka. A je ... (skočí do řeči respondent)

Respondent (4)

Tedka, promiň, teda že to, ale to, tady na půjčovně žádná kniha není, že? Tady musíš vždycky utíkat z této budovy, musíš jít na tu recepci, já jsem to vždycky psala na recepci, ale přemýšlím jako člověk, když je tady, tak musíš běžet, no. Dobrý.

Výzkumník

Víš, koho informovat v případě úrazů? Neboli když se stane nějaký úraz, koho ze své praxe informuješ?

57

58

Respondent (4)

Tak první informuju rodiče. (chvilu ticha)

Asi tak všechno, jako záleží asi, jaký úraz jako je velkej, že jo, no, tak když je to něco jednoduchýho, tak to ani nevím, když je to odřenina, tak to rodič vidí, že si odřel koleno, tak to nevolám, že jo? Většinou, když třeba se stane, já to mám u těch starších děcek, že jo, tak ale kdyby byli mladší děcka, tak volám rodičům, že jo, a když jsou starší děcka, zavolají si sami, že jo, rodičům, takže informuju a pak chci většinou zpětnou vazbu, jestli jako, co s tím bylo, ať mně napíšu, co se s tím dělo, jestli měli nebo takhle, tak většinou mě napíšu aspoň ty děcka nebo rodiče zprávu.

No.

A když by to byl nějaký hodně velkej, že by sem musela jet rychlá, tak bych jako rychlou, tak bych informovala na repcu asi jako, že sem přijede rychlá. A to je tak asi všechno.

Výzkumník

Dobře.

Respondent (4)

Přemýšlím, jestli bych měla informovat ředitel o tom, asi ne? Nebo vedoucího sekce? To nevím, jestli jako mám informovat, asi ne, ne? To nemusím, ne. Musím? Nevím.

Výzkumník

Dobře.

Respondent (4)

Já bych neinformovala. Ale kdyby to bylo něco velkého, tak se to všichni dozví, že jo? Ale jako že první bych zavolám rychlou a informuju na repcu, že se něco stalo.

Výzkumník

Dobře, děkuju.

Respondent (4)

A pokud bych potřebovala pomoci, tak se tady vběhnu do Orcu a nějakýho si tam vytáhnou rychle nějakýho zaměstnance většinou, asi bych si vytáhla, někoho, kdo má nějaký kurz, kdyby potřebovala pomoci.

Výzkumník

Dobře. Poslední dvě otázky. Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech svého kroužku?

Respondent (4)

No, no. (souhlasné)

To vím, ale teď musela bych mít před sebou tu stránku. (myšleno webovou stránku z informačního systému)

Výzkumník

V pohodě, jestli víš, jak se k tomu dostaneš, případě, jestli se na ně díváš?

59

Respondent (4)

Tak rozkliknu si profil toho uchazeče a tam to je.

Výzkumník

Nemusíš to takhle lovit, ale jakože víš, jak se k tomu dostaneš, že?

Respondent (4)

Když to potřebuju zjistit, tak to vím.

Výzkumník

A poslední otázka je jednoduchá. Umíš vhodným způsobem seznámit děti na kroužku s bezpečnostními rizikama toho daného prostoru?

Respondent (4)

(delší chvíle ticha) Asi jo.

510

Výzkumník

A možná bych to ještě doplnil, jestli to děláš třeba, protože na začátku školního roku, nebo když přijde nějaký dítě v průběhu třeba teď pololetí máme, když přijde někdo nový, tak jestli je seznamuješ?

Respondent (4)

Asi jo, ale ne úplně nějak jako extra dopodrobna, jakože spíš tady ta bezpečnost je zahrnuta, jako tím ... (výzkumník skáče do řeči, uvádí možný příklad užívané praxe)

Výzkumník

Možná máte nějaká pravidla v tom kroužku.

Respondent (4)

Tím, že už fakt jako pracuju v těch sportovních kroužcích s velkýma děckama a nemám tam žádný jako fakt jako ADHD nebo něco takovýho. Tak je pravda, že úplně jako, že bych řekla, nesmíte tam dělat to a lízt tam to, abyste si neublížili, tak to úplně neříkám, to je pravda. No.

Mluvčí 1

Jak máš děti velký ve sportovních kroužcích?

Mluvčí 4

13 plus. A tam už úplně jako asi nemám tu potřebu.

Ani nevím třeba na tom hřišti, co bych vlastně jim tam jako řekla, co nesmí dělat na hřišti. Jo (jako uvědomění nějaké situace), možná jedině, když děcka tam chystají třeba kůly, tak to jo, to vím, že to vím, že chci, aby to dělali ve třech a tam jim jako říkám, že si mají dát pozor, aby samozřejmě jako tam, jo, tam jako upozorňuju jakoby tak.

Jako spíš v průběhu toho kroužku, když vidím jakoby, že se třeba jakoby něco děje nebo takhle, tak to

R4-7

zmíním, ale na začátku asi úplně, že bych jako je takhle zahltila téma informacema, asi ne. Ale třeba kvůli, když chystaj, nebo že se sundávají, že jo, tak to jo, jako hlídám si a říká mi, jak to mají dělat a jak to, aby si neublížili jako v tělocvičně. Tam moc není jako čím by si tam ublížili, jo, jakože. No takže.

Jako v těch sportovních až, tak to úplně neřeším, teda, musím se přiznat. Protože, nemám zatím potřebu to tam řešit no.

Výzkumník

Jo.

Respondent (4)

Ptáš se na sportovní?

Výzkumník

Hm (myšlen souhlas). Jo.

Dobře, tak to je všechno. Děkuju ti moc.

PO

Podklady ke strukturovanému rozhovoru PO rozvojové akci - workshopu Save the Life

cíl: zjistit úroveň kompetencí PO rozvojové akci

1. Obsah vzdělávací (rozvojové) rozvojové akce byl pro mou pedagogickou činnost přínosný:

Rozhodně ANO   Spíše ANO   Spíše NE   Rozhodně NE

2. Zdůvodnění - proč?

3. Lektori předávali informace zajímavým způsobem: (tzn. předávání informací lektora mě zaujalo)

Rozhodně ANO   Spíše ANO   Spíše NE   Rozhodně NE

4. Zdůvodnění - jak?

5. Workshop (metodu) ostatním doporučuji:

Rozhodně ANO   Spíše ANO   Spíše NE   Rozhodně NE

6. Zdůvodnění - proč?

PO

(dle pojmenovaných a hodnocených kompetencí 5.3. Zná základy zdravotní péče a BOZP - další otázky)

54,

7. 5.2.1.a Víš, kde je nejbližší lékárníčka?
půjčovna (pro hřiště)
kumbál za starým barem (pro sál pod kostelem)
případně ještě Recepce

55,

8. 5.2.1.b a dokážeš ošetřit jednoduchá zranění?
(3 konkrétní příklady: odřeniny, bodnutí včelou, podvrtnutý kotník).

56

9. 5.2.2. Víš, jak přivolat RZP?

10. 5.2.3. Víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

58,

11. 5.2.4. Víš, koho informovat, v případě úrazu?

59,

12. 5.2.5. Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku?

13. 5.2.10. Umíš vhodným (srozumitelným věku, způsobem) seznámit s bezpečnostními riziky klienty kroužku? (Děláš to?, pokud ano, kdy)

14. Chceš něco dalšího doplnit k tématu?

Zdroje pro vypracování dotazníku:

1. TROJANOVÁ, Irena. *Vedení lidí ve školách a školských zařízeních*. 2. vydání. Řízení školy (Wolters Kluwer). Praha: Wolters Kluwer, 2017. ISBN 978-80-7552-842-1. strana 69
2. Vyhodnocené dotazníky od řídicích pracovníků s mírou důležitosti jednotlivých kompetencí animátorů.

PO

Výzkumník

Já zapínám zase nahrávací zařízení a chci se tě zeptat, jestli souhlasíš s tím, aby tento rozhovor byl nahráván a jeho výsledky v anonymní formě byly použity v mojí diplomové práci?

Respondent (1)

Ano, souhlasím s nahráváním tohoto rozhovoru.

Výzkumník

Děkuju. Tak (oslovení jménem), něco k workshopu Save the Life, který jsme absolvovali. První otázka, obsah té vzdělávací akce byl pro mou pedagogickou činnost přínosný. A jsou čtyři možnosti odpovědí. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (1)

S1

Já si myslím, že rozhodně ano. Přineslo mi to mnoho znalostí a vzhledem k tomu, že na táborech zase budu dělat zdravotníka, myslím, že to tam rovnou využiju nebo teda doufám, že to nebudu potřebovat, ale určitě mě to rozhodně pomohlo. Dej rozhodně ano. První možnost.

Výzkumník

Jo. A tys už mi odpověděl, ale položím tu otázku. Druhá otázka zdůvodnění, proč rozhodně ano? Tak jestli chceš ještě doplnit třeba k tomu, že ti to pomůže jako zdravotníkovi na táboře.

Respondent (1)

S2

No, takhle. Určitě za mě to pomůže a určitě mi to pomohlo, no může pomoci i při normálním vedením kroužku, protože tam se ty situace chtě-necht' můžou stát také, takže určitě si myslím, že mi to pomohlo a určitě se to bude hodit nebo teda doufám, že to nebudu potřebovat, ale určitě se to bude hodit.

Výzkumník

Dobře. Děkuju. Třetí otázka. Lektori předávali informace zajímavým způsobem. Tím myslím, že předávání informace lektora mě zaujalo. Odpovědi jsou stejné. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne a rozhodně ne.

Respondent (1)

S3+4

Opět odpovídám, rozhodně ano, protože mluvili jasně, srozumitelně, případně se doplňovali navzájem a nakonec tam byly (...) praktické ukázky, zkoušeli jsme si to sami, takže si myslím, že rozhodně to bylo, ty informace předávaly srozumitelně (.. hm ..) jo rozhodně byly předávány srozumitelně. Tečka.

Výzkumník

Dobře, tak já přeskočím čtvrtou otázku, protože to jsem se ptal na zdůvodněním, jak, a tak to si už mně odpověděl. Pátá otázka. Workshop ostatním doporučuji a zase jsou možnosti, rozhodně ano, doporučuji spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

S5+6

Respondent (1)

Tak jako vím, že je to podobně monotónní ted'ka, ale opět bych zvolil možnost rozhodně ano, protože si myslím, že vůbec je ta zdravotníka, no, ta první pomoc něco, co by měl umět cht' necht' každý a bylo to tam předáváno zajímavou formou. Sám jsem si toho mnoho odnesl, takže rozhodně bych ho doporučil.

Výzkumník

Dobře. Já jsem měl zase nachystanou otázku, zdůvodnění proč? Tak tys už na ni odpověděl, tak děkuju. A tím pádem se vrhám na sedmou otázku a vracím se vlastně k těm kompetencím, o kterých jsme se bavili už před tím workshopem. Takže ano, ptám se tě na stejné otázky.

S7
-S4₁

Sedmá otázka je, víš, kde je nejbližší lékárníčka?

Respondent (1)

Hm, ještě jednou? (neslyšel dobře)

Výzkumník

Sedmá otázka víš, kde je nejbližší lékárníčka?

Respondent (1)

Ano. Dozvěděl jsem se, kde přesně v sále pod kostelem, ne v sále pod kostelem, jakoby na baru u sálu pod kostelem. Nicméně pořád si myslím, že blíž bude ta, kterou si nosím v baťohu.

Výzkumník

A když bys byl na hřišti?

Respondent (1)

Potom je nejbližší na půjčovně, co je vlastně v té hlavní budově hnedka vpravo.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Osmá otázka. Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? A bavili jsme se o třech: odřenina, bodnutí včelou, podvrtnutý kotník. Stačí zase ke každému 1-2 věty. Nějak stručně. Takže první odřenina.

Respondent (1)

Odřeninu nejspíš určitě ano. Nějak dezinfikovat, pokud to dítě bude dál sportovat, tak něčím zalepit, jinak, pokud ... je to na táboře a půjde spát, tak je to lepší nechat dýchat a bodnutí včelou nebo obecně hmyzem, tak chladit to místo a kdyby se to hodně zhoršovalo, tak volat záchranku.

No a to poslední zranění - podvrtnutý kotník. Tak to je nějak potom ... nějak zafixovat.

a pokud je to poprvé, tak určitě volat záchranku, pokud mi třeba rodič nebo pokud kontakt nebo jinak začnu chronologicky, ať to nemotám, takže nejdřív to zafixuji, potom bych kontaktoval rodiče, pokud by mi řekli, že to dítě má opakovaně, tak není nutno volat záchranku, pokud by to bylo poprvé, tak určitě rodičům zavolat nebo rodičům říct, volám, takže rodičům říct, aby si dítě přijeli a odvezli od nemocnice, případně mu zavolat záchranku.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Devátá otázka, víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

Respondent (1)

Ano. Buď zavolám na telefonní číslo 155, anebo pro mě rychlejší a jednodušší je z aplikace Záchranka, kterou mám přímo na ploše umístěnou a kde se dá celkem jednoduše vytvořit i videohovor. Kdybych náhodou potřeboval pomoci.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Desátá otázka, víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

Respondent (1)

Ano. Do zdravotní knihy. Nicméně tím, že jsem ... nebo na kroužcích, kde jsem jako asistent, tak to radši nahlásím hlavnímu vedoucímu kroužku, aby to tam zaznamenal místo mě.

A na táborech, tak tam na to je zdravotní deník.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Jedenáctá otázka, víš, koho informovat v případě úrazu?

Tys už to částečně řekl.

Po

Respondent (1)

V případě úrazu záleží dost na situaci.

S11
=581

Pokud bychom byli na kroužku s dalšími vedoucími, tak tam, dalo by se říct hierarchie není, tak tam bych určitě nejdřív informoval je a přenechal případně další informování na nich, nicméně pokud bych byl na kroužku sám, určitě bych informoval nejdřív Středisko, to znamená ředitele, jestli si to dobře pamatuju, jak nám to bylo řečeno teďka na kurzu, no a dále bych určitě informoval také ty vedoucí kroužku, ale myslím, že těm bych to napsal až poté, bych informoval ředitele, ale protože, no, takhle zase záleží na velikosti toho daného zranění. Pokud by to byla nějaká odřenina, tak bych samozřejmě s tím nikoho neotravoval, nicméně pokud by jela rychlá sanitka, tak nejdřív na recepci, aby věděli, že mají otevřít bránu, potom ředitele, aby věděl, co se děje a potom hlavního vedoucího kroužku, aby věděl, co se děje na jeho kroužku. Možná ještě rodiče, ale, ale jo, ještě ty rodiče potom. Takže tak.

Výzkumník

S12

Dobře, díky. Dvanáctá otázka, víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech svého kroužku?

Respondent (1)

Ano. V systému, když si přijdu na kroužek, tak je tam možnost, je tam vpravo nahoře a tam je zdravotní informace, tak tam se dají vypsat zdravotní informace všech dětí, co chodí na daný kroužek.

Výzkumník

S13

Dobře. Děkuju. Předposlední otázka třináctá, umíš vhodným, to znamená srozumitelným, přiměřeným věku, způsobem seznámit děti na svém kroužku s bezpečnostními riziky?

Respondent (1)

Myslím si, že ano. Hm .. ona je to věc, která se velmi těžko ví s jistotou. Nicméně zatím nebylo žádné zranění z toho, že by děti byly neinformované, jak se zachovat v určité situaci. Takže bych řekl, že no, vím.

Výzkumník

S14

Poslední otázka čtrnáctá.

Chceš doplnit něco tady k tomuto tématu, o kterém jsme se bavili?

Co jsem třeba nezmínil ve svých otázkách nebo co tě napadá ještě k tomu jako důležitý?

Respondent (1)

Asi nic nebo mě nenapadá asi.

Výzkumník

Dobře. Tak děkuju mockrát. Já vypínám nahrávací zařízení.

R2

Výzkumník

Čeká nás rozhovor po vzdělávací akci workshopu v Save the Life, který se uskutečnil 15. 2. Tak první jenom pro, pro pořádek se tě zeptám zase, jestli souhlasíš, aby tento rozhovor byl zaznamenaný pro moji, pro účely mojí diplomové práce s tím, že výsledky by byly v anonymní formě zveřejněny v té diplomové práci?

Respondent (2)

Ano, souhlasím.

Výzkumník

Děkuji, tak mám na tebe nachystaný některý podobný otázky a některý trochu jiný, aby to nebyl tak fádní. První otázka. Obsah té vzdělávací akce, toho workshopu byl pro tvou pedagogickou činnost přínosný? A máš čtyři možnosti, jo? Odpověď: Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

S1

Respondent (2)

Spíše ano.

Výzkumník

Dobře, a když spíše ano, tak jaký je zdůvodnění, proč?

Respondent (2)

Já si myslím, že to bylo celkově přínosné pro, vlastně, pro nějaký animátory, prvně možná si myslím, že tu část, kdy jsme se učili od první pomoci, tak vlastně hodně animátorů no prostě dobrovolníků, trenérů, to absolvovalo už na vícero školeních nějak a myslím si, že by bylo možno přínosnější, kdyby se bavili a možná o nějakých zraněních, který se můžou s velkou pravděpodobnost přihodit a jako jejich ošetřovat, protože si myslím, že byla hodně času jsme strávili tím vlastně oživováním to s tím KPR a málo času takovými banálními, zraněními, ale důležitými, že nějaké podvrtnutí kotníku nebo podobné úrazy, Ty mě chápeš? Se ten čas mohl využít líp podle mého názoru.

S2

Výzkumník

Jo, tím, že bysme vypustili KPR a věnovali se nějakým dalším úrazům, se kterými se můžeme potkávat. Prakticky.

Respondent (2)

Vím, že je to důležité, to KPRko, ale si myslím, že více, jak jsme byli v tom rozpoložení (myšleno věkovém), než 18 plus většina nám bylo, někteří i starší, že to KPRko opravdu už vícekrát slyšeli, proto si myslím, že se mohl důraz klást na jiné věci, ale jinak v pohodě. Skutečně se mi to líbilo.

Výzkumník

Dobře, děkuju. A třetí otázka. Lektori předávali informace zajímavým způsobem. To znamená, že tě to zaujalo. A zase jsou čtyři možnosti. Rozhodně ano, spíše, ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (2)

Rozhodně ano.

S3

Výzkumník

A když bys to měl odůvodnit, co to pro tebe znamená ten zajímavý způsob? Nebo co tě na tom zaujalo?

Respondent (2)

První věc, bylo to takové osobnější, skutečně jsem se cítil velmi příjemně a v přátelském prostředí a další věc tím, že vybrali ten prostor ORCu a že jsme byli v takové uzavřené společnosti, přednášeli i blízko publiku, takže to bylo takové osobní, velmi příjemný pocit potom. Dál myslím si, že i praktické ukázky, že jsme si mohli vyzkoušet, měli zabezpečené figuríny, figuríny, kurtně a opasek, jsme si mohli nacvičit jednotlivé jakože úkony, o kterých se vlastně přednášelo, tedy spojila se taková teoretická a praktická stránka, z toho pohledu taktéž vysoká profesionalita v posledním případě, jakože velmi důležité

S4

s simulace, že jsme si mohli vyzkoušenou v různých, různých, různých situacích, naše vlastně dovednosti, tedy co jsme se dozvěděli, že si myslím, že velmi kvalitní tým, jakože přednášel.

Výzkumník

55

Dobře. Díky. Pátá otázka, tady ten workshop. Doporučil bys ostatním? Zase čtyři odpovědi. Rozhodně ano, spíše, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (2)

Spíše ano.

Výzkumník

Myšleno jako animátorům u nás ve středisku, tak to myslím.

Respondent (2)

Spíše ano.

Výzkumník

56

Vím, že už mnohé věci pojmenoval, ale když bys řekl zdůvodnění, proč spíše ano?

Respondent (2)

Opět je to podle mě o formě. Se to přednášelo, tak ve formě pro starší KPRko je takové složitější a myslím si, že kdyby byly animátoři tak pod 18 roků nebo nějak tak, si myslím, že vždycky budu mít nějakou dospělejší osobu, která zvládne tu situaci stresovu asi líp a celkově taky nějaké zkušenosti, takže, kdyby to bylo určené pro animátory pod 18, tak si myslím, že by se mohla obměnit forma, ale rozhodně nějakou akci podobného rázu bysem doporučil každému, mladým nebo starším. Takže tak.

Výzkumník

Super, děkuju. Tak a teď zakončení takového bloku otázek a teď k těm kompetencím, ke kterým už jsme se vyjadřovali při tom prvním rozhovoru, tak sedmá otázka. Neboli vlastně opakuju ty kompetence nebo znalosti, dovednosti, a teď se k nim vyjadřuješ po absolvování toho workshopu, jestli se zlepšily, nebo jestli jsou na stejné úrovni, nebo jak to máš, tak. Víš, kde je nejbližší lékárníčka ve středisku?

Výzkumník

57

= 54

Ano. Vím. Když hrajeme na hřišti, když jsem byl ten fotbalový trenér, tak na hřišti je nejbližší lékárníčka v ORCu, vrátnice či jak se tomu říká.

Výzkumník

Půjčovna, se tomu říká.

Respondent (2)

Půjčovna, půjčovna, takže tam je jedna lékárníčka. A jak jsme v sále pod kostelem, tak to je u baru za těmi dveřmi.

Výzkumník

Super. Toto se ptám pokaždé tady z těch následujících otázek, ale jak aktuálně teda hodnotíš tuto svou kompetenci? Na škále od jedničky do pěti, kdy jedna je nejméně a pět, je nejvíce, to znamená, jako zvládneš to v pohodě.

Tak jak hodnotíš ty sám teďka po absolvování toho workshopu tady tu kompetenci? Vím, žes mě odpověděl, víš, kde je nejbližší lékárníčka? Od jedné do pěti? ANO

To byla jenom taková rozjezdová. A osmá otázka. Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění a nevím, jestli si vzpomínáš. Mluvili jsme o třech konkrétních příkladech. Odřenina, bodnutí včelou, podvrknutý kotník.

58

= 55

Respondent (2)

Dokázal.

Výzkumník

A jenom pro zjednodušení, ať už to nemusíš jako popisovat všechno, ale jak aktuálně hodnotíš tuto svou kompetenci. Škála 1–5 zase jedna, nejméně pět, nejvíce s přihlédnutím po absolvování toho workshopu.

Respondent (2)

Čtyři.

Výzkumník

Dobře, díky. Otázka číslo devět. Víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

56

Respondent (2)

Ano, vím, 155.

Výzkumník

A zase, jak hodnotíš tady tu kompetenci od jedné do pěti?

~~58~~

Respondent (2)

Pět.

Výzkumník

A desátá otázka víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

Respondent (2)

Vím. Do knihy na recepci.

Výzkumník

Takže jak hodnotíš tady tu svou kompetenci?

Respondent (2)

Pět.

Výzkumník

Další otázka, víš, koho informovat v případě úrazu?

58

Respondent (2)

Vím.

Výzkumník

Zase můžeš jednu nebo dvě věty říct.

Výzkumník

Když bysem byl asistent na kroužku, tak hlavně vedoucího kroužku, stejně tak bysem informoval, asi vedoucího sportovní sekce a neposlední řadě, jestli bychom museli přivolat nějakou záchrannou službu, nebo bysme šli do nemocnice, tak by to bylo potřeba říct i ředitelovi střediska, čili Jirkovi.

Výzkumník

Dobře, děkuju. Jak hodnotíš aktuálně tady tu svou kompetenci?

Neznámý mluvčí 5

Pět.

Výzkumník

Předpředposlední otázka číslo 12? Víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o klientech svého kroužku?

59

Respondent (2)

Nevím.

Výzkumník

Takže když bys zhodnotil aktuálně tuto svou kompetenci 1–5.

Respondent (2)

Jedna.

Výzkumník

Jenom taková podotázka, skoro bych řekl, mimo záznam, ale otevřel si můj email, co šel.

Po workshopu, kde jsem odkazoval nebo vysvětloval tady tento postup.

Respondent (2)

Ne?

Výzkumník

A rozumím tomu, protože jsi neměl důvod, že jo, s tím, že nepokračuješ nějak v kroužkách nebo není to pro tebe aktuální, tak tomu rozumím. Dobře, děkuju. Třináctá otázka.

Umíš vhodným, to znamená srozumitelným věku, vhodným způsobem seznámit s bezpečnostními riziky děti na kroužku? Děláš to? Pokud ano, kdy? Zase vztahuje se to buď k začátku školního roku nebo k pololetím. Víceméně se to vztahuje převážně k vedoucímu kroužku. Tys byl asistent.

Ale máš nějakou představu, o čem bys seznamoval děti? Co se týká bezpečnostních rizik na kroužku?

Respondent (2)

Tak mám nějakou všeobecnou představu.

Výzkumník

A vím, že podrobněji mě to posledně odpovídal a teďka, jak hodnotíš aktuálně tady tu svou kompetenci od jedničky do pěti do pětky.

Respondent (2)

Asi 4.

Výzkumník

A myslíš si, že se změnila tady ta kompetence? Rozvinula díky tomu workshopu nebo ne.

Respondent (2)

Ne.

Výzkumník

Tak a poslední bonusová otázka, _____ chceš něco tady k tomu to tématu dalšího ještě doplnit? Co považuješ za důležitý? Nebo co tě tak jako napadá pod čarou? Na co jsem se neptal a co bys třeba rád zmínil? Co by mohlo být přínosný tady k tomuto tématu.

Respondent (2)

Ani nevím, možná, možná bych se věnoval více těm situacím, jakože kdybych já měl dělat workshop, tak bych možná více diskutoval nad tím, proč se to dělá takto a ne jinak, že možná vysvětlit, že, že proč se to tak dělá i učí hlavně, ne jen to je a tak je to dobře, ale že je i důvod, proč se to tak dělá v daných simulacích, že možná více diskusí, ale asi jen toto mě napadá.

Výzkumník

Dobře. Tak díky moc za postřeh.

Neznámý mluvčí 6

Super. Tak díky i za zpětnou vazbu a za rozhovor. Já vypínám nahrávací zařízení.

Výzkumník

Zapnul jsem nahrávací zařízení a chci se tě zeptat, jestli souhlasíš s tím, aby náš rozhovor byl zaznamenán a jeho data v anonymní formě byly použity v mé diplomové práci.

Respondent (3)

Ano, souhlasím.

Výzkumník

51 Tak jdeme na to. Před dvěma týdny proběhl workshop Save the Life, a tak po něm se tě chci zeptat na pár věcí. Byl obsah tedy té vzdělávací akce pro tvoji pedagogickou činnost přínosný? Dávám ti na výběr čtyři možnosti. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (3)

Rozhodně ano.

Výzkumník

A zase zdůvodnění, proč rozhodně ano?

52 **Respondent (3)**

Vlastně mně vyhovovala ta praktičnost toho kurzu, že jsme se prvně dozvěděli teorii a pak jsme to vlastně měli aplikovat, protože bez té aplikace bych to vlastně nikdy nezažila takhle live, i pod tím tlakem, kdy ten člověk nějak jako heká, je zraněný a tam to vlastně bylo nastíněno.

Výzkumník

53 Dobře, děkuju. Tak další otázka. Lektoři předávali informace zajímavým způsobem. To znamená, že tě to zaujalo, že byla tvoje pozornost plná. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně.

Respondent (3)

Rozhodně ano.

Výzkumník

A zase zdůvodnění?

54 **Respondent (3)**

Třeba vědět, že to fungují z praxe, že dokázali zdůvodnit i chyby a nebylo to monotónní, střídali se, bylo to proložené praktickými ukázkami a jak bych řekla, adekvátně velká skupina, že jsem cítila tu pozornost i očním kontaktem z jejich strany.

Výzkumník

55 Dobře, díky. A doporučuješ tento workshop ostatním? A zase čtyři možnosti. Rozhodně ano, spíše ano, spíše, rozhodně ne.

Respondent (3)

A kdo jsou ti ostatní?

Výzkumník

Tady animátoři, to znamená i zaměstnanci, i externisti, i dobrovolníci z našeho zařízení.

Respondent (3)

Myslím, že tady to povědomí a úplně to základní je prakticky pro všechny a využitelný jako do života.

Výzkumník

Tak a teď se trochu vrátíme k těm kompetencím, o kterých jsme hovořili už při tom rozhovoru před tou vzdělávací akcí. A tedy sedmá otázka, víš, kde je nejbližší lékárníčka v kroužku, kde se pohybuješ?

5-541

57

= 54

Respondent (3)

Ano. V sále pod kostele, na Recepci, případně na staré půjčovně.

Výzkumník

58

= 55

Osmá otázka dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? Bavili jsme se o třech, o odřenině, bodnutí včelou a podvrtnutém kotníku. Tak klidně stačí jenom jedna, maximálně dvě věty ke každému říct, co považuješ za zásadní.

Respondent (3)

Tak ta odřenina, tam by šlo o vyčištění rány nějakým tím Asetolem, případně zase zalepení nějak jako zakrytí, aby se ta rána nepřišla do kontaktu se špinou nebo s nějakým další oděrku.

Bodnutí včelou Tak zjistím, jestli dítě není alergické na bodnutí včelou a dál zaznačit to místo bodnutí, sledovat, jestli zarudne nezarudne a pokud by byla alergická reakce nebo něco, tak by bylo vhodné zase volat třeba doktora, volat záchranku, případně taky, na kterém místě by to bylo.

Výzkumník

A třetí možnost podvrtnutí kotníku?

Respondent (3)

Tak tam zase bych asi řešila to dítě odvézt z aktivity někde do bezpečí. To místo mu nějak zmapovat, případně vyfotit, jak to je oteklé, není oteklé, kde to bolí a případně tu ránu zpevnit nějakým obvazem, nějak to zafixovat a kontaktovat rodiče, aby věděli o tom úrazu.

Výzkumník

Dobře děkuju. Devátá otázka, víš, jak přivolat rychlou zdravotnickou pomoc?

59

= 55

Respondent (3)

155.

Výzkumník

A desátá otázka víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

510

Respondent (3)

Do knihy úrazů, která zase leží na recepci, tam bych šla a napsala to.

Výzkumník

Dobře, jedenáctá otázka. Víš koho informovat v případě úrazu? Jak bezprostředně, když se stane na tom kroužku, tak potom později?

511

= 58

Respondent (3)

Tak bezprostředně beru i třeba na konci toho kroužku zavolat. Pokud přijde pro dítě rodič, tak i jednodušší, pokud nepřijde, chodí samo, tak zavolat. Třeba aby pro něho tentokrát přišel, nebo jak je to závažné. Co se stalo. Předat tu informaci dál by o tom úrazu, pokud je nějaký závažnější, závažnější, ať už třeba pro nějaký ten kotník nebo si ne každou oděrku, ale tady ty nějaké už kotníky nebo bodnutí hmyzem s alergií a tak už by měl potom vědět i vedoucí oddělení a pokud se jedná o nějaký úraz, kde se už prostě řeší, že jde ten člověk navštívit doktora, otřes mozku nebo něco takového, tak kontaktovat i ředitele.

Výzkumník

Děkuju. Dvanáctá otázka. Víš, kde nejdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech svého kroužku?

512

= 59

Respondent (3)

Ano.

Výzkumník

S13

A třináctá otázka. Umíš vhodným, to znamená srozumitelným věku, způsobem seznámit děti na kroužku s bezpečnostními riziky?

Respondent (3)

Ano, děláme to.

Výzkumník

S14

Tak čtrnáctá otázka, jestli spatřuješ, případně, pokud ano, tak v čem spatřuješ změnu ve svých kompetencích. Před workshopem a po workshop, který jsi absolvovala?

Respondent (3)

Tak určitě se víc vyznám v obsahu toho, co máme tady v lékárnice, to bylo pro mě dobrý i vlastně rozdělení těch dezinfekcí. Rány, která je, na jaké bázi a na jak silnou ránu nebo vlastně i jak moc je ta rána potřeba iodizovat nebo naopak stačí jenom dezinfikovat. A zároveň tam byly pro mě i finty, vlastně třeba ten Mastnej, bylo to napsané, takovej ten filtr, kterým ta rána potom, když se třeba zalepí, tak si to sundává, tak se nestane, že vlastně zase znovu porušíš třeba to místo té kůže. Takže to jako pro mě bylo užitečný i pro rodinu, když jsem si některé věci koupila do vlastní lékárníčky nebo minimálně budu vědět, že v té lékárnice jsou a že kdyby mi tento případ nastal, že tam mám co najít, na to, to byl velmi užitečné a pak jsem jako měla pocit, že jsem získala větší přehled i o tom, které zranění je akutní na tady volání záchranné služby a které akutní není. I když třeba vypadá krvavě, nebo vypadá, že je dítě v šoku, ale vlastně jsem pochopila i v tom nějaké rozdělení, že s tím šokem toho dítěte se dá pracovat a bylo mi vlastně nápomocný to, že jsme to dělali ve skupině, že jsme se tam u toho potkali, že jsem zase viděla, že někteří mají lepší sklon k tomu udržovat kontakt s tím dítětem, nebo hlídat třeba i to teplo a tak, že možná i pro mě jako zkušenost nezůstat v tom sám a vědět, že když se něco takového stane, že to mám druhého animátora, že můžu zavolat na recepci, že můžu si tam tu pomoc vyčarovat z dalších přítomných animátorů a vědět, že to třeba nemusím na něj u toho zůstat sama.

Výzkumník

Dobře, díky. Poslední otázka. Chceš něco dalšího doplnit k tématu? Napadá Tě něco?

Respondent (3)

Asi mě připadne, že toto je kompetence, která se má za nějaký čas obnovovat. Ať to člověk používá denně nebo nepoužívá, že by pro mě bylo smysluplný vědět, že třeba v tom ročním cyklu nebo maximálně dvouročním tady tyto kurzy pořádáme a že to spektrum rozšíříme i mimo sportovce, protože myslím si, že i recepční by měli právo vědět nebo i další administrativní pracovníci, kteří jsou v budově něco k tomu a zase zkompetentňovat i ty mladší animátory. Že to bylo velmi praktický do života.

Výzkumník

Díky, vypínám nahrávací zařízení.

Výzkumník

Tak zapnul jsem nahrávací zařízení. Souhlasíš s tím, aby tento rozhovor byl nahráván a jeho výsledky v anonymní formě byly použity v mojí diplomové práci.

Respondent (4)

Ano.

Výzkumník

51 Děkuji, tak jdeme na to. První otázka. Obsah vzdělávací akce workshop Save the life byl pro mou pedagogickou činnost přínosný. A máš čtyři možnosti odpovědi. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne a rozhodně ne.

Respondent (4)

Rozhodně ano.

Výzkumník

52 A druhá otázka. Zdůvodnění, proč to rozhodně ano, pro tebe bylo přínosné?

Respondent (4)

Tak, protože jsem si zopakovala, když jsem před lety, dělá trochu zdravotnický kurz, spoustu věcí člověk zapomene, takže si je člověk zopakoval a vzhledem k tomu, že pracuju s dětmi kroužků a na táboře, tak to pro mě je důležité, abych se o ty děti uměla postarat po stránce tak, že by měl nějaký úraz nebo onemocněly tak, abych věděla, se s nimi mám dělat, zvlášť, pokud by fungovala ještě jako i zdravotník na té akci. Takže rozhodně to pro mě bylo přínosné.

Výzkumník

53 Díky. Třetí otázka. Lektori předávali informace zajímavým způsobem, to znamená, způsob předávání informací mě zaujal, nenudila jsem se u toho. A zase čtyři možnosti. Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (4)

Rozhodně ano.

Výzkumník

A zdůvodnění? Jaké předávali (myšleno informace), když tě to zaujalo?

Respondent (4)

54 Tak ona byla hlavně, že jo, ta Týnka byla ta lektorka, která mluvila vlastně z praxe a i teorii vlastně prokládala vlastně praktickými jakoby ukázkami, takže, no, uměla zaujmout prostě, jako že fakt to nebylo suchý teoretizování, ale že to bylo hnedka spojený s tou praktickou ukázkou, že něco vlastně vysvětlila, hned jsme si to mohli vyzkoušet a vlastně i tím, že mluvila ze zkušenosti, třeba co už i ona prožila, s čím se setkala, mohli jsme se jí dotazovat, jo, vlastně, co nás zajímalo, takže. Jo, to bylo určitě fajn.

Výzkumník

55 Dobře, díky. Pátá otázka. Tady ten workshop, ostatním doporučuji. Zase čtyři možnosti: rozhodně ano, spíše ano, spíše ne, rozhodně ne.

Respondent (4)

Rozhodně ano.

Výzkumník

56 A šestá otázka. Zdůvodnění? Proč ho doporučuješ? Víím, žes už něco řekla.

Respondent (4)

56 Protože si myslím, že i když by třeba už předtím neměl, protože to byl jakoby, brala jsem to, že to je spíš jakoby opakovací kurz, ale myslím si, že to bylo důležitý i pro lidi, co třeba to nemají jakoby ten zdravotnický kurz, tak že jo, byly tam hlavně jakoby směřovali jakoby ty základy té, jako té první pomoci, že nebylo to nějaký zase úplně rozvláčný, bylo to, bylo to stručný a tím, že to bylo praktický, že jsme si pak mohli vyzkoušet na těch modelových situacích ty věci, tak člověk si to mnohem líp pamatuje a myslím si, že pak to uvedení do té praxe je lepší a vlastně jo, já si myslím, že tím měl projít každý člověk jako kurzem první pomoci, nejenom takovým workshopem, ale kurzem první pomoci, protože, že v životě se s tím člověk někde potká.

Že bude potřebovat pomoci, že jo, druhý člověk, takže určitě bych si doporučil všem. A v této formě to bylo fajn, ale samozřejmě bylo to úplně to nejzákladnější, ale i tak si myslím, že dobré.

Výzkumník

Dobře děkuji. (šustění otáčejícího papíru).

Respondent (4)

To má ještě druhou stranu (smích)

Výzkumník

Další balíček otázek. A má to jenom dvě strany.

Respondent (4)

Já myslela, že už končíme (dlouhý smích).

Výzkumník

To by zas bylo jenom 4 minuty (úsměv). Sedmá otázka, teď jdeme k tomu balíku otázek, které už jsme vlastně jednou prošli.

Neznámý mluvčí 4

Takže teď se bude jednat o to, jestli se ty odpovědi shodují. (opět velký smích)

Výzkumník

To doufám ne (smích).

57 **Výzkumník**

Víš, kde nejbližší lékárníčka? Myšleno, když probíhá někde kroužek?

54 **Respondent (4)**

Ano, na půjčovně.

Výzkumník

A jsou ještě nějaký další možnosti? Ty máš třeba dopoledne klub maminek a pohybuješ se v sále pod kostelem.

Respondent (4)

Ano, tak tam je, vím, že je v kuchyni nějaká mini lékárníčka, pak za barem. Předpokládám, že tam ještě pořád je (smích). Radku, je nebo není? (smích)

Výzkumník

Ano. Je. Na konci workshopu jsme se tam šli podívat. Přece!

Respondent (4)

Ano, vím. (smích oba)

poz.: v jiné situaci
jsem se od respondenta
4 dozvěděl, že začal
nosit do křeslic
s sebou lékárníčku
přenosnou

Výzkumník

58 Tak osmá otázka. Dokážeš ošetřit jednoduchá zranění? Myslím tři konkrétní příklady odředení, bodnutí včelou, podvrtnutý kotník.

= 55,1 **Respondent (4)**

Ano.

Výzkumník

A klidně jednou větou ke každému se můžeš vyjádřit.

Respondent (4)

Odřenina dezinfekce, náplast.

Výzkumník

Bodnutí včelou?

Respondent (4)

Chlazení vodou, podání, buď máme nějaký no jako Fenystyl kapky nebo Zinkorot, ale tak ... Jako nemáme podávat žádný léky. Já vím, že to tam bylo řečený, takže, takže asi chladiť a pokud to dítě není alergik, tak by to mělo stačit. Pokud je alergik, tak, tak volat, že jo, pokud začne odtýkat, tak volat prostě normálně rychlou, že jo.

Výzkumník

A podvrtnutý kotník?

Respondent (4)

Podvrtnutý kotník. Sundám botu. Podívat se, jak moc to natíká (smích). V něčem to trochu stáhnout, zafixovat to, chladiť a poslat na rentgen do nemocnice, no.

Výzkumník

59 Super. Díky. Další otázka devátá, víš, jak přivolat rychlou záchrannou pomoc?

= 56,1 **Respondent (4)**

Ano. Vytočím číslo 155. (smích)

Výzkumník

510 Super, díky. Desátá otázka, víš, kde a jak zaznamenat informace o úrazu?

Respondent (4)

Na recepci je kniha úrazů.

Výzkumník

511 Jedenáctá otázka. Víš, koho informovat v případě úrazu?

= 58,1 **Respondent (4)**

Rodiče.

Respondent (4)

No, tak to je, že jo, to je. Záleží, kdy byla záchranka, že jo, tak na recepci, informovat, je, rodiče informovat a případně, já nevím, asi nikoho vedoucího mého, já nevím, to je zbytečný třeba, jo, ale pokud to je jenom jakože úraz jakoby odřenina, tak rodiče třeba informovat, pokud se jedná o malý dítě.

Výzkumník

512 Dobře. Díky, dvanáctá otázka, víš, kde najdeš v interním informačním systému zdravotní informace o dětech svého kroužku? Přihlášky?

= 59,1

912

Respondent (4)

39

Jo, u přihlášky.

Výzkumník

A třináctá otázka. Umíš vhodným, tedy srozumitelným věku, způsobem seznámit děti s bezpečnostními riziky vašeho kroužku?

Respondent (4)

Ano! (smích)

Výzkumník

Chceš něco dalšího doplnit tady k tomu tématu, co jsem se tě nezeptal, nebo co tě napadá?

Respondent (4)

Asi nepotřebuju nic doplňovat.

Výzkumník

Přijde ti, že ses v nějakých kompetencích tady těch, kterých jsme se dotýkali, v těch dovednostech týkající se tady ošetření nebo zdravotního stavu dětí po tom workshopu posunula v nějaké oblasti? Že víš něco víc, nežs věděla předtím? Kromě toho, že sis třeba něco oprášila, nějaký znalosti? (chvíle ticha a přemýšlení)

Respondent (4)

Přemýšlím, co tam všechno bylo. Asi spíš jsem si to spíš jenom znovu jakoby oprášila úplně asi nic.

Jako, já vím, že jsem tam, že jsem si tam psala, ptala, ale já si teď vůbec nemůžu vzpomenout, co jsem se ptala teď, fakt si nevzpomínám. (smích)

Výzkumník

Měli jsem to KPR. Tak to bylo takový opakování.

Lékárničku, probírala to paní doktorka.

Odření, něco třeba s tím bodnutím včelou pro tebe nebylo něco nového? (chvíle ticha, přemýšlení a procházení si svých poznámek z workshopu)

Respondent (4)

Asi nevím, teď si nevzpomínám.

Výzkumník

Dobře, tak děkuju moc.